

ጅቡቲ

የጥገኝነታችን መስፈሪያ

በለጠ በላቸው ይሁን

© መዕሐፉን በሙሉም ሆነ በከፊል ያለ ፀሐፊው ፈቃድ
መልሶ ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።
2006 ዓ.ም.

ምስጋና

- የመዕሐፉን ረቂቅ በማረም እና ገንቢ አስተያየታቸውን በመለገስ ላገዙኝ ለወ/ሮ ወርቀዘቦ ተገኝ እና ለአቶ በላቸው ይሁን
- ይህንን መዕሐፍ ለህትመት በሚሆን መልኩ ላሰናዳልኝ ለአቶ አያሌው ወርቀ

ለአስተያየትዎ፡ beletebelachewm@gmail.com

ለ ወርቀዘቦ

መቅደም 7

1. ምዕራፍ ስ: መግቢያ 14

2. ምዕራፍ ለ: ጅቡቲን የማጣት መጀመሪያ 27

    2.1. የራረንሳይ ሰማሌ ግዛት ጅምር 27

    2.2. የድንበር መካላላ 35

    2.3. የጅቡቲ የውስጥ ፖለቲካ ጅምር 43

    2.4. የታላቋ ሰማሌ ህልም፣ የግብፅ ምኞት እና የቀዝቃዛው ጦርነት ተዕዛዥ...48

3. ምዕራፍ ቤ: የኢትዮጵያ ፖሊሲዎች ዳሰሳ 54

    3.1. የአፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት 54

    3.2. ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ እና ጅቡቲ 85

    3.3. ድህረ-1983 የግንኙነት አቅጣጫ 122

4. ምዕራፍ ለ: ጅቡቲ-አዲስ አበባ ምድር ባቡር 128

    4.1. የባቡር መሥመሩ ህልውና ጅምር 128

    4.2. ደርግ እና የጅቡቲ-አዲስ አበባ ምድር ባቡር 135

5. ምዕራፍ ለ: የጅቡቲ ወደብ የጥገኝነታችን ቁልፍ 163

    5.1. በጅቡቲ ወደብ የመጠቀም መብት በንጉሳዊያን ዘመን 163

    5.2. ደርግና የጅቡቲ ወደብ 169

    5.3. ድህረ-1983 ገዕታ 178

6. ምዕራፍ ለ: መደምደማያ 199

    ዋቢ ጽሑፎች 218

መቅደም

በቀይ ባህር ደቡባዊ ጫፍ ወደ ህንድ ውቅያኖስ መዳረሻ የሚገኘው የጅቡቲ የጠረፍ ግዛት ኢትዮጵያን ከሚያዋስኑ መንግስታት በመጠን ትንሹ ነው። ከኢትዮጵያ ጋር ረጅም ወለን ከሚጋሩት እንዲሁም ታሪካዊ ቁርኝታቸው ጎልቶ ከሚታዩ እንደ ሱዳን፣ ሶማሊያ እና ኬንያ ካሉ አገሮች ሲወዳደር ጅቡቲ ዝቅተኛ ግምትና ቦታ ይዞ የቆየ እና የተረሳ ይመስል ነበር። ግዛቱ ካለው አነስተኛ የህዝብ ቁጥር፣ የተፈጥሮ ሐብት ወዘተ እንዳር ሲገመት በእርግጥም እዚህ ግባ የሚባል ፋይዳ ያልተሰጠው ቢመስል አያስገርምም። ይህ ግምት በአብዛኛው ኢትዮጵያዊ ዘንድ የሚሰተዋል ሲሆን አገሪቱን በመሩ ተከታታይ መንግስታት የግንኙነት ታሪክ ውስጥም ተንግብቷል።

በኢትዮጵያ የውጭ ግንኙነት ታሪክ ውስጥ በተለምዶ የቀዳሚነት ቦታ ሲሰጣቸው የቆዩ ሌሎች የጎረቤት አገሮች ያላቸው ሁለንተናዊ ባህሪ የጅቡቲን ወሳኝነት ማደብዘቱ ስሙን ነው። የሶማሊያ ሪፐብሊክ ሲያራምደው የቆየው የታላቋ ሱማሌ መርህና ኦጋዴንን ወደ ግዛቱ የመጠቀላል ምኞት ዋነኛው የትኩረት ነጥብ ሆኖ ቆይቷል። ይህንንም አደጋ ለመቀልበስ በኢትዮጵያ በኩል ዘርፈው ብዙ መስዋዕትነት ተከናዊቷል። ከሱዳን መንግስታት ጋር ሲያወዛግብ የቆየው የድንበር ክለላ ጥያቄ ብሎም ተከታታይ የካርቱም መንግስታት ይፋ የሆነ የኤርትራ ተገንጣዮችን ዓላማ መደገፍ እና ሌሎች ተቃዋሚ ኃይሎችን ማበረታታቸው ወዘተ በኢትዮጵያ በኩል የቅድሚያ ትኩረት እንዲያገኝ መንገድ ከፍቷል። በተለይ የሶማሊያና የኤርትራ ጉዳይ የተከታታይ የኢትዮጵያ መንግስታት ዋነኛ የውጭ ፖሊሲ አጀንዳ መሠረት ሆኖ አስኳለንበት ወቅት ዘልቋል። ከኬንያ ጋር መመስረት የተቻለውን የወዳጅነት እና የትብብር ግንኙነት ጠብቆ ማቆየቱም የዘውትር ክትትል የሚሻ ጉዳይ ነበር። የዚህ አካባቢያዊ ውጥረት አንዱ ውጤት ለጅቡቲ የተሰጠው ትኩረት በአንጻራዊ መልኩ የተቀዛቀዘ መምሳሌ ነው።

የአውሮፓ ቅኝ ገዢዎች ወደ አፍሪካ ቀንድ መምጣትን ተከትሎ በአከባቢው የተፈጠረው አጠቃላይ ውዥንብር እና ቀውስ ኢትዮጵያ በጅቡቱ ላይ በነበራት እይታ ላይ የራሱን ተዕዕኖ ማሳደፍ አልቀረም። እንግሊዝ እና በተለይ ጣሊያን በአገሪቱ ላይ የፈጠሩት የተስፋፋይነት አደጋ የኢትዮጵያ ትኩረት በተለይ እነዚህ አገራት ካስተዳደሯቸው የጎረቤት ግዛቶች ወደሚመጣው ችግር እንዲያተኩር መንገድ ከፍቷል። በኤርትራ፣ ሱዳንና ሶማሊያ ለተፈጠሩ ክስተቶች እና እንኚህ ክስተቶች በቀጣይ ጊዜያት በኢትዮጵያ ህልውና ላይ ላስከተሉት አሉታዊ ተጽዕኖዎች መካከል እንግሊዝ እና ጣሊያን እንደነበሩ አሙን ነው። በተቃራኒው ሦስተኛዋ ቅኝ ገዢ ፈረንሳይ ከኢትዮጵያ መንግስታት ጋር የመሠረተችው የወዳጅነት ግንኙነት ስለ ጅቡቱ የነበረውን አቀራረብ በእጅጉ ወስኖታል።

በተቀሩት የጎረቤት ቅኝ ግዛቶች የነበረው ውጥረት እና ከነፃነት በኋላ የተከሰተው አደጋ በጅቡቱ በኩል እንዳይደገም የኢትዮጵያና የፈረንሳይ የወዳጅነት ግንኙነት አስተዋዕክ አበርክቷል። ይህ እውነታ በተለይ እስከ 1967 አብዮት ድረስ ዘለቀ። ምንም እንኳን ከአጠቃላይ የቅኝ ግዛት ፖለቲካ ውጥረቱ ኢትዮጵያ ተጎጂ ሆና መውጣቷ ዕሙን ቢሆንም በተለይ ጅቡቱን በተመለከተ ሂደቱ የተሰላሰለ እና ያልለየለት ሆኖ እስከ መጨረሻው እንዲዘልቅ ምክንያት ሆኗል። ይልቁንም ጅቡቱ የኢትዮጵያ ሉዓላዊ የግዛት ክልል እንደሆነች ሲታመን ቆየ፤ ግዛቱ ለዘለቄታው ሲታጣም ጉዳቱ በእጅጉ የሚቆጠቁጥ ሆነ።

ተከታታይ መንግሥታት ስለ ጅቡቱ የነበራቸው አመለካከት እንዲሁም ይህ እሳቤ በኢትዮጵያውያን ላይ ያሳደረው እምነት ግዛቱ ለዘለቄታው ሲታጣ ከተከሰተው ግራ መጋባት ጋር በእጅጉ የተቃረነ እንዲሆን መንገድ ከፈተ። ከየትኛውም የጎረቤት አገር በበለጠ የኢትዮጵያ የኢኮኖሚ ህልውና ከጅቡቱ ጋር የተሳሰረ ሆኖ ቆይቷል። ወደቡ እና የባቡር ሃዲዳ የአገሪቱ ዋነኛ የወጪ እና ገቢ ንግድ መስመሮች ሆነው አገልግለዋል፤ እያገለገሉም ነው። ይህ እውነታ የኢትዮጵያ ሉዓላዊ ወደቦች - ምዕዋና አሰብ - ይሰጡት ከነበረው አገልግሎት በእጅጉ የላቀ ነበር። ከኤርትራ

ነፃነት በተለይም ከ1990-1992 የሁለቱ አገራት ጦርነት በኋላ ደግሞ ጅቡቱ አማራጭ የሌለው የንግድ ቦር ሆነ። በዚህም የተነሳ ግዛቱ የስትራቴጂ መስመር እና የኢኮኖሚ ህልውና መሠረት ሆኖ ቆየ።

የቅርብ ጊዜ ታሪካችን በግልፅ እንደሚመለከተው የተከታታይ መንግስታት የትኩረት አቅጣጫ በአመዛኙ የባህር ቦር ጥያቄን በማያዳግም መንገድ መመለስ ላይ ወደገንዘብ ጋር የተያያዙ ውጥረቶችን በመፍታት ላይ የተኩራል። በአፄ ቱዎድሮስ፣ የሐንስ አራተኛና ምንጊዘ ዘመነ መንግስታት ከእንግሊዝ፣ ግብፅና ጣሊያን ጋር የተደረጉ ጦርነቶች አንዱ መገለጫ ሉዓላዊነትን ከማስከበርም ባሻገር በቀይ ባህርና በህንድ ውቅያኖስ ዳርቻ ላይ ቋሚ የንግድ ቦር የማግኘት ጥረት ነበር። አፄ ምንጊዘ እ.ኤ.አ. በ1891 ሲታላላቅ መንግስታት መሪዎች ያስተላለፉት ዘዋሪ ደብዳቤ የአገሪቱን የግዛት ዳርቻ ከመገለጸም ባሻገር የባህር ቦር ድርሻ እንደሚገባት ያበክራል። አልጋ ወራሽ ተፈሪ መኮንን በእንግሊዝ፣ ፈረንሳይና ጣሊያን በ1916 ያደረጓቸው መንግስታዊ ጉብኝቶች ዋነኛ ምክንያትም እነዚህ ኢትዮጵያን ከበው የያዙት ቅኝ ገዢዎች ከግዛታቸው ቆርሰው የመተላለፊያ ቦር ሊሰጡ የሚችሉበት እድል እንዳለ ለመዳሰስ እንደነበር ይታወቃል።

በ1946 ኤርትራ በፈደራሽን ወደ ኢትዮጵያ ከተቀላቀለች በኋላ ለረጅም ጊዜ ታጥተው የነበሩትን የምዕዋና አሰብ ወደቦች መልሶ ማግኘት ተቻለ። ይህ ለአገሪቱ ታላቅ ስኬት ቢሆንም ከጥቂት ዓመታት በኋላ በኤርትራ የተጀመረው የትጥቅ ትግል ወደቦቹ ሊሰጡት የሚችሉትን አገልግሎት በእጅጉ ቀነሰው። ከውስጣዊው ችግርም ባሻገር በተለይ ከመካከለኛው ምስራቅ አገራት የተሰነዘረው ቀይ ባህርን በብቸኝነት የአረብ ባህር የማድረግ ዘመቻ የወደቦቹን ግልጋሎት ከማቀጨጭ አንጻር ከፍተኛ አስተዋጽኦ አበርክቷል። በዚህ አስቸጋሪ ወቅት አገሪቱ በአሰብ ወደብ በአንጻራዊነት የተጠቀመችበት ቢሆንም የወጪና ገቢ ንግድን ከማቀላጠፍ አንጻር ግን ወደቦቹ የተፈለገውን ያክል ሚና ሊጫወቱ አልቻሉም።

ከሰላሳ ዓመታት ጦርነት በኋላ ኤርትራ ነፃ አገር ስትሆንም ቸግሩ ዘላቂ መፍትሄ ሳይሰጠው ታለረ። በኢትዮጵያና አድሲቷ ኤርትራ መካከል ተመስርቶ በነበረው ጊዜያዊ ወዳጅነት መሠረት አሰብን በተለይ ለመጠቀም ተችሎ ነበር። ይህ የልዩ ተጠቃሚነት መብት ግን በተጨማሪው ውል ላይ ሳይሆን በመንግስታቱ መካከል በነበረው መቀራረብ ላይ ብቻ የተነተራሰ ስለነበር ብዙም ሊዘልቅ አልቻለም። በግንቦት 1990 የመንግስታቱ ግንኙነት በድንገት ከፍፁማዊ ፍቅር ወደ ለየለት ጠላትነት ለማምራቱ ዋነኛው ምክንያት የአሰብ የወደብ አጠቃቀም ጉዳይ ሆነ። የዚህ ሁሉ እውነታ ድምር ውጤትም አስደናቂ በሆነ መንገድ ከቀይ ባህርም ይሁን ከህንድ ውቅያኖስ በአስርትና መቶ ኪሎ ሜትርኛ ርቀት ላይ የምትገኝ የባህር በር አልባ አገር መፈጠር ነው። ሌላኛው እውነታ ደግሞ የጅቡቲ ወደብ እና የባቡር ሐዲዱ ከተቀረው ዓለም ጋር ለመገናኘት ብቸኛ አማራጭ ሆነ።

በዘመናዊው ኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ ጅቡቲን ዋነኛ የንግድ በር ሆኖ ለመቆየት ያስቻሉ አሳማኝ ምክንያቶች ነበሩ። ቀዳሚው ምክንያት የአገሪቱ በቅኝ ገዢዎች ከበባ ሥር መዋል ነው። ይህ እውነታ ከቀጥተኛ አገዛዝ በመለስ የኢትዮጵያ ኢኮኖሚያዊ ህልውና በአውሮፓውያን ቁጥጥርና ተፅዕኖ ሥር እንዲሆን መንገድ ጠረገ። ተያይዞም በፍጥነት እየተቀያየረ በመጣው የዓለም የፖለቲካና የኢኮኖሚ መስተጋብር ውስጥ የሉዓላዊ አገርን ቁመና ለማስጠበቅ ወሳኝ የሆነውን የባህር በር የማግኘቱ አማራጭ አጣብቀኝ ገጠመው። ኤርትራን መልሶ ማግኘት አስከተቻለበት እስከ 1940ቹ አጋማሽ ድረስም ጅቡቲ ብቸኛው ከተቀረው ዓለም ጋር የመገናኛ በር ሆኖ ቆየ። ይህም እውነታ በፈረንሳይ በጎ ፈቃድ ላይ ብቻ የተመሠረተ ነበረ።

በነዚህ ጊዜያት ኢትዮጵያ ተደጋጋሚ የወረራ አደጋ ተጋርጠባት የነበረ መሆኑና ይህንንም ለመቀልበስ የከፈለችው መስዋዕትነት የአገሪቱን ለአደጋ ተጋላጭነት በይፋ ያሳየ ነበር። ከግብፃች፣ ደርቡሾችና ጣሊያኖች የተቃጠ መስፋፋቶችን ለመቀልበስ የተቻለው በጅቡቲ በር ለመጠቀም እና የጦር መሳሪያ

ለማስገባት በመቻሉ መሆኑ ግልፅ ነው። በተለይ አፄ ምኒልክ በ1888 ጣሊያንን አድዋ ላይ ለማሸነፋቸው አንዱና ዋነኛው ምክንያት በጊዜው ጦራቸውን ሊያስታጥቁ የቻሉት ዘመናዊ መሳሪያ ነበር።

በወቅቱ ከወራሪው ኃይል እምብዛም የማይተናነሰውን ትጥቅ ለማግኘት የተቻለው ከፈረንሳይ መንግስት ጋር ለመሠርቱት በቻሉት ጥብቅ ወዳጅነትና በጅቡቲ በር ለመጠቀም የሚያስችል የልዩ ተጠቃሚነት መብት ማስከበር በመቻላቸው መሆኑ አያከራክርም። ይህንን መብት ማስጠበቅ ባልተቻለባቸው ጊዜያት ደግሞ የአገሪቱ ህልውና ታላቅ አደጋ ሲጋረጥበት ቆይቷል። በአንፃራዊነት ወዳጅ የነበረቸው ፈረንሳይ ጆርባ በስጠችበት ወቅት ከ1928 እስከ 1933 ባሉት አምስት ዓመታት ኢጣሊያ በቀላሉ ኢትዮጵያን መያዝ ችላ ነበር። እንዲሁም የሲያድ ባሬ ሶማሊያ ወረራ በፈፀመበትም ጊዜ ለመጠቃታችን አንዱ ምክንያት የጅቡቲ የእጅ አዙር ወገንተኝነት ነበር።

ጅቡቲን ተመራጭ ያደረገው ሌላኛው ምክንያት ግዛቱ በቀጠናው አጠቃላይ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊ እና ወታደራዊ አሰላለፍ አንፃር የያዘው ቁልፍ ቦታ ነው። በገቢር የአረብ ባህር ለመሆን ችሎ የነበረው የቀይ ባህር ዳርቻ በተጋፊ የአረብ መንግስታት ተፅዕኖ ሥር መዋሉ እና አገሪቱ ይህንን እሳቤ ከግብ ለማድረስ በብርቱ መንቀሳቀሳቸው በኢትዮጵያ ጥቅሞች ላይ ችግር ማስከተሉ አልቀረም። ስለሆነም በ1940ቹ አጋማሽ እውን የሆነውን የኤርትራን መመለስ ተከትሎ አገሪቱ ሉዓላዊ የባህር በሮች ባለቤት መሆን ችላ የነበረ ቢሆንም የምዕዋና የአሰብ ወደቦች ይሰጡ የነበረው አገልግሎት የጅቡቲን ሚና ሊተካ አልቻለም።

በተለይ በሰሜን ኢትዮጵያ ለረጅም ጊዜ የተከናወነው የእርስ በርስ ጦርነት የቀይ ባህር ወደቦችን አስተማማኝነት በእጅጉ አኮስምኖታል። ተከታታይ መንግስታትም ከምዕዋና አሰብ ይልቅ ምስራቋዊውን በር የአገሪቱ ህልውና መሠረት አድርገው መውሰዳቸው ከዚህ እውነታ የመነጨ ነው። ከ1983

በኃላ ከነዛይቱ ኤርትራ ጋር ተመሠርቶ የነበረው ጥምረት በአሳዛኝ ፍጻሜ ሲደመደምም ወትሮም አሳማኝ ያልነበረው የአስብ ወደብ ተጠቃሚነት ተቋርጦ ሙሉ በሙሉ በጅቡቲ ላይ ጥገኛ ወደመሆኑ መመልሱ አማራጭ የሌለው ግዴታ ሆነ። በተጨማሪም በአፍሪካ ቀንድ የሚገኙ መንግስታት በአመዛኙ ሲያራምዱት የቆዩት ፀረ-ኢትዮጵያ አቋም አገሪቱ ተለዋጭ የባህር በር አማራጭ እንዳይኖራት አድርጓል። በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ በተደጋጋሚ እንደተስተዋለው በአንድም መልኩ ይሁን በሌላ ሰማሊያና ኤርትራ የጥቃት ምንጮች ሆነው ቆይተዋል። ሱዳንና ኬንያ ደግሞ ከግንኙነት ታሪኩ እውነታ ባሻገር ካላቸው አንፃራዊ ጂኦግራፊያዊ አቀማመጥ እና በአገሪቱ መካከል ካለው እጅግ ኃላቀር የመሠረተ ልማት መዋቅር የተነሳ የኢትዮጵያን ፍላጎት ሊያሟሉ ከሚችሉበት ደረጃ አልነበሩም። ስለዚህም ጅቡቲ ብቸኛው እና አስተማማኝ ክውጭው ዓለም የመገናኛ በር መሆን ቻለ።

ጅቡቲ የሚሰጠውን ሁለንተናዊ ጠቀሜታ በአስተማማኝ ለማስከበር ሲባልም መጀመሪያ ክቅኝ ገዢው ከፈረንሳይ መንግስታት እና ቀጥሎም ከጅቡቲ ፖለቲከኞች ጋር መግባባቱ፣ መደራደሩና ብሎም መሻኮቱ የሁልጊዜም ሥራ ሆነ። ግዛቱን ከሦስተኛ ወገን ጥቃት በተለይም ከሰማሊያ ተስፋፊነት እና ከፓን አረብ አሳቤ መከላከል የዘውትር ክትትል ጠየቀ። በተዛማጅ በግዛቱ የተነሳው የብሔረተኝነት ንቅናቄ በተለይም ወደ ሰማሊያ ያዘነበለ ፖለቲካ እና የኢትዮጵያን ጥገኝነት ከግምት በማስገባት በግዛቱ መሪዎች የተወሰዱ ፀረ ኢትዮጵያ እርምጃዎች አጠቃላይ ሂደቱን የተወሳሰበ አደረጉ። በዚህ ሁሉ መኻል ግዛቱ ተመራጭ የኢኮኖሚና የደህንነት በር ሆኖ ዘለቀ።

የአገሪቱን ጥቅም የማስጠበቁ ጥረትም በነዚህ ወሳኝ ነጥቦች ዙሪያ የተመሠረተ ነበር። ነገር ግን ጅቡቲን ለዘለቄታው የኢትዮጵያ የጥቅም በር አድርጎ ለማቆየት የተከናወኑ ተከታታይ ጥረቶች እና ውጤቶቻቸው በሃይት እየተመናመኑ መጥተው በአሁኑ ወቅት አገሪቱ ሙሉ በሙሉ በግዛቱ በጎ ፈቃድ ላይ ጥገኛ ከሆነችበት ደረጃ ላይ ደርሷል። በአንድ ወቅት ስለ

ኢትዮጵያዊነቱ በእርግጠኝነት ይታመንበት የነበረውን ግዛት በተገለበጠሽ የአገሪቱን ኢኮኖሚያዊ ህልውና በተጸዕኖ ስር ለማዋል አቅም ማግኘት እና በዚህም መጠቀም ቻለ።

ይህ መጽሐፍ ጅቡቲን በተመለከተ የኢትዮጵያ መንግስታት ያደረጓቸውን የዲፕሎማሲ ትግሎች ለመዳሰስ ይሞክራል። ስለ ግዛቱ የነበውን የይገባኛል ጥያቄ እና ባለመብትነት እንደ ማዕከላዊ የትንታኔ ነጥብ በመውሰድ በሃይት የተከናወኑ ጥረቶችን ከነጥንቅቆና ድክመቶቻቸው በመረጃ በማስደገፍ ለመተንተንም ተሞክሯል። ይህንን ለማድረግም ተከታታይ መንግስታት ክቅኝ ገዢዎ ከፈረንሳይ ጋር የደረሱባቸውን መግባባቶችና ይህም ያስከተለውን ውጤት፣ የጅቡቲ ግዛትን የውስጥ ፖለቲካ ጅምር እና ዕድገት፣ በኢትዮጵያ ውስጥ የሚገኙ በተለይ የአፋር እና ኢሳ ኅሳዎች በትግሉ ውስጥ የተጫወቱትን ወሳኝ ሚና፣ እንዲሁም ከአዲ ኃይለ ሥላሴ ወዲህ ያሉ መንግስታት የተከተሏቸውን ፖሊሲዎች ጥንቅቆና ድክመት ለመዳሰስ ጥረት ተደርጓል። ይህ መጽሐፍ በአመዛኙ የተመሠረተው ከኢትዮጵያ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር በተገኙ መዛግብት ላይ ሲሆን፣ የታሪክ ፍላጎትም በአመዛኙ የማዕከላዊ መንግስታቱን እይታ ያንጸባርቃል። የመጽሐፉ ትንታኔና ድምዳሜ ግን የፀሃፊው የግል ግንዛቤ ውጤቶች ናቸው።

ከኢትዮጵያ ጎረቤቶች መካከል ለአገራችን ከሚሰጡት ሁለንተናዊ ጠቀሜታ አንፃር በቀደምትነት መታወቅ የሚገባው የጅቡቲ ጉዳይ መሆኑን ጸሐፊው ያምናል። በአገሪቱ ዘመናዊ ታሪክ ውስጥ - የግል ወደብ ይኑር አይኑር፣ ከተቀሩት የጎረቤት መንግስታት ጋር የነበረው ግንኙነት የትኛውንም ገጽታ ይያዝ፣ የኢትዮጵያ መንግስታት ጥንቅቆና ተሰሚነት ደረጃ ይለያይ ወዘተ - በአጠቃላይ ሂደቱ ውስጥ የጅቡቲ ወሳኝ ሚና ተመሳሳይ ሆኖ ዘልቋል። በኢትዮጵያ የቅርብ ጊዜ የዲፕሎማሲ እንቅስቃሴ ውስጥ በተለይ የጎረቤት አገሮችን ሚና ጠንቅቆ ማወቁ አስፈላጊ ነው። ተከታታይ መንግስታት በጅቡቲ ጉዳይ ላይ ስለያዙት አቋም፣ ስለተከተሏቸው ፖሊሲዎች፣ እና የአገሪቱን ጥቅም ለማስከበር ስለወሰዷቸው እርምጃዎች አበክሮ መመርመር ግን ቅድሚያ የሚሰጠው ተግባር መሆን ይገባዋል። ጅቡቲ ከማናቸውም በላይ የኢትዮጵያን ህልውና በእጅጉ የነኩ እንቅስቃሴዎች መካከ ስለሆነች-----

ምዕራፍ ፩ መግቢያ

ስለ ጅቡቲ በተወሳ ቁጥር ዳግማዊ ምንጊዛ በኢትዮጵያ የፈረንሳይ ባለ ሙሉ ስልጣን ሚኒስትር ከሙሴ ላጋርድ ጋር በመጋቢት 12፣ 1889 (20 March 1897) የተፈራረሙት የአዲስ አበባው ስምምነት በቀደምትነት ይነሳል።¹ የዚህ ስምምነት ፋይዳ የግዛቱን ለፈረንሳይ ተላልፎ መስጠት ከማረጋገጥ ባሻገር፤ የድንበር ወሰንን እና የግዛት አለኝታ ጥያቄን በተጨማሪም ለማስረገጥ መሞከሩ ነው። በተጨማሪም ስምምነቱ በተጠቀሰው የግዛት ክልል የማንኛውንም ሦስተኛ ወገን ጣልቃ ገብነት የሚከለክል ሲሆን በክልሉ የሚገኘውን የአሳል ሐይቅ የኢትዮጵያ ቋሚ ውርስ መሆንና የአገሪቱን ያልተገደበ ጨው የማምረት መብት ያረጋግጣል። ይህ ስምምነት በ1891 እ.ኤ.አ. ምንጊዛ ለአውሮፓ አገራት በላኩት ዘዋሪ ደብዳቤ ያስረገጡትን እስከ አሳል ሐይቅ ይደርስ የነበረውን የግዛታቸውን ድንበር አሳልፎ የሰጠ ነው።

የ1889ኛው ውል ኢትዮጵያ በጅቡቲ ላይ ለነበራት የግዛት አለኝታ ጥያቄ እንደ ሀጋዊ ማረጋገጫ ተደርጎ ሲወሰድ ቆይቷል። የአውሮፓ አገራት የስዊዝ ካናልን መከፈት ተከትሎ የአፍሪካ ቀንድን ከመቀራመታቸው እና የኢትዮጵያን ሱአላዊነት አደጋ ላይ ከመጣላቸው በፊት አብዛኛው የቀይ ባህር አካባቢ በኢትዮጵያ ቁጥጥር ስር የነበረ መሆኑን የሚያስረግጠው ኦሪጎኒያው አቋም የተለያዩ ቀደምት የታሪክ መረጃዎችን በዋቢነት በማንሳት የባለቤትነት መብትን ይጠይቃል።

¹ ውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር (ውጉማ)፤ አቃሬ ፋይል፡- ጅቡቲ 52-D3፤ የኢትዮጵያና ፈረንሳይ ስምምነት፡ መጋቢት 12፣ 1889

በ5ኛው ክፍለ ዘመን አዲስ ካሌብ የናግራን (የመን) ክርስቲያኖችን ለመርዳት ሲዘምቱ ሠራዊታቸው ከጅቡቲ በመነሳት በባብኤል መንደብ መሻገሩ፤ የአውሮፓውያን ተንገሮችን ዘገባ በመመርኮዝ የኢትዮጵያ ወሰን በሰሜን ምሥራቅና በምሥራቅ እስከ ቀይ ባህርና ኤደን ባህረ ሰላጤ እንዲሁም በደቡብ ምሥራቅ እስከ ሕንድ ውቅያኖስ መድረሱ በተደጋጋሚ የሚነሱ መከራከሪያዎች ናቸው። በተጨማሪም በ16ኛው ክፍለ ዘመንና ከዚያም ወዲህ የኦቶማን ቱርክ መንግሥት የመስፋፋትና የመግዛት ፍላጎቱን ለማርካት ወደ አፍሪካ ቀንድ ከመምጣቱ በፊት ጅቡቲ የኢትዮጵያ ግዛት መሆንዋንና ወራሪው ኃይልም በኢትዮጵያ ወታደሮች በየጊዜው ከዚህ ሥፍራ የተባረረ መሆኑ፤ እንዲሁም እስከ አዲስ ምንጊዛ ዘመን መንግሥት ድረስ የታጅራና ሌሎችም የጅቡቲ ሱልጣኖች ለኢትዮጵያ መገበራቸው በመረጃነት ይቀርባሉ።²

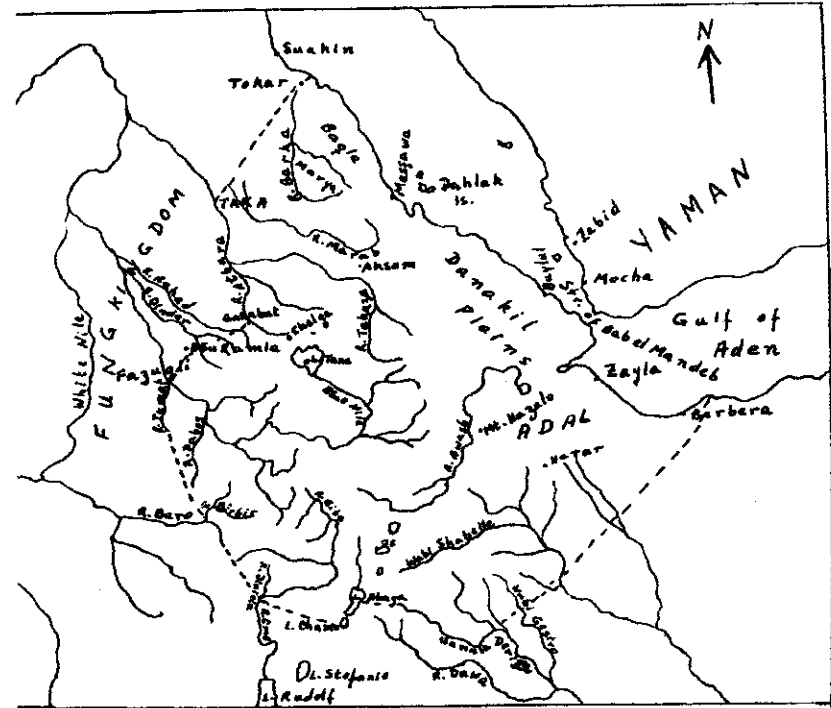
በተጨማሪም አስተዳደራዊ መዋቅሮችንና የህዝቦችን አስፋፈር ይዘት መሠረት በማድረግ የአሁኑ የጅቡቲ ግዛት በኢትዮጵያ ቁጥጥር ስር እንደነበር ይታሰባል።

² ውጉማ፡- ሱማሌ 15-D1። Also see Francisco Alvares, *The Prester John of the Indies*. Trans. Lord Stanley of Alderley (The Hakluyt Society, second series, nos. 104 and 105), p. 300; Daniel D. Kendie, "Towards Northeast African Cooperation: Resolving the Ethiopia-Somalia Disputes," in *Northeast African Studies*, Vol. 10, No. 2 (2003), 67-70. Merid Wolde-Aregay, "Southern Ethiopia and the Christian Kingdom 1508-1708, with Special Reference to the Galla Migration and Their Consequences," PhD Thesis in History (University of London, School of Oriental and African Studies, January 1971), pp.18-60. *ያዕቆብ ኃይለማርያም፣ አሰብ የማን ናት? የኢትዮጵያ የባህር ቦር ጥያቄ (ንግድ ማተሚያ ቤት፡ አዲስ አበባ፣ 2004 ዓ.ም.)፣ ገፅ 27-31.*

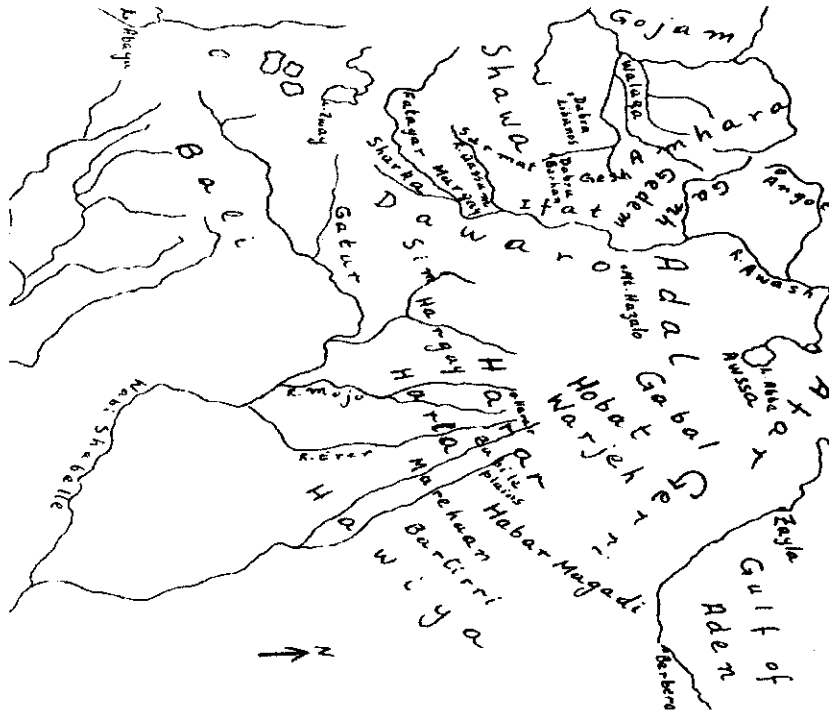
አፋርችም በተመሳሳይ ለጎሳ ድርጅትና አባልነት ቅድሚያ የሚሰጡ ቢሆንም ከአሳዎች በተለየ ግን ከባህላዊ የጎሳ መሪዎቻቸው - ሱልጣኖች - በተዋረድ በሚተላለፉ መመሪያዎች ላይ ይመረከባሉ። ከአሳዎች በተቃራኒ የጎሳውን ሁለንተናዊ ሰብዕና በሚነኩ ጉዳዮች ላይ ውሳኔ የሚያስተላልፉት ሱልጣኖቹ ናቸው። ለዚህም ዓላማ የሚቋቋም በንፁህ ጎሳ መሪዎችና ሌሎች ባላባቶች የተዋቀረ የአማካሪዎች ምክር ቤት ለሱልጣኖቹ የማማከር ድጋፍ ያደርጋል። ሌላው የአፋር/ደንክል ልዩ ባህሪ ጎሳው በሁለት ማህበራዊ ክፍሎች መከፈሉ ነው። በዘልማድ በከፍተኛ ደረጃ የሚኖሩ አፋርች አሳሂመራ (ቀይ) ጎሳዎች ሲባሉ በዝቅተኛ አካባቢዎች የሚገኙት ደግሞ አዶሂመራ (ነጭ) ጎሳዎች ተብለው ይታወቃሉ።

Probable extent of the Ethiopian empire at the beginning of the sixteenth century.

በ16ኛው ክፍለዘመን መጀመሪያ የኢትዮጵያ ግምታዊ የግዛት ክልል⁵

⁵ Meried, p. 22

በ16ኛው ክፍለዘመን መጀመሪያ የኢትዮጵያ የደቡብ ምሥራቅ የግዛት ክልል⁶

በኢትዮጵያ መንግስት የተጠናቀሩ የጥናት ወረቀቶች ጅቡቲ ለፈረንሳይ ተላልፎ የተሰጠበትን አግባብ ከአጠቃላይ የ19ኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ዕውነታዎች አንጻር ለመተንተን መከራ ያደርጋሉ። እንግሊዝ፣ ጣሊያን እና ፈረንሳይ ያሳዩት የአፍሪካ ቀንድን በተለይም ኢትዮጵያን የመቀራመት ፍላጎት፣ የአገሪቷ፣ የመከላከያ መዋቅር በሰሜን ከጣሊያን፣ በምዕራብ ከማህዲስቶች ለረጅም ጊዜ መፋጠጡ፣ ትልቁ ቅኝ የመገዛት አደጋ አድዋ ላይ በትልቅ መስዋዕትነት መቀልበሱ እና ይህ

⁶ Merid, p. 43

ያስከተለው የወታደራዊ አቋም መከሰመን ወዘተ የጠረፍ ክልሎችን በአስተማማኝ ለመከላከል አላስቻለም። ስለሆነም እንግሊዝ ሶማሊላንድን፣ ፈረንሳይ ጅቡቲን እና ጣሊያን ቤናድር ሱማሌን በወረራና ባላባቶችን በገንዘብ በመደለል መያዝ ቻለ። እያፈጠጠ የመጣውን ሉአላዊነትን ለዘለቂታው የማጣት ዕውነታ በጊዜያዊነት ለመቅረፍ ብቸኛው አማራጭ ከነዚህ ተስፋፊ መንግስታት ጋር ዓለም አቀፍ ይዘት ያላቸው ስምምነቶችን መፈራረም እና በዚህም አማካይነት ለሀገሪቱ ህልውና የስትና ማበጀት ነበር።

በጅቡቲ የይገባኛል ጥያቄ ዙሪያ ኢትዮጵያ ስታራምደው የነበረውን ፖለቲካዊ አቋም መልክ ለማስያዝ የተቀናጀ መከራም መደረጉ አልቀረም። ለምሳሌ በሐምሌ 1957 የኢትዮጵያን ታሪካዊ የባለቤትነት መብት እንዲያጠና ለአንድ የታሪክ ባለሙያዎች ቡድን ኃላፊነት ተሰጥቶ ነበር። በጥናቱ ማጠቃለያ በቀረበው ሪፖርት እንደተብራራው በአውሮፓ የታተሙ ወደ 14 የሚጠጉ ጥንታዊ ካርታዎች በግልፅ እንደሚያመለክቱት ከ1500 እስከ 1850 ባሉት ጊዜያት ከዘይላ እስከ ሱዳን ወደብ (ፖርት ሱዳን) ያለው የቀይ ባህር ዳርቻ የኢትዮጵያ ሉአላዊ ግዛት አካል ነበር። በተጨማሪም የ1899ኛን አጠቃላይ ውል እና የድንበር ስምምነት በዋቢነት በማቅረብም ፈረንሳይ ግዛቱን ከኢትዮጵያ በስተቀር ለሌላ ሦስተኛ ወገን ላለማስተላለፍ የገባችውን የውዴታ ግዴታ እና ኢትዮጵያ በአሳል ሐይቅ ላይ ያስከበረችውን የባለርስትነት መብት ያስረግጣል።⁷

⁷ ወገጣጣ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ጉዳዮች 1፣ ኢትዮጵያ በቀይ ባህር ጠረፎች ላይ ስላላት መብት የቀረበ የጥናት ሪፖርት (በፒ. ፔትራዲስ እና ጌታቸው ተክለማሪያም)፣ ጥቅምት 1961። ወገጣጣ፡- ጅቡቲ 52-D3 26፣ የጥናት ሪፖርት፡ አ.ኤ.አ. የካቲት 26፣ 1966

⁸ ወገጣጣ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ጉዳዮች 1 ጥራዝ 2፣ በኢጣሊያን ወረራ ወቅት ንጉሰ ነገሥቱ ቦታውን ሸጠውት የነበረ ሲሆን ከነገሩ በኋላ መልሰው ገዙት ይታያል። ጅቡቲ ነገረቱን ስትቀዳጅ ቦታውን የወረሰችው ቢሆንም በ1967 ደርግ ወደ ኢትዮጵያ ደብታት እንዲመለስ አድርጓል።

በአስገዳጅ ምክንያቶች የፈረንሳይ ቅኝ በሆነው ግዛት የኢትዮጵያን ልዩ ተጠቃሚነት ለማረጋገጥ የተለያዩ ጥረቶች ሲደረጉ ቆይተዋል። በባቡር ሐዲዱ እና በወደቡ ላይ በተለይዩ ጊዜያት ከተገኙ የልዩ ተጠቃሚነት መብቶች በተጨማሪ በንጉሱ ዘመን ከፈረንሳይ መንግሥት በስጦታ የተገኘው 15,888 ካሬ ሜትር ቦታ እና ሲላ (በጅቡቲ ከተማ Plateau du Serpent በሚባለው ውድ ሠፈር ውስጥ የሚገኘው) ለቆንስላ ጽ/ቤት ከተፈቀደው ሁለት ተጨማሪ ቦታ ጋር የአገሪቱን የተለየ መብት ባለቤትነት ያረጋግጣሉ።⁹

አፋምቦን ወደ ኢትዮጵያ ለማስመለስ የተደረጉ ስኬታማ እንቅስቃሴዎች እና በአላል ሐይቅ የመጠቀም ቅ አካያ የጅቡቲ በር መብትን በዘላቂነት ማስከበሩ ይህንን ስለ ጅቡቲ የተደረገውን ትግል ስፋትና ጥልቀት ያመለክታል። ከሁሉም በላይ ኢትዮጵያ በ1897 እ.ኤ.አ. በአፍሪካ ምድር ለመጀመሪያ ጊዜ የከፈተችው የቆንስላ ጽ/ቤት የሚገኘው በጅቡቲ መሆኑ ለግዛቱ የተሰጠው ልዩ ትኩረት ዋነኛው አመለካኝ ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል።

ቀደምት የኢትዮጵያ መንግስታት ፈረንሳይ በሃደት ቅኝ ግዛቷን ስትለቅ እና የጅቡቲ ህዝብ የራሱን ዕድል የመወሰን መብቱን ሲተገብር ያለፈ ታሪኩን ከግንዛቤ በማስገባት ወደ እናት ሀገሩ በፈቃዱ ይመለሳል የሚል ዕን እምነት ነበራቸው። ይህም ኢኮኖሚያዊ፣ ስትራቴጂካዊ/ጂኦግራፊያዊ እና ማህበራዊ አሳቤዎችን ከግምት በማስገባት ነው። ጠቅላላ ስፋቱ 23,000 ስኩዌር ኪሎ ሜትር የሆነው እና እስከ 1980ቹ መጨረሻ ከ300,000 ያነሰ ህዝብ የሚኖርበት ጅቡቲ ሙሉ በሙሉ በኢትዮጵያ ምርትና አገልግሎት ላይ ጥገኛ መሆኑ፣ አጠቃላይ የወሰን ክልሉ ርዝመት 500 ኪሎ ሜትር ሆኖ ከዚህ 400 ኪሎ ሜትሩ የሚዋሰነው ከኢትዮጵያ ጋር መሆኑ፣ የኢትዮጵያን ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ ደህንነት ለማስጠበቅ ያለው ስትራቴጂካዊ ጠቀሜታ፣ የጅቡቲ ሁለት ዋነኛ ኅሳዎች - አፋርና ኢሳ - ተፈጥሮአዊ መገኛ እና መቀመጫ በኢትዮጵያ ውስጥ መሆኑ ወዘተ ለዚህ እምነት እንደ ማረጋገጫ ሲቀርቡ ቆይተዋል።

ከሁሉም በላይ ጅቡቲን ተፈላጊ ያደረገው ግን የግዛቱ መልክዓ ምድራዊ አቀማመጥ ለኢትዮጵያ የሚሰጠው ኢኮኖሚያዊና ስትራቴጂካዊ ጠቀሜታ ነው። የሃገሪቱ ዋነኛ ወደቦች የነበሩት አሰብና ምዕዋ በሰሜን በግብፃዊው የስዊዝ ካናል በደቡብ በጠባቡ ባብ ኤል ማንደብና በፔሪም (ማዩን) ደሴት ታንቀው የዓረብ ሐይቅ ተብሎ ሊጠራ በተቃረነው ቀይ ባሕር ውስጥ መገኘታቸው የጅቡቲን ወደብ አጠቃላይ አስፈላጊነት ያጎላዋል። ይህ ስትራቴጂካዊ ከበባ ከብሔራዊ ወደቦቹ ይልቅ ወደ ህንድ ውቅያኖስ በቀላሉ ለመድረስ ጅቡቲን የተሻለ አማራጭ ያደርጋል።

የኢትዮጵያን ወጪና ገቢ ትራንዚት ከማስተናገድ ረገድ እ.ኤ.አ. ከ1962 ጀምሮ ጅቡቲን መወዳደር የጀመረው የአሰብ ወደብ በሃያ ስድስት ሚሊዮን ብር ተሻሽሎ እና የነዳጅ ማጣሪያ ተተክሎለትም እንኳ የጅቡቲ ወደብ ድርሻ 49 ከመቶ፣ የአሰብ 27 ከመቶ እና የምዕዋ 18 ከመቶ ነበር። በ1970ቹ አጋማሽ በጎላ ደግሞ የጅቡቲ ወደብ ወደ 75 በመቶ የሚሆነውን የኢትዮጵያን ትራንዚት ማስተናገድ ችሎ ነበር። ከዚህ አንፃር የጅቡቲ ወደብ ሁለንተናዊ ጠቀሜታ ያለው ከመሆኑም ባሻገር የኢትዮጵያ ዋነኛ የጥቅም በር ሆኖ ቆይቷል፤ አሁንም ነው።⁹

ከዓለም አቀፋዊ እና አከባቢያዊ ጠቀሜታው አንፃርም ሲታይ ጅቡቲ የአውሮፓን የአፍሪካንና የእስያን አህጉሮች የሚያገናኝ፣ በቀይ ባህር፣ በኤደን ባህረ ሰላጤና በህንድ ውቅያኖስ መዳረሻ ስትራቴጂካዊ አቀማመጥ የያዘ በመሆኑ የዓለም የንግድ መተላለፊያ በር ነው። በተለይም የምዕራብ አገሮች ከሚጠቀሙበት ነዳጅ 70 ከመቶው ያህል የሚተላለፈው በቀይ ባህር ላይ በመሆኑ ይህ ዕውነታ የጅቡቲን ስትራቴጂካዊ ቁልፍነት ያጎላዋል።

⁹ ውገማ:- ጅቡቲ 49-D3 11፣ በጅቡቲ ጉዳይ የቀረበ የጥናት ሪፖርት፡ ታህሳሥ 27፣ 1967። ውገማ:- ጅቡቲ 51-D3 2፣ በጅቡቲ ጉዳይ የቀረበ የጥናት ሪፖርት፡ ሰኔ 28፣ 1968። Seyoum Haregot, *The Bureaucratic Empire: Serving Emperor Haile Selassie* (Red Sea Press: Trenton, New Jersey, 2013), 168.

በዘመናዊ መልክ የተደራጀው የጅቡቲ ወደብም ከሚሰጠው የወደብ አገልግሎት በተጨማሪ ግዛቱ በአውሮፓ፣ ምሥራቅ አፍሪካ፣ መካከለኛው ምሥራቅ እና በህንድ መካከል ትራንስርት መረብ ለመዘርጋት የተመቻ ነው።¹⁰ የግዛቱ መልክዓ ምድራዊ ሁኔታ ሲታይም በዝቅተኛ መሬት ላይ መገኘቱ፣ የታላቁ ስምጥ ሸለቆ አፍ፣ መሆኑ እና በተራራ ያልተጋረደ መሆኑ ወደ መሐል ኢትዮጵያ ለመግባት ተመራጭ ያደርገዋል። ይህም በፀጥታ ረገድ ለኢትዮጵያ ህልውና ቁልፍ የሆነ አቀማመጥ እንዲይዝ ያስችለዋል። በተጨማሪም ግዛቱ በወደብና በሐዲዱ አማካኝነት የኢትዮጵያ የንግድ መተላለፊያ በር በመሆኑ ተቀናቃኝ የሆነ መንግስት ጅቡቲን ቢይዝ በኢትዮጵያ ላይ ክፍተኛ ተዕዕና ለማሳደር ይችላል።

ተከታታይ የፖሊሲ አቅጣጫዎች ሲነደፉና ሲተገበሩም ከነዚህ መሠረታዊ ዕውነታዎች በመነሳት ነበር። ሆኖም በዓለም የፖለቲካ ምህዳር እና በተለይም በአፍሪካ ቀንድ በተከሰቱ ተከታታይ ለውጦች ምክንያት በኢትዮጵያ በኩል ከወቅቱ ተጨባጭ ዕውነታዎች የተዛመዱ የፖሊሲ ማስተካከያዎች ሲደረጉ ቢቆዩም የቆየውን የግዛት አለኝታ ብሎም የልዩ ተጠቃሚነት መብት በዘላቂነት ማስጠበቅ አልተቻለም። ይልቁንም ትግሉ በሃደት ጅቡቲን በታላቁ ሶማሊያ ከመታቀፍ ወደመከላከሉ ምዕራፍ ተሸጋገረ። ብሎም የግዛቱን ህልውና ከኢትዮጵያ ዘላቂ ጥቅሞች አንፃር መቃኘት እና ማስጠበቅ አዲሱ የግንኙነት መርህ እየሆነ መጣ።

በተለይ የአዲስ ጋይላ ሥላሴ እና የደርግ መንግስታት በእነኝህ መርሆዎች አተገባበር ዙርያ ወሳኝ የሆነ ሚና ለመጫወት ችለዋል። የዚህ ዋነኛ ነፀብራቅ ከሆኑት ጥረቶች

መካከል አቅኝ ገዥው የፈረንሳይ መንግስታት ጋር በየወቅቱ የተደረጉ የሁለተኛ ስምምነቶች፣ በጅቡቲ የውስጥ ፖለቲካ አወቃቀር ዙሪያ የተከናወኑ ቀጣይነት ያላቸው ጣልቃ ገብነቶች፣ የታላቁ ሶማሊያን የተስፋፋይነት ዓላማ ለማክሸፍ የተደረጉ አልህ አስጨራሽ ትግሎች፣ የወደብ እና የባቡር መስመሩን በበላይነት ለመቆጣጠርና የኢትዮጵያ ሉዓላዊ የጥቅም በሮች መሆናቸውን ለማስረገጥ የተሠሩ ሥራዎች ይገኙባቸዋል።

ይህ መዕረፍ ከ1940ቹ መጨረሻ አንስቶ ኢትዮጵያ በጅቡቲ ዙሪያ ስታራምድ የቆየቻቸውን ፖሊሲዎች ለመዳሰስ እና ለመተንተን ጥረት ያደርጋል። በዘመናዊው የሀገራችን ፖለቲካዊ እና ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴዎች ውስጥ የዚህ ግዛት ሚና በአጅጉ ወሳኝ የነበረ መሆኑ ቢታወቅም ይህንን በተመለከተ የተደረገ ሁሉን ዓቀፍ የታሪክ ጥናት አይገኝም። ጅምር ጥረት ቢኖር እንኳ ስለ ባቡር ሐዲዱ አመሠራረት እና ስላስገኘው ኢኮኖሚያዊ ጥቅም በደምሳሳው ከመዘገብ የዘለለ አይደለም። በፈረንሳይኛ የተፃፉ መዕረፍትና የምርምር ወረቀቶች በብዛት ቢኖሩም ለአብዛኛው ኢትዮጵያዊ ካላቸው ተደራሽነት አንፃር ፋይዳቸው እምብዛም ነው። ይህንን ክፍተት ከመሙላት አኳያ የዚህ ጥናት ዳራ ኢትዮጵያ በግዛቱ ላይ የተከተለቻቸውን ፖሊሲዎች እና ይህንን ለማስፈፀም የወሰደቻቸውን እርምጃዎች በተጨባጭ መረጃ በማስደገፍ መተንተን ነው።

እስከ 1983 ድረስ የምዕዋና አሰብ ወደቦች ባለቤት የነበረች ሀገር በጅቡቲ ጉዳይ የነበራት የማይናወጽ የባለቤትነት ስሜት ከምን የመነጨ ነበር፤ የባህር በር አልባ ከተሆነስ በኋላ የተከሰቱ ዕውነታዎች ተጨባጭ ገዕታ እንዴት ይመዘናል፤ በኢትዮጵያ እና በጅቡቲ መካከል የወደብና ባቡር መስመር አጠቃቀምን አስመልክቶ የተስተዋሉ ለውጦች መሠረታዊ መገለጫዎች ምንድን ናቸው፤ ተከታታይ የኢትዮጵያ መንግሥታት ሁለንተናዊ ጥቅምን ከማረጋገጥ አኳያ በጅቡቲ የውስጥ ጉዳይ ያደረጓቸው ጣልቃ ገብነቶች እስከ ምን ይደርሳሉ፤ በሁሉም አቅጣጫዎች የተገኙ ውጤቶች በሃደት ከታጡ ጥቅሞች ጋር ሲወዳደሩ አገሪቱ በጅቡቲ ላይ የተከተለቻቸው የፖሊሲ አቅጣጫዎች እንዴት ይገመገማሉ ወዘተ የዚህ መዕረፍ መሠረታዊ ጥያቄዎች ናቸው። ኢትዮጵያ በታሪክ ሃይት በጅቡቲ ላይ የነበራትን የጥቅም

¹⁰ T.N. Dupuy, *The Almanac of World Military Power* (Dunn Loring, Virginia, 1970), 199. Thomas A. Marks, "Djibouti: France's Strategic Toehold in Africa." In *African Affairs*, Vol. 73, No. 290 (Jan. 1974): 95. Peter Schwab, "Cold War on the Horn of Africa." In *African Affairs*, Vol. 77, No. 306 (Jan. 1978): 6.

የበላይነት እያጣች መምጣቷ እና በተቃራኒው በግዛቱ ላይ ያላት ጥገኝነት እየጨመረ የመሄዱ አሳዛኝ እውነታ የአንባቢን ትኩረት እንደሚሰብ ተስፋ አደርጋለሁ።

ምዕራፍ ፪

ጅቡቲን የማጣት መጀመሪያ

2.1. የፈረንሳይ ሱማሌ ግዛት ጅምር

በ1861 የስዊዘ ቦይ መከፈት አውሮፓውያን በቀይ ባህር ዳርቻዎች ቁልፍ የመተላለፊያ ግዛት እንዲይዙ መንገድ ጠረገ። እንግሊዝ በሜድትራኒያን እና ቀይ ባህር ስህተት አካባቢ የመሠረተቻቸው ቅኝ ግዛቶች እና ይህንንም ተከትሎ ያረጋገጠችው የኢኮኖሚ/ ፖለቲካ የጥቅም የበላይነት ለተቀናቃኛ ለፈረንሳይ የሚዋጥ አልነበረም። ስለሆነም በአዲሱ የዓለም የንግድ እንቅስቃሴ መሥመር አካባቢ ጥቅሟን ለማስከበር የሚያግዛት ተወዳዳሪ የቅኝ ግዛት መያዙ የግድ ሆነ። በአማራጭነትም ገዢ የሆነው የባብ ኤል መንደብ ስርጥ በፈረንሳይ መንግስት እይታ ውስጥ ገባ። ስፍራው ወደስዊዝ ካናል መዳረሻ ከመሆኑም ባሻገር በአውሮፓና በእንደቻይና መካከል ለሚመላለሱ የፈረንሳይ ንግድ መርከቦች የክሰል ድንጋይ ማቅረቢያ እንደሚሆን ታመነ።¹¹ ይህንንም የቅኝ ግዛት ፍላጎት ተግባራዊ ለማድረግ ፈረንሳይ የተለያዩ ስልት ተጠቅማለች። እነዚህም ከኢትዮጵያ መሪዎች ስምምነት አግኝቻለሁ ከሚል ማጭበርበር እስከ የግዛት ባለቤትነት ጥያቄዋን ኢትዮጵያ እንድታውቅ እስከማስገደድ ይደርሳል።

ፈረንሳይ በቀይ ባህር ወደብ ለማግኘት ይፋዊ መከራ የጀመረችው እ.ኤ.አ. ከ1840 ጀምሮ ነበር። በዚህ ዓመት መጀመሪያ ላይ ሶሳዩቱ ማንቶ በርዴሌዝ የተባለ ኩባንያ መሰሰ

¹¹ Virginia Thompson and Richard Adloff, *Djibouti and the Horn of Africa* (Stanford, 1968), 3-22. Kassim Shehim and James Searing, "Djibouti and the Question of Afar Nationalism." In *African Affairs*, Vol. 79, No. 315 (April 1980): 210-211.

ለኮምብ የተባለ ወኪሉ ወደ ቀይ ባህር በማቅናት “በኢትዮጵያ የባህር ድንበር በአስረኛውና በ16ኛው ማዕረግ መካከል” እንደ የንግድ ቦታ እንዲይዝ ትዕዛዝ ሰጠ። የፈረንሳይ መንግስትም ከባንያው የሚይዘውን ቦታ መልሶ ሊገዛ፣ ወጪውንም ሊተካ እና ለኮምብ የተባለውን አንድ ለመጋዘን የሚሆን ቦታ ሊሰጥ መግባባት እንደነበር መረጃዎች ያመለክታሉ። ሙሴ ለኮምብ ከስፍራው ደርሶ ኤድ አኮዎ የሚባል አከባቢ ላይ ከግለሰቦች በዘጠኝ ሺህ ዘጠኝ መቶ ፍራንክ (ወደ አንድ ሺህ ስምንት መቶ ብር) አርባ ሁለት ሊግ ካራ (እርግጠኛ ያልሆነን ርቀት ለመለካት ያገለግል የነበረ፡ አንድ ሊግ 5 ኪሎ ሜትር ወይም 3 ማይል) ከሰሜን ወደ ደቡብ አሥራ አራት ሊግ ከወደቡ ወደ ውስጥ ሦስት ሊግ ጥልቀት ያለው ቦታ ገዛ።¹²

ይሁን እንጂ ምጽዋ የነበረው የፈረንሳይ ቆንሲል ግዢውን ውድቅ በማድረግ መንግስት የለኮምብን መራት ሳይገዛው ቀረ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን ቆንሲሉ ራሱ (ሙሴ ዴጉቲን) ቦታውን ከኮምብ በሃያ አምስት ሺህ ፍራንክ ገዝቶ ለሌላ የፈረንሳይ ድርጅት በሃምሳ ሺህ ፍራንክ እ.ኤ.አ. በ1858 መልሶ ሸጠው። በዚህ መንገድም በጅቡቲ የፈረንሳይ ቅኝ ግዛት ተጠነሰሰ።

በተጨማሪም እ.ኤ.አ. በሰኔ 1843 የፈረንሳይ ንጉሥ ሉዊ ራሊፕ ወኪል ነኝ በሚል ሮሽ ደሪኩር (Rocquet d'Hericourt) የተባለ ግለሰብ ከሸዋው ንጉሥ ሳህለ ሥላሴ ጋር የንግድና የወዳጅነት ስምምነት ይፈራረማል። በስምምነቱ አንቀጽ 6 መሠረት ሸዋው ንጉሥ የፈረንሳይ ዜጎች በግዛቱ ውስጥ ርስት እንዲገዙ የፈቀደ ሲሆን የፈረንሳይ ንጉሥ በበኩሉ ወደ ኢየሩሳሌም ለሚሄዱ ኢትዮጵያውያን ምዕመናን ጥበቃ ሊያደርግ ይስማማሉ።

የሚገርመው ነገር ይህን ስምምነት ሲፈራረሙ ፈረንሳይ

በኢየሩሳሌም ምንም ዓይነት ሥልጣን ያልነበራት መሆኑ ነው። የስምምነቱ ዋነኛ ዓላማ በሸዋ መንግስት ቁጥጥር ሥር የነበሩ የጅቡቲ የጠረፍ ግዛቶችን ወደ ፈረንሳይ ለማዛወር ሕጋዊ መሠረት መፍጠር ነበር።

ከሸዋው ንጉሥ የተፈራረሙትን ውል ለግዛቱ ባላባቶች በማሳየትም እ.ኤ.አ. ከ1945-1959 ባሉ ዓመታት ኮምብ (Combes)፣ ብሮግኛ (Broguant)ና ላምበር (Lambert) የተባሉ የፈረንሳይ ዜጎች አባዛ እና ኢድ ላይ ቦታ ገዝተው ለፈረንሳይ መንግስት ይሸጧል። እነዚህ ግለሰቦች ከ1882-1884 ባሉ ዓመታት ከጅቡቲ ባላባቶች ቁራሽ መራት ብቻ ሳይሆን የይዘታ ባለሙሉነትንም ጭምር የሚያረጋግጥ ስምምነት ተፈራረሙ።

እ.ኤ.አ. በመጋቢት 1862 በአዳል የባህር ጠረፍ የሚገኙ ባላባቶች በአባዛ የሚገኘውን የመርከብ ማረፊያና ክራስ አሊ እስከ ራስ ዱሜራ ያለውን ሜዳ በአስር ሺህ ብር፣ እ.ኤ.አ. በታህሳሥ 1884 ክራስ አሊ ጆምር እስከ ጉበት ካራብ ድረስ ላለው አገር ባላባት የሆነው አሕመድ ቤን ሞሐመድ በወር 180 ብር ለመጠሪያ እየተቀበለ በስሩ ያለውን አገር የፈረንሳይ ጥገኛ እንዲሆን ከፈረንሳዮች ጋር ስምምነት አደረገ። በተከታታይም የጉባድ ባላባት አህመድ ሎይታ እና ከጉባት ካራብ እስከ እምባይ ዜይላ ያሉ የኢሳ ባላባቶች የፈረንሳይ ጥገኛ ለመሆን ፈቃደኛ ሆኑ። የፈረንሳይ መንግስትም በግል የተገዙትን ቦታዎች በአገዛዙ ሥር እንዲመዘገቡ ማድረግ ይጀምራል።¹³

ነገር ግን ከግዛቱ ባላባቶች ጋር በተናጠል የተደረጉ የግዢ ውሎች ህጋዊነታቸው የተሟላ እንዳልሆነ የተረዱት ፈረንሳዮች ከኢትዮጵያ መሪዎች ዘላቂ የባለቤትነት ማረጋገጫ ለማግኘት

¹³ ገዢ ከማህ፡፡ ውጉሚ፡፡ ቀይ ባህር 158-D22 6፣ ኢትዮጵያ በቀይ ባህር የጠረፍ ግዛቶች ላይ ስላላት የግዛት መብት ዙሪያ የቀረበ የጥናት ሪፖርት ፣
¹⁴ ባህሩ ዘውዴ፣ የኢትዮጵያ ታሪክ ከ1847 እስከ 1983 (አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ፕሬስ፣ 1999ዓ.ም.)፣ ገፅ 23-26፣ 42-44፣ 53-64፣ 80-88.

¹² ውጉሚ፡፡ ጅቡቲ ልዩ ልዩ ጉዳዮች 1፣ ኢትዮጵያ በቀይ ባህር ጠረፍ ላይ ስላላት መብት የቀረበ የጥናት ሪፖርት (ባር. ፔትራዲስ እና ጌታቸው ተክለማሪያም)፡፡ ጥቅምት 1961፡፡ ውጉሚ፡፡ ጅቡቲ፡፡ 52-D3 26፣ የጥናት ሪፖርት፡፡ እ.ኤ.አ. የካቲት 26፣ 1966፣ ገጽ 20

ተንቀሳቀሱ። በእርግጥም እ.ኤ.አ. እስከ ጥቅምት 1883 ድረስ በአቦክ የባህር ዳርቻ ተገድቦ የነበረው ይዞታ በዓመት ከ62,000 የፈረንሳይ ፍራንክ የማይበልጥ በጀት ያለውና ሁለት ፈረንሳዊ ነጋዴዎች ብቻ የሚኖሩበት ነበር። ከኢትዮጵያ የተፈለገውን ማረጋገጫ ለማግኘትም ፈረንሳዮቹ ብዙ አልተቸገሩም። አጠቃላይ ሂደቱም በቀጣዮቹ ሁለት ዓመታት ውስጥ ተጠናቀቀ።

እ.ኤ.አ. ከ1845-1885 በነበሩ ወቅቶች ኢትዮጵያ ምስራቃዊ ጠረፍን ብቻ ሳይሆን አጠቃላይ የቀይ ባህር ይዞታዎቿን ከአውሮፓውያን ቅኝ ለመከላከል የምትችልበት አቅም አልነበራትም። ጊዜው አገሪቱ ከ1740 እስከ 1840 ከቆየው የዘመነ መሳፍንት የእርስ በርስ መቆራቆስ እየተላቀቀች የነበረበት፤ ነገር ግን ወዲያው እስከ ምዕተ-ዓመቱ መገባደጃ ወደዘለቀ የፖለቲካ ሽኩቻ የተሸጋገረችበት ነበር። በአሁኑ ቴዎድሮስ፣ የሃንሰ እና ምንሊክ ዘመናት የተደረጉ የሥልጣን ይገባኛል ትግሎች ለዚህ ዋነኛ አመለካኝ ተደርገው ሊወሰዱ ይችላሉ። በተጓዳኝ ደግሞ እጅግ የጠነከረ ወታደራዊ አቅም የነበራቸው ተስፋፊ ኃይሎች የአገሪቱን ነፃነትና ሉዓላዊነት የፈተነ ተደጋጋሚ ወረራ አያደረጉ ነበር።¹⁵

እንግሊዞች በ1860/61 እስከ መቅደላ አምባ መድረስ ቻሉ፤ በ1860ቹ መጨረሻ ግብፃውያን ተከታታይ ወረራ ፈፀሙ፤ በ1880/81 ደርቡሾች/መሐዲስቶች እስከ ጎንደር ዘለቁ፤ ጣሊኖች በበኩላቸው አድዋላይ እስከተሸነፉበት ድረስ የአገሪቱን ህልውና በእጅጉ የፈተነ የቅኝ መግዛት ጥረት አደረጉ። ምንም እንኳን ወረራዎቹ በከባድ መስዋዕትነት ሊከሸፉ ቢችሉም የተገኙት ድሎች ስትራቴጂካዊ ፋይዳቸው ትልቅ የሆኑ የዳር አገር ግዛቶችን በአውሮፓውያን ከመያዝ አላዳኑም። ፈረንሳይ ከኢትዮጵያ ጅቡቲን በቅኝ የመያዝ ማረጋገጫ ስትሻ የአሁኑ ምንሊክ መንግስት ይህንን ለመቃወም ብሎም እንዳይሆን ለመከላከል የሚያስችል አቅም አልነበረውም።

¹⁵ ጡጉማ:- ቀይ ባህር 158-D22 6፤ ኢትዮጵያ በቀይ ባህር የጠረፍ ግዛቶች ላይ ስላላት የግዛት መብት ዙሪያ የቀረበ የጥናት ሪፖርት

በኢትዮጵያ በኩል የነበረው አቅም አልባነት አሁን ምንሊክ ለፈረንሳይ ፕሬዚደንት ሳይ ካርኖ እ.ኤ.አ. ጥቅምት 30፣ 1890 በላኩት የተማጽኖ መልዕክት ተንጸባርቋል። ፈረንሳይ እንደ መያዣ ስትጠቀምበት ስለነበረው በጅቡቲ በኩል ወደ ኢትዮጵያ እንዲገባ ስለፈቀደችው የጦር መሳሪያ ምስጋናቸውን ከገለፁ በኋላ፡-

...አሁን የጠረፍን ግዛት ከያዛችሁና ጎረቤታችን መሆናችሁን ካረጋገጣችሁ ዘንድ ሁሉንም የባህር ጠረፍ እንዳትይዙ ይልቁኑም የተወሰነ መተላለፊያ ነጥብ እንድትተዉልን እንጠይቃችኋለን። ይህንንም መተላለፊያ ቀጠና ማስተዳደር እስክንችል ወደ ሦስተኛ ወገን ይዞታ አታስተላልፉብን።

ሲሉ ጠይቀው ነበር። ከአምስት ወራት በኋላ በሚያዝያ 1883 (April 1891) ለፈረንሳይ ፕሬዚደንት በላኩት ደብዳቤ ደግሞ በጉዳዩ ዙሪያ የኢትዮጵያን አቋም እና የግዛት ድንበሯን ዳርቻ ጠቅሰው ተመሳሳይ ወደባህር የመተላለፊያ በር የማግኘት መብቷ እንዲከበር ጠየቁ።

ከዚህ ቀደም የኢትዮጵያ የግዛት ዳርቻ ከባህሩ ይደርስ ነበር። አስፈላጊው አቅም ስላልነበረን ... የጠረፍ ግዛቶቻችን በአረቦች እጅ ወደቀ። አሁንም የባህር ዳርቻ ግዛታችንን በኃይል የማስመለስ እቅድ የለንም። ነገር ግን ክርስቲያን የሆናችሁ ወንድሞቻችን የባህር ጠረፍ ግዛታችንን እንደምትመልሱልን ካልሆነም ቋሚ የባህር መዳረሻ በር እንደምትሰጡን እናምናለን። ... ጥንታዊው የአገራችን ግዛትም ከሐምሶስ ወደ ምስራቅ አቅጣጫ እስከ አሳል ባህር፤ ከዚያም ከጥንት ጀምሮ ገባራችን የሆነውን የሞሐመድ አንፈራን ግዛት ወደኛ በመተው እስከ አራፋል ይደርሳል።¹⁶

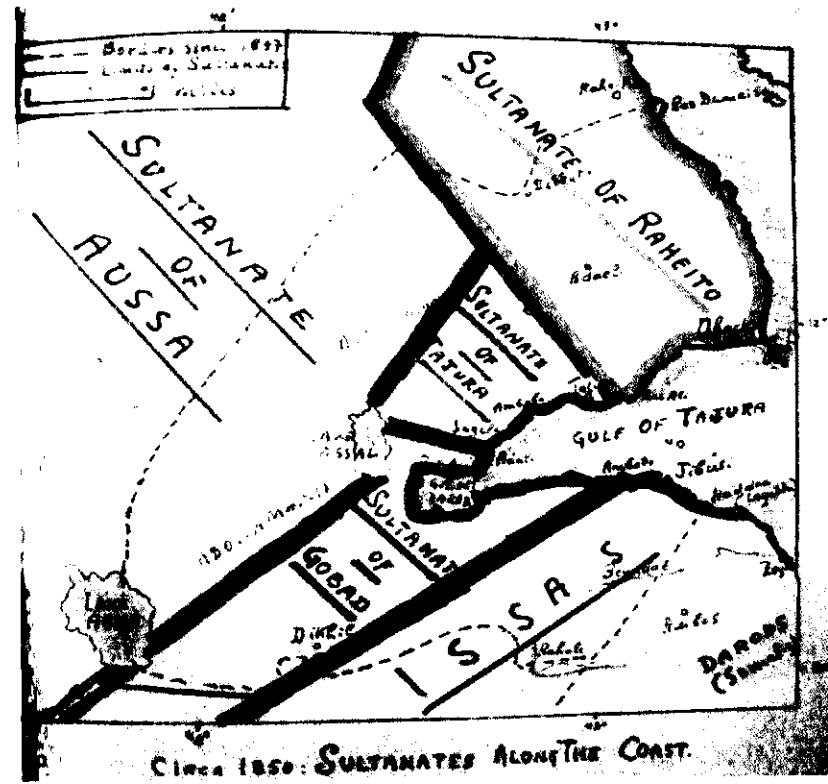
¹⁶ ዝኒ. ከማሁ

ነገር ግን ከኢትዮጵያ የጅቡቲ ህጋዊ ቅኝ ገዢ ስለመሆንዋ መተማመኛ ለፈለገችው ፈረንሳይ ይህ የምንሊክ አቋም በቂ አልነበረም። በተደጋጋሚ በጅቡቲ ይዞታዋ በኩል የጦር መሳሪያ መተላለፍን እንደ መደራደሪያና መያዣ ለተጠቀመችበት ለፈረንሳይ ይህንን እውቅና ማግኘቱ አልከበዳትም። ከስድስት ዓመታት በኋላ ከኢትዮጵያ የተገኘው እውቅና ቅድመ ሁኔታ ነበረው። ፈረንሳይ አምና ከተቀበለቻቸው ቅድመ ሁኔታዎች መካከል ዋና ዋናዎቹ የጅቡቲን ግዛት ከኢትዮጵያ ማግኘቷን፣ ግዛቱን በቅኝነት ስትይዝ ለመልቀቅ ባለበች ጊዜ ለኢትዮጵያ ልትመልስ መስማማቷን፣ እና ግዛቱንና የወደፊት ፅግ ፈንታውን የሚመለከቱ ጉዳዮች በሙሉ የኢትዮጵያና ፈረንሳይ መንግስታት ብቻ ኃላፊነቶች መሆናቸውን የሚገልጹ አንቀጾች ይገኙባቸዋል። የጅቡቲ ግዛትንም በሚመለከት ሁለቱ አገሮች በጥር እና መጋቢት 1889 (January and March 1897) የተፈራረሟቸው ስምምነቶች አነዚህን ከላይ ተጠቀሱ ግዴታዎችና መግባባቶች የሚያንጸባርቁ ናቸው።¹⁷

ለአርባ ዓመታት የተደረገው በቀይ ባህር ጠረፍ ቅኝ ግዛት የመፍጠር ጥረት በመጨረሻ ውጤት አግኝቶ እ.ኤ.አ. በሰኔ 22፣ 1885 የፈረንሳይ ምክር ቤት ስለ አዲሱ የፈረንሳይ ግዛት አደረጃጀት የቀረበለትን ሃሳብ ያጸድቃል። በነሐሴ ወርም የፈረንሳይ መንግስት በአዋጅ "የፈረንሳይ ሱማሌ ግዛትና አካባቢዎቿ" የሚል መዋቅር በማቋቋም የጅቡቲ ግዛትን ሕጋዊ ሰውነት አረጋገጠ። በተለይም እ.ኤ.አ. በካቲት 1889 ፈረንሳይና እንግሊዝ በፈረንሳይ ሱማሌና በእንግሊዝ ሱማሌ መካከል ያለውን ድንበር ለመከለል ያደረጉት ስምምነት ስለ ግዛቱ መፈጠር ዓለም አቀፋዊ ማረጋገጫ ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ታላቋ ብሪታንያ ፈረንሳይ በታጁራና በአባክ የያዘችውን አገር የፈረንሳይ ግዛት

¹⁷ ዝነ ከማሁ። ስለስምምነቶቹ ዝርዝር እና እንደምታ ቀጣይ ምዕራፎችን ተመልከት።
¹⁸ Shehim and Searing, 210-211.

ነው ብላ በማወቁ ምክንያትም ፈረንሳይ ከ1885 ጀምሮ በቀይ ባህር ምሥራቃዊ ጠረፍ የቅኝ ግዛት እንዳላት በይፋ አሳወቀች። በእንግሊዝና ፈረንሳይ የወሰን ስምምነት እንደሚያስረዳው አዲሱ የፈረንሳይ ሱማሌ ጠቅላላ ክልል 250 ሜትር ርዝመት እና ከ15-20 ኪሎ ሜትር ስፋት ነበረው። እ.ኤ.አ. በ1896 ታጁራን፣ አባክን እና ጅቡቲን ያካተተው የፈረንሳይ ሱማሌ ግዛት (Côte Française des Somalis) በይፋ ተመሠረተ።¹⁸

Circa 1850: SULTANATES ALONG THE COAST.
 የጅቡቲ ሁልጣኔቶችን አቀማመጥ የሚያሳይ ንድፍ

¹⁸ Shehim and Searing, 210-211.

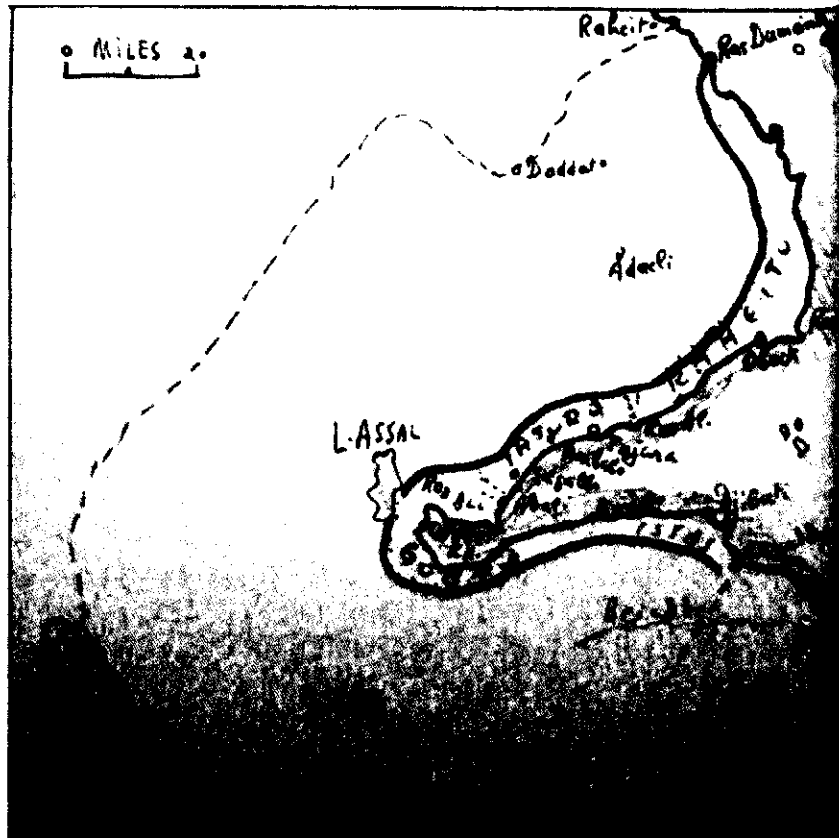
2.2. የድንበር መካለል

አፄ ምኅሊክ በጥቅምት 1883 ለፈረንሳይ ፕሬዚደንት ለመሱላሳድ ካርና በጻፉት ደብዳቤ “በቀይ ባህር ያለውን የባህርን ጠረፍ ፈረንሳይ መያዝን በምንቀበልበት በአሁኑ ጊዜ መብታችን ታውቆ አንድ ነጥብ ሊኖረን እንደሚገባ እናስታውቃለን። ይህንንም ለማግኘት የምንደሰት ስንሆን በምንም ምክንያት የቀይ ባህር ጠረፍችን ለሌላ ሦስተኛ መንግስት እንዳይተላለፍ እያስጠነቀቅን ነው” ሲሉ አስታወቁ። ዳግመኛም በሚያዝያ 1883 (10 April 1891) የግዛታቸውን ክልል ለማሳወቅ ለአውሮፓ መንግስታት በላኩት ዘዋሪ ደብዳቤ የቀይ ባህር ጠረፍ ቀድሞ የኢትዮጵያ ግዛት እንደነበር፣ አገሪቱ በደከመችበት ወቅት እንደተነጠቀች እና ቅኝ ገዢዎቹ “የክርስቲያን መንግስታት” የባህር ድንበርን ይመልሳሉ ብለው እንጠራጠብቁ አስታወቁ። በፈረንሳይና በኢትዮጵያ መካከል ስለነበረው የድንበር ወሰን ሲገልጹም “ከሐምሶስ አንስቶ ያለልን [አሳል] ባህር ጨምሮ የጥንቱ ዜጋችንን የመሐመድ ሐንፋሪን ግዛት ሁሉ ይዞ በባህር ዳር ዳር እየሄደ አልፋሌ ይደርሳል” ብለው ነበር።¹⁹

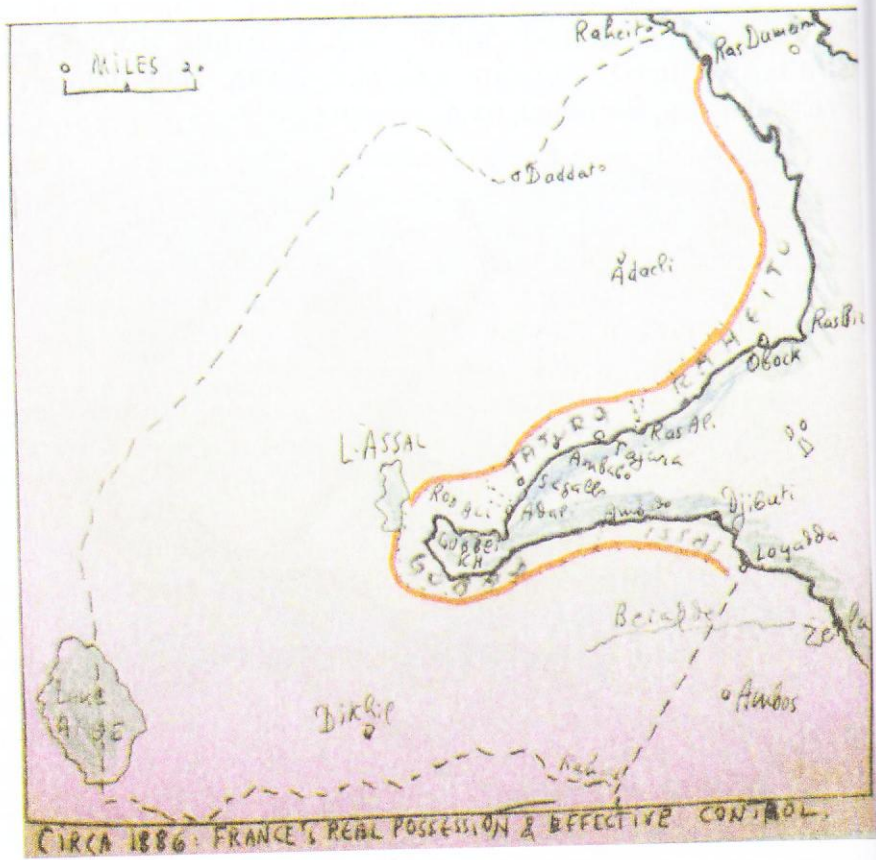
ፈረንሳይ የጅቡቲ ግዛቷን ለማስፋት ለአፄ ምኅሊክ የፈቀደችውን በወደቡ በነፃ የመጠቀም መብት እንደ ውለታና ማስፈራሪያ መጠቀም ጀመረች። በተለይ ኢትዮጵያ የተጋረጠባትን የቅኝ ገዢዎች የመስፋፋት አደጋ ለመቋቋም በብርቱ የምትፈልገው የጦር መሣሪያ ማስገቢያ የሆነውን ብቸኛ የባህር በር ላለማጣት ምኅሊክ የተጠየቁትን ሊያደርጉ እንደሚችሉ በፈረንሳይ ዘንድ ግምት የተወሰደ ይመስላል። ስለዚህም ከባህር ወደቡ አንስቶ ወደ ውስጥ ከሃምሳ እስከ ሰባ አምስት ኪሎ ሜትር ጥልቀት ያለው መሬት እንዲኖራቸው መውጣት ጀመሩ።

መሱላሳድ ላጋርድ ይህንን አስመልክቶ ለሐረሩ ገዢ ለልዑል ራስ መኮንን ባቀረበው ጥያቄ ለወደቡ መብት ውለታ ኢትዮጵያ በበኩል የፈረንሳይና የእንግሊዝ ጎረቤት ወሰን የመጨረሻ

¹⁹ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 34-38

እ.ኤ.አ. በ1886 የፈረንሳይ ሰማሌ ግዛት የድንበር ክልል (በቀይ የተመለከተው)

እ.ኤ.አ. በ1886 የፊረንሳይ ስግል ግዛት የድንበር ክልል (በቀይ የተመለከተው)

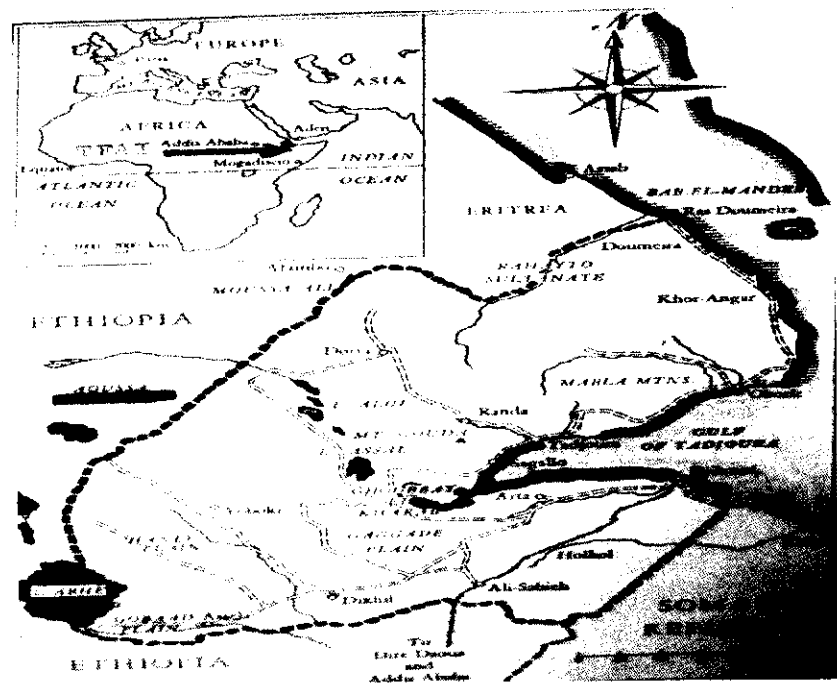
ነጥብ ከባይዬ ወደ ራሃሌ እንዲመጣ እና ጉባድ በከራልና የአውሳ ሱልጣን ግዛት በሙሉ ለፈረንሳይ እንዲሆን አመለከተ። ፈረንሳይ በበኩል የጠየቀችው ከታጁራ፣ አባክና ከጅቡቲ ወደብ ጀርባ የሚገኘው የኢትዮጵያ መሬት በልዩ አጠራር “የውስጥ ክፍለ ሀገር” እንዲባልና ይህ ክፍለ ሀገር ከፈረንሳይ የባህር ጠረፍ ጋር የተያያዘ ሆኖ ይዞታው ግን የተለየ እንዲሆን፤ በዚህ “የውስጥ ክፍለ ሀገር” ውስጥ የሚገኝ የኢትዮጵያ መንግስትና ዜጎች መብትና ጥቅም በተለይ የተጠበቀና የተከበረ እንዲሆን፤ ከዚህ “የውስጥ ክፍለ ሀገር” ፈረንሳይ መሬት ቆርሳ ለሌላ የውጭ መንግስት ላትሰጥ እና ግዛቱን ለቃ በምትሄድበት ጊዜ ይህንን መሬት ለኢትዮጵያ መልሳ ልታስረክብ ግዴታ ልትገባ እንደምትፈልግ ሙሴ ላጋርድ አስታወቀ።

ይህን ጥያቄ ራስ መኮንን መጀመሪያ በብርቱ የተቃወሙት ቢሆንም እምቢታው በወደቡ በኩል መሣሪያ እንዳይገባ ሊያስከለክል ይችላል በሚል ፍራቻ ጉዳዩን ለንጉሠ ነገሥቱ አስተላለፉ። አዲስ ምንጊክም በሃሳቡ በመስማማት በመጋቢት 12፣ 1889 (20 March 1897) ከሙሴ ላጋርድ ጋር ስምምነት ተፈራረሙ። በዚህም መሠረት የባህር ጠረፍ ከእንግሊዝ ሶማሊያ ሰሜናዊ ቀበሌ ከጃሌሎ በመነሳት በራሃሌ በኩል የዳጋን ተራራ አቋርጦ በጉባድ፣ በፎርሌ፣ በአቤ ሐይቅ፣ በሜርጋዶ፣ በአሊ ሐይቅ ዳርቻ፣ በዳይሞሌ፣ በአታጋ በኩል አድርጎ በራሄይቶ በማለፍ ዳሜራ ይደርሳል። እንዲሁም ስምምነት በተደረገበት ክልል ሦስተኛ ወገን ጣልቃ እንዳይገባበት እና የአሳል ሐይቅ የኢትዮጵያ መንግስት ርስት ሆኖ ኢትዮጵያ ዘላቂ ጨው የማምረት መብት እንዳለት ተረጋገጠ። በመጋቢት 1889 ስምምነት መሠረትም ፈረንሳይ ተጨማሪ 12,000 ኪሎ ሜትር መሬት ከኢትዮጵያ አገኘች።²⁰

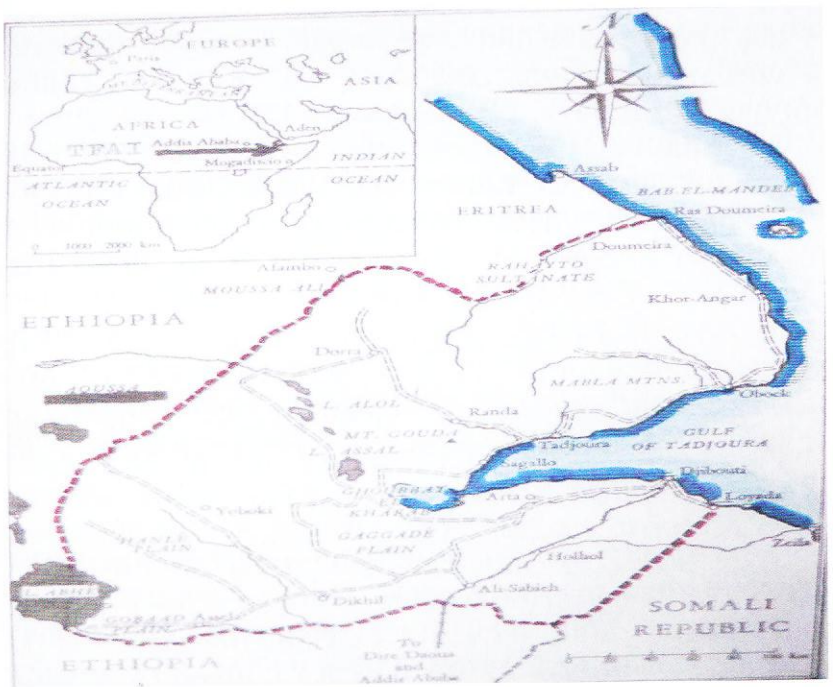
²⁰ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 41-49። ጡጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3፣ የኢትዮጵያና ፈረንሳይ ስምምነት፡ መጋቢት 12፣ 1889

²¹ ጡጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 21፣ Franco-Ethiopian Boundary Commission Agreement on Djibouti Frontier: Addis Ababa, 6 May 1953፣ የኢትዮጵያ መንግሥት ያቀረበው የወሰን ክለሳ ሥነ ሥርዓት ንድፍ፣ ፕሮቶኮል፡ ግንቦት 1945

በኢትዮጵያ እና በፈረንሳይ መንግሥታት የጋራ ኮሚሽን ሚያዝያ 28፣ 1945 ዓ.ም. (6 May 1953) ይፋ የሆነው የድንበር መካለል አፈፃፀም መርሐ ግብር (Procès-verbal) በአፍሪካ ቀንድ የአንድ ተጨማሪ ሱላዊ ግዛት የመፈጠር ሂደትን በተጨማሪ ያበሰረ ክስተት ተደርጎ ሊወሰድ ይቻላል። ከሃምሳ ሰባት ዓመታት በፊት የተደረገው ስምምነት በግዛት ይገባኛል ጥያቄ ዙሪያ የመደራደሪያ ክፍተት ቢኖረውም እንኳ የኋለኛው የኢትዮጵያን መብት አሳልፎ የሠጠና ለፈረንሳይ ሱማሌ ግዛት ዕውን መሆን ህጋዊ ሰውነትን ያላበሰ ነው።²¹

የመጋቢት 12፣ 1889 የድንበር ስምምነት ንድፍ ካርታ

የመጋቢት 12፣ 1889 የድንበር ስምምነት ንድፍ ካርታ

ከጣሊያን የአምስት ዓመታት ወረራ ነፃ ተወጥቶ ለ-ፀላዊ ቁመናን መልሶ ለመገንባት በሚሞክርበት፤ የመንግሥት ሁለንተናዊ መዋቅር ከገጠመው በእንግሊዝ የመታረጉ አደጋ ለማምለጥ በሚገጠሙ ስብዕት ወቅት እና የኢትዮጵያን የግዛት አንድነት ጠብቆ ማቆየት የጊዜው አንገብጋቢ አጀንዳ በነበረበት ሁኔታ በ19ኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ የተደረጉ የድንበር ስምምነቶችን በነበሩበት ማስቀጠል የስኬት አካል ተደርጎ ቢወሰድ ብዙም አያጨቃጭቅም። ኢትዮጵያ ከፈረንሳይ ጋር በጅቡቲ ድንበር ጉዳይ ያደረገችው የ1945ቱ ውል ከዚህ የታሪክ ዕውነታ አንፃር መታየቱ አግባብ ቢሆንም ከግዛቱ ሁለንተናዊ ጠቀሜታ በመነሳት ሲገመገም ግን በሃይት የታየው የባለቤትነት መብትን ለዘለቄታው አሳልፎ የመስጠቱ ሁለተኛው ምዕራፍ ተደርጎ ሊወሰድ ይቻላል።

ከዚህ በፊት ሁለቱ መንግሥታት በ1937 በድንበር ጉዳይ የመግባቢያ ፕሮቶኮል የፈረመ ሲሆን በሰኔ 1939 ገዢ የሆነ ማስታወሻ ተለዋውጠዋል። በነኝህ ጊዜያት በተደረሱ ስምግባቶች በመጀመሪያ ከጃሌሎ (ኢትዮጵያ፣ እንግሊዝ ሱማሌ እና ፈረንሳይ ሱማሌ መገናኛ ነጥብ) እስከ ዲኮር-ኮማ ቀጥሎም ከዲኮር-ኮማ እስከ ዳዳቶ (ኢትዮጵያ፣ ጅቡቲ እና ኤርትራ መገናኛ ነጥብ) ያለው ድንበር ተከለለ። የድርድሩ ዋነኛ ነጥብ ፈረንሳይ እስከ ኤርትራ ድንበር መዳረሻ ብቻ ለመከላከል ያቀረበችው አስገዳጅ ቅድመ ሁኔታ ነበር። የመከላከል ሃይቱንም የሚከታተል የጋራ ኮሚሽን ተቋቋመ።²²

የሚያዝያ 1945ቱን ስምምነት ተከትሎ በኢትዮጵያ በኩል የታየው ለጉዳዩ አፋጣኝ ዕልባት የመስጠት ፍላጎት ከዘልማዳዊው እሳቤ በተፃራሪ ግራቱ በተለይ የአንድ ወገን እንደነበር ያመለክታል። ለምሳሌ በወቅቱ የተላለፈ አንድ መመሪያ ከጃሌሎ እስከ ዳዳቶ ያሉትን የድንበር ምልክቶች የማስቀመጥ ተግባር ቢበዛ በአሥራ አምስት ቀናት ውስጥ መጠናቀቅ

እንዳለበት ሲያሳስብ፤ የተለየ ምክንያት ከሌለ በስተቀር በወቅቱ ከኢትዮጵያ ጋር በፌዴሬሽን የተቀላቀለችው ኤርትራ ከጅቡቲ ጋር የነበራት ድንበር ጣሊያን እ.ኤ.አ. በ1935 ከፈረንሳይ ጋር በተናጠል በተፈራረመችው የድንበር ውል መሠረት መቀበል አምባሳም ችግር እንደማያስከትል ይከራከራል።²³

ይህም በመጀመሪያ አከባቢ የኤርትራን እና የጅቡቲን ድንበር በአዲስ መልክ ስለመከላከል ኢትዮጵያ ስታራምደው የነበረውን አቋም ሙሉ በሙሉ የተየረ ነበር። የቀደመው አቋም የድንበር መስመሩ ከዳዴቶ ተነስቶ በቀጥታ መስመር ከራስ ዳሜራ በስተደቡብ በሙሉ-የሌ (Mouloule) ትይዩ እንዲሆን ነበር። በሃይት የተስተዋለው መለሳለስ ኤርትራን ከማስመለስ ትግሉ አንፃር የፈረንሳይን ሁለንተናዊ ድጋፍ ከስሌት በማስገባት እንደሆነ መገመት አያዳግትም። በተጨማሪም ጅቡቲን ለዘለቄታው የኢትዮጵያ አካል የማድረግ እሳቤ በፈረንሳይ በጎ ፈቃድ ላይ ብቻ የተመሠረተ ተደርጎ መወሰዱም የመለሳለሱ ምክንያት ሊሆን ይችላል። በተከታታይ በኢትዮጵያ ባለሥልጣናት መካከል የተደረጉ የደብዳቤ ልውውጦች የንጉስ ነገስቱ መንግስት የድንበር መከላከልን ሥራ በአፋጣኝ ለመጨረስ የነበረውን ቁርጠኝነት የሚያንጸባርቁ ሲሆን ይህም መሆኑ ለአገሪቱ የኢኮኖሚያዊ ጠቀሜታ እንደሚኖረው አበክረው ያስገነዝባሉ።²⁴

ይልቁንም በጊዜው የኢትዮጵያ አጠቃላይ ጥረት ያተኮረው አፋምቦ የተሰኘውን ስትራቴጂካዊ አከባቢ ማስመለሱ ላይ ነበር። ከ1945ቱ የጋራ የድንበር ኮሚሽን ውል በኋላ ይህ ጉዳይ ከንጉስ ነገሥቱ ጀምሮ ያሉትን አካላት ቀጥተኛ ተሳትፎ የጠየቀ አስቸኳይ ሃገራዊ አጀንዳ ሆነ። በዚህ ስምምነት መሠረት ፈረንሳይ አፋምቦን በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ ለኢትዮጵያ ለመመለስ በጎ ፈቃድ ብታላይም እስከ ጥር 1946 ድረስ ግን ተግባራዊ አላደረገችውም። ይህም በሁለቱ መንግስታት መካከል አዲስ የዲፕሎማሲ ትግልን አስከተለ።

²³ ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 52-D3 21፣ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ለሀገር አስተዳደር ሚኒስቴር፡ ግንቦት 12፣ 1945፣ የሀገር አስተዳደር ሚኒስቴር ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ ግንቦት 24፣ 1945

²⁴ ዝኒ ኮማሁ

²² ውጉሚ፡- ኬንያ 64-D4 11፣ የ1955-56 የድንበር ጥናት ሪፖርት

በንጉሥ ነገስቱ ተዕዛዝ በፓሪስ ስለጉዳይ እየተነጋገሩ የነበሩት የውጭ ጉዳይ ሚኒስትሩ ጸሐፊ ትእዛዝ እክሊሉ ሐብተወልድ የላኩት ሪፖርት ስለ አጠቃላይ ሁኔታው የተሻለ ሥዕል ይሰጣል። ፈረንሳይ አፋምቦን በመውረር ከጅቡቲ ግዛቷ የቀላቀለችው እ.ኤ.አ. በ1944 ሲሆን ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኢትዮጵያ ለውዝግቡ ሆላማዊ ዕልባት ስትሻ ቆይታለች። ሆኖም በተከታታይ በተደረጉ የድንበር መካለል ንግግሮች በሙሉ ፈረንሳይ የአፋምቦን ወደ ኢትዮጵያ መመለስ ከተቀረው የጋራ ወሰን ክለሳ መጠናቀቅ ጋር በማቆራኘት በመያዣነት ስትገለገልበት እንደነበር ሪፖርቱ ያትታል።²⁵

እክሊሉ በፓሪስ ቆይታቸው ለአሥር ዓመታት ያህል ያለመፍትሄ የዘለቀውን ችግር በሆላማዊ መንገድ ለመቅረፍ በተደረገው ጥረት የመንግሥታቸው ትዕግስት መሟጠጡን እና ካስፈለገም ኢትዮጵያ አፋምቦን በኃይል የማስመለስ አማራጭን ለመከተል እንደምትገደድ ለፈረንሳይ ባለሥልጣናት ገልፀዋል። ይልቁንም በነገህ ጊዜያት አገራቸው የፈረንሳይ ጥቅምና ተዕዕኖ በኢትዮጵያ እንዲሰፋፋ ከመጠን ያለፈ በጎ ፍቃድ ማሳየቷን እና በተለዋጭ ኢትዮጵያ ለጠየቀችው የአፋምቦ መመለስ የፈረንሳይ ምላሽ አፍራሽ መሆኑን አብራርተዋል።

እንደ እክሊሉ መከራከሪያ ከጣሊያን ወረራ በፊት በምድር ባቡሩ ብቻ ይገለፅ የነበረው የፈረንሳይ ጥቅም ከነፃነት በኋላ በሊሴ ትምህርት ቤት፣ በፓስተር ኢንስቲትዩት፣ በአርኪዮሎጂ ጥናት ዘርፍ፣ የኢትዮጵያን የፍታሐ ብሔር ህግ በማዘጋጀት ወዘተ የተሰጣቸው የልዩ ተጠቃሚነት መብት በአፋምቦ ዙሪያ ለተነሳው ጥያቄ አፋጣኝ መፍትሄ እንዲሰጡ ያስገድዳቸዋል። በመጨረሻም የፈረንሳይን ቸልተኝነት እና ከተፈራረመቻቸው ውሎች ማራገፊያ በመረጃ በማስደገፍ በማብራራት እና ስለ አፋምቦ የመንግሥታቸውን ቁርጥ አቋም በመግለፅ ፈረንሳይ በኃይል የያዘችውን ግዛት በአስቸኳይ እንድትመልስ ማሳመን ቻለ።

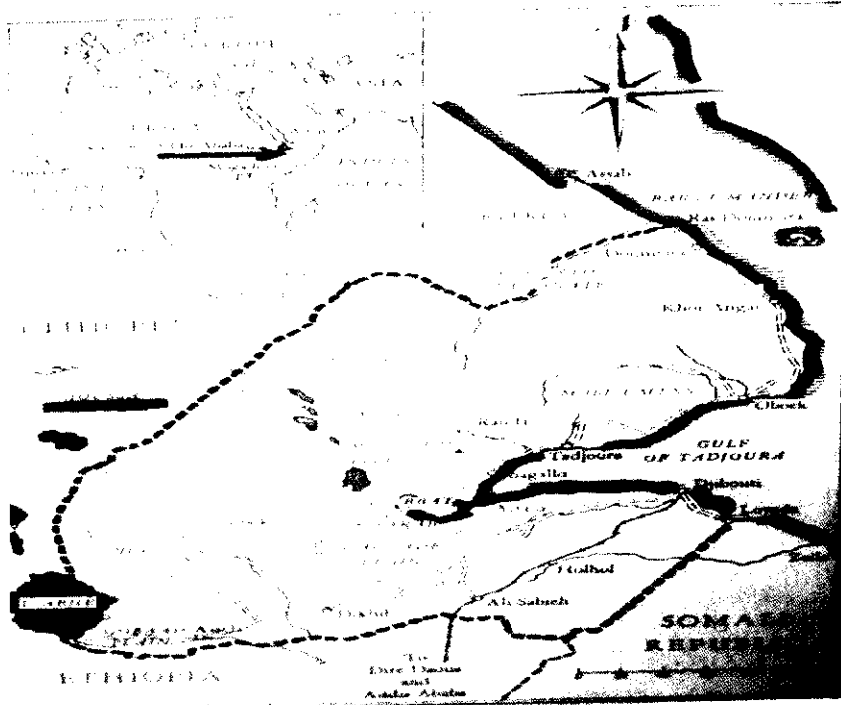
²⁵ ውጉማ፡- ጅቡቲ 52-D3 21፣ እክሊሉ ሐብተወልድ ለጃንሆይ፡ እ.ኤ.አ 7 ህዳር 1953 (ጥቅምት 1946 ዓ.ም.)

የፓሪስን ንግግር ተከትሎ ሁለቱ መንግሥታት በጥር 7፣ 1946 ዓ.ም. (16 January 1954) አዲስ አበባ ላይ በተፈራረሙት የፕሮቶኮል ስምምነት እና ባወጡት የጋራ መግለጫ ላለፉት አሥር ዓመታት ሲከናወን የነበረው የኢትዮጵያ እና ጅቡቲ የጋራ የድንበር ኮሚሽን ሥራ በስኬት መጠናቀቁን እና አፋምቦም በስድስት ሳምንታት ውስጥ ሙሉ በሙሉ ለኢትዮጵያ እንደሚመለስ በይፋ ተገለፀ።²⁶ በተያያዥም ሁለቱ ተደራዳሪዎች የአጠቃላይ ድንበርን አቀማመጥ (የኤርትራ-ጅቡቲን ድንበር ጨምሮ) ለመወሰን (delemitation) ከስምምነት ተደረሰ። የሚመለሰውን መሬት ጉዳይ እና የድንበርን አጠቃላይ መካለል የሚከታተል የጋራ ኮሚሽን ለማቋቋም በተወሰነውም መሠረት ኢትዮጵያ አቶ አበበ ገብረሃይቅን ሙሉ ስልጣን በመስጠት በተለይ የአፋምቦን መመለስ ጉዳይ እንዲያስፈፅሙ ሾመች።

ሁለቱም ወገኖች አፋምቦን የመረከቡበት ቀን እሁድ የካቲት 20፣ 1946 ዓ.ም. (28 February 1954) እንዲሆን ቢስማሙም የተለያዩ እንቅፋቶች አተገባበሩን መፈታተናቸው አልቀረም። የመጀመሪያው ተቀማጭነታቸውን በፓሪስ ያደረጉ የጅቡቲ ተወላጆች ያስነሱት ተቃውሞ ሲሆን የዚህን አሉታዊ ውጤት በመፍራት ኢትዮጵያ ያቀረበችው ከቀን ገደቡ በፊት አፋምቦን የመረከብ ጥያቄ በፈረንሳይ ተቀባይነት ማጣቱም ለመንግሥት ባለሥልጣናት ፈታኝ ነበር። በተለይም ፈረንሳይ ለቅኝ ግዛቶቿ በሙሉ በሰጠችው አዲስ የውስጥ አስተዳደር መብት (Loi-Cadre) በመጠቀም ሁለት ዋና የጅቡቲ ፖለቲከኞች - ሴናተር ሐሰን ጉሌድ ኦፕቲድን እና የዩንዮን ፍራንሴዝ ምክር ቤት አባሉ ማህሙድ ካሚል - የአከባቢው ነዋሪዎች ፍላጎት

²⁶ ውጉማ፡- ጅቡቲ 52-D3 21፣ የአዲስ አበባው የፕሮቶኮል ስምምነት እና የጋራ መግለጫ፡ እ.ኤ.አ. 16 January 1954፣ ብላታ ዳዊት ስቱብአዝዚ (ምክትል የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) በኢትዮጵያ የፈረንሳይ አምባሳደር ፍ (Ambassador Roux)፡ እ.ኤ.አ. 26 January 1954

ሳይጠየቅ የአፋምቦ ለኢትዮጵያ መመለስ አግባብ አይደለም በማለት ለፈረንሳይ ምክር ቤት ክስ ማቅረባቸው ጉዳዩን አስቸጋሪ አድርጎት ነበር።²⁷

የኢትዮጵያና ጅቡቲ ድንበር (ምንጭ፡ ወጉሚ ፈረንሳይ ሶማሌ 4 8)

በስተመጨረሻ የኢትዮጵያ መንግስት ባሳሰበው መሠረት የፈረንሳይ ምክር ቤት ስምምነቱ በተያዘለት የጊዜ ገደብ እንዲከናወን በመወሰን አፋምቦ እንዲመለስ ሆነ። የጋራ ኮሚሽን መሐንዲሶችም ከጃሊሎ እስከ ቀይ ባህር ድረስ ያለውን የኢትዮ-ጅቡቲ የድንበር ምልክቶችን ትክክለኛ አቀማመጥ (coordinates) በጥር 1948 አጠናቀቁ። በዚህ መካከል ግን የድንበር መለያ ምልክቶቹ ዝርዝር (geodesic and topography fiches) የተጠናቀረው በአንድ ግልባጭ የነበረ መሆኑና ይህንኑ ጥቅል ሰነድ ህጋዊ የድንበር ካርታውን ለመሰራት ኃላፊነት ወስዶ የነበረው የፈረንሳይ ቡድን በውስጥ ወስዶት የተወሰነውን ክፍል ለኢትዮጵያ ሳይመልስ መቅረቱ የዚህ ድርድር ያልተቋጨ ክፍል ሆኖ ቀረ።²⁸

2.3. የጅቡቲ የውስጥ ፖለቲካ ጅምር

እስከ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ፍፃሜ ድረስ የግዛቱ ህዝብ በአስተዳደራዊና ፖለቲካዊ ጉዳዮች ላይ ምንም ዓይነት ተሳትፎ አልነበረውም። ከቅኝ ገዢው እገዳም ባሻገር የአፋርና ኢሳ ኅሳዎች ንቃተ ህሊና ያለመዳበሩና ፍላጎት ማጣት ለፖለቲካዊ እንቅስቃሴ አለመታየት እንደምክንያት ይጠቀሳል። ፖለቲከኞች ቢኖሩ እንኳን ከመጤዎቹ የፈረንሳይና አረብ ሰፋሪዎች የተውጣጡ ነበሩ። ፈረንሳይ በ1938/39 (እ.ኤ.አ. 1946) የመጀመሪያውን የተወካዮች ምክር ቤት መቋቋም ስትፈቅድም ወንበሮቹን መያዝ የቻሉት እነዚህ መጤ ፖለቲከኞች ሆኑ። ከዚህ ጋር በተያያዘ በሃይት በጅቡቲ ለተከሰተው ፖለቲካዊ መነቃቃት ሁለት አካባቢያዊ ክስተቶች አስተዋጽኦ እንዳበረከቱ ይታመናል። እነሱም በጋማል አብዱል ናስር መሪነት በግብፅ የተነሳው አብዮት እና በአልጆሪያ ከፈረንሳይ ቅኝ ለመላቀቅ የተደረገው የረጅም ጊዜ

²⁷ ወጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 21፤ ቆንስል ምንዳ ማካኤል (ጅቡቲ) ለአክሊሉ ሎብተወልድ፡ ጥር 27፤ 1946፤ ብላታ ዳዊት ዕቁበእግዚ ለኮሎኔል ክፍሌ አርጉቤ (የአገር አስተዳደር ማኅበራዊ)፡ የካቲት 18፤ 1946፤ ብላታ ዳዊት ዕቁበእግዚ ለአምሩ ዘለቀ (በፈረንሳይ የኢትዮጵያ ጉዳይ ፈጻሚ)፡ የካቲት 24፤ 1946፤ አሦና ዘለቀ ለዳንሆይ፡ የካቲት 27፤ 1946

²⁸ ወጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 21፤ የአገር ግዛት ሚኒስቴር ለወጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ መጋቢት 15፤ 1948። ክንቢሁ ሰነዶች (fiches) መካከል ከምልክት 1-22 ያሉት በሃይት ለኢትዮጵያ የተመለሱ ሲሆን ከምልክት 23-89 ያሉት ግን ስለመመለሳቸው የሚገልጹ መረጃ አልተገኘም።

የኢትዮጵያና ጅቡቲ ድንበር (ምንጭ፡ ውግጫ ፈረንሳይ ሶማሌ 4 8)

ጦርነት ናቸው። የመጀመሪያው የጅቡቲን የብሔራዊነት ስሜት ለመቀስቀስ የረዳ ሲሆን ሁለተኛው የፈረንሳይን ቅኝ ገዢነት ማስወገድ እንደሚቻል መልዕክት አስተላለፈ። በተጨማሪም ከ1950ቹ በኋላ በእንግሊዝ እና ጣሊያን የሶማሊያ ግዛቶች የተቀጣጠለው የፓን ሶማሌ የፖለቲካ ንቅናቄ በተለይ የጅቡቲ ኢሳዎችን ለትግል ያነሳ ሌላኛው ኃይል ነበር። በዚህ ረገድ አፋርቹ ተሳትፎ ዘግይቶ የመጣና የተቀናጀ አልነበረም።²⁹

በሰኔ 1949 ፈረንሳይ ለትኝ ግዛቶቿ የፈቀደችው የውስጥ አስተዳደር መብት (Loi-Cadre) ኢትዮጵያ በጅቡቲ ላይ ለረጅም ጊዜ ስታራምድ ለቆየችው የግዛት አለኝታ ጥያቄ መደናቀፍ ሁለተኛው ምክንያት ሆነ። ቀድሞ የነበረው የግዛቱ ምክር ቤት (Conseil Représentatif) ስለግዛቱ ሁኔታ የቀረቡለትን ጉዳዮች መርምሮ ከአስተያየት ጋር ለአገረ ገዢው የመመለስ ድርሻ ቢኖረውም የመጨረሻውን ውሳኔ የማስተላለፍ ስልጣን ግን የባህር ማዶ ግዛቶች ሚኒስቴር (France d' outremers) ነበር። ይህ ምክር ቤት 25 አባላት የነበሩት ሲሆን ከነዚህ 12ቱ ፈረንሳዮች የተቀሩት የአገር ተወላጆች ናቸው።³⁰

በአዲሱ ህግ መሠረት የተቋቋመው ምክር ቤት (Assemblée Territoriale de la C.F.S.) ግን ከቀድሞው የበለጠ

ሥልጣን እንዲኖረው የተፈቀደ ሲሆን፤ ከፈረንሳዮችና ያገር ተወላጆች የሚመረጡ 30 አባላት ይኖሩታል። በተጨማሪም ከነዚህ የምክር ቤት አባላት መሐከል ወይም ከውጭ የተወጣጡ የሚኒስትር ዓይነት ሥልጣን የሚኖራቸው ስድስት ያገር ተወላጆች ተመርጠው የሚኒስትሮች ምክር ቤት (Conseil du gouvernement) ያቋቋማሉ። ፈረንሳዊው አገረ ገዥም የካቢኔው ፕሬዚደንት ወደመሆን ሲሸጋገሩ ከስድስቱ መካከል አንዱ የምክትል ፕሬዚደንትነት ሥልጣን ይዞ ፕሬዝደንቱ በሌሎች ተክቷቸው ይሠራል። የዚህ ህግ መሠረታዊው ልዩነት ሁለቱ ምክር ቤቶች ጅቡቲን በተመለከተ ማናቸውንም ጉዳዮች የመወሰን መብት ሥልጣን ማግኘታቸው ነው።

እ.ኤ.አ. ሰኔ 23፣ 1957 በተደረገው የምክር ቤት አባላት ምርጫ ሁለት ቡድኖች ዕጩዎቻቸውን አቀረቡ። በሐሰን ጉሌድ አፕቲዶን የሚመራው አንጃ አሥራ ሦስት ከሶማሌ እና ከደንክል ጎሳዎች የተወጣጡና አምስት ፈረንሳዊያን የሚገኙበት ተወዳዳሪዎችን ሲያቀርቡ፤ በማህሙድ ሐርቢ የሚመራው ተቀናቃኝ ቡድን ደግሞ አምስት ፈረንሳዊያን፣ ሦስት አረቦች እና አሥር ሶማሌዎችን ለውድድር አሰለፈ። ኢትዮጵያን ጨምሮ በአብዛኛው ታዛቢ ዘንድ የሐርቢ ፖለቲካ የጋማል አብዱል ናስርን ፓን-አረብ ፍልስፍና ወደ ግዛቱ ለማስገባት ስለሚጥር ተቀባይነት አያገኝም በሚል የማሸነፍ ቅድሚያ ግምት ለምዕራብ ዘመመ የአፕቲዶን ቡድን ስጥተው ነበር። ሁሉንም ባስገረመ መንገድ ግን ማህሙድ ሐርቢ ማሸነፋቸው ይፋ ሆነ።

የውስጥ አስተዳደር መብቱ ሲፈቀድ ስድስት ያገር ተወላጆች የሚኖሩት የሚኒስትሮች ምክር ቤት ይቋቋማል የሚለው ደንብ የተወሰነ ማሻሻያ ተደርጎበት ከሠላሳው የምክር ቤት አባላት የተወጣጡ ስምንት ሚኒስትሮች ያሉት ካቢኔ እ.ኤ.አ. በሐምሌ 23፣ 1957 ተመረጠ። ማህሙድ ሐርቢ በከፍተኛ

²⁹ Shehim and Searing, 211-212. Thompson and Adloff, 61-71. Saadia Touval, *Somali Nationalism* (Cambridge, 1963), 123-131; David D. Laitin, "Somali Territorial Claims in International Perspective," in *Africa Today*, Vol. 23 (April-June 1976), 29-38. Mohamed Kadamy, "Djibouti: Between War and Peace," in *Review of African Political Economy*, Vol. 23, No. 70 (Dec. 1996), 513-515. Nancy A. Shilling, "Problems of Political Development in a Ministate: The French Territory of the Afars and the Issas," in *The Journal of Developing Areas*, Vol. 7, No. 4 (Jul. 1973), 619-620.

³⁰ ውጉማ:- ፈረንሳይ ሰማሌ 1 776፣ ቆንስል ምንዳ ማካኤል (ጅቡቲ) ለአክሊሉ ሐብተወልድ፣ ሰኔ 27 እና ሐምሌ 1፣ 1949

ደምዕ የምክትል ፕሬዚደንትነቱን ቦታ ሲያገኝ አጠቃላይ የካቢኔ ተዋጽኦው ሦስት የኢሳ ጎሳ አባላትን፣ ሁለት ደንክል (አፋር)፣ እንደ ሐበራውል፣ አንድ ፈረንሳይ እና አንድ አረብ ያካተተ ነበር። የአፋር ጎሳ ተወካዮቹ የተሰጣቸው የሥራ ድርሻ እምብዛም ወሳኝ ያልነበሩት የቤና እና የእርሻ ሚኒስትርነት መሆኑ በስብጥሩ የነበራቸውን ዝቅተኛ ሚና ያመለክታል። ከምክር ቤቱ አባላትም ስድስቱን ፈረንሳይያን ሳይጨምር አብላጫውን ወንበር የያዙት የኢሳ፣ ሱማሌና አረብ ዝርያ ያላቸው ግለሰቦች ነበሩ። ይህ አወቃቀር በጅቡቲ የውስጥ ፖለቲካ የሱማሌ-አረብ ጥምረትን የበላይነት የሚያንፀባርቅ ሲሆን በተለይ የኢትዮጵያን ቀጣይ የፖሊሲ አቅጣጫ ለዘለቄታው ከመቅረብ አንጻር ትልቁን አስተዋዕክ አበርክቷል።³¹

በጅቡቲ ይህን የመሰለ ለውጥ እየተከናወነ በነበረበት ወሳኝ ወቅት የኢትዮጵያ መንግስት ባለስልጣናት ግንዛቤ ከሃይቱ ጋር የሚመጣጠን ነው ብሎ ለመገመት ያዳግታል። ከውስጥ አስተዳደር መብቱ መሰጠት እና ከምርጫው ጋር በተገናኘ የተያዘው አቋም በአጭሩ የፈረንሳይ ሶማሌ (ጅቡቲ) ራሱን ችሎ ለመተዳደር የሚችልበት ደረጃ ላይ አለመድረሱን ያትታል። ይልቁንም ፈረንሳዮች ምርጫ እንዲደረግ መፍቀዳቸው ለቅኝ አገርቻቸው የናሽናሊዝም መንፈስ ማረጋገጫ ካቀዱት ፖሊሲ የመነጨ ስለመሆኑ ይከራከራል። በኢትዮጵያ ግምት የፈረንሳዮች ዋነኛ አጀንዳ ጎረቤት የሆነው በጣሊያን ሞግዚትነት የሚተዳደረው ሱማሌ በቅርቡ ሙሉ ነፃነት የሚያገኝ በመሆኑ ይህ በጅቡቲ ሊያስከትል የሚችለውን ፖለቲካዊ መነቃቃት የማለዘብ ጥረት ተደርጎ ተወስዷል።³²

የተመረጡ የካቢኔ አባላትን አገር የማስተዳደር ብቃት በእጅጉ ያናናቀው የኢትዮጵያ ባለሥልጣናት ወቅታዊ ትንታኔ ትኩረቱን ያደረገው በጊዜው ታላቋ ሱማሌን የማቋቋም አጀንዳ በብርቱ ይቃወሙ የነበሩት የጅቡቲ ገዢ (Mr. Petitbon) ወደ ፓሪስ የመጠራታቸው እና ያለመመለሳቸው ጉዳይ ላይ ነበር። በተጨማሪም እምነት ተጥሎባቸው የነበሩት ሐሰን ጉሌድ እና አጋርቻቸው በሽንፈታቸው ማግስት ወደ ፈረንሳይ አቅንተው ያቀረቡት የተጭበርብረናልና የምርጫው ይደገም ክስ ሃይትንም መከታተል ሌላው የትኩረት አቅጣጫ ተደርጎ በስፋት የመስተናገድ ዕድል ተችሮታል። የኢትዮጵያን መገላ የፖሊሲ አቅጣጫ ከወሰኑ አጋጣሚዎች መካከል አንዱ ይህ በሱማሌ-አረብ ጥምረት እና የበላይነት ላይ እያደገ የመጣው ጥርጣሬ ነው።³³

የማህሙድ ሐርቢ ወደ ታላቋ ሱማሊያ እና ግብፅ ያደላ የፖለቲካ መሥመር በኢትዮጵያ እና በቅኝ ገዢው የፈረንሳይ መንግሥት ላይ ከፍተኛ ስጋት ማስከተሉ አልቀረም። ሁለቱ አካላት በመቀናጀት ያደረጉት እንቅስቃሴም ሐርቢን ከሥልጣኑ ማስወገድ አስቻለ። በተደጋጋሚ የተደረገበት የመግደል ሙከራ በጅቡቲ የፖለቲካ እንቅስቃሴ ውስጥ እንዳይሳተፍ፣ ከደረሰበት መገለል ጋር ተደማምሮ ግዛቱን ለቆ እንዲሰደድ አደረገው።³⁴ ይህም ሆኖ የሐርቢን ግዛት ተከትሎ የግዛቱን ፖለቲካ ይመሩ የነበሩት እንደነ አህመድ ዳኒ፣ ሴናተር ካሚል (አፋር)፣ አሊ አራፍ፣ እና ሐሰን ጉሌድ (ኢሳ) ያሉት መሪዎች በሃይት የብሔረተኝነት ስሜት ማዳበራቸው እና የጅቡቲን አፋጣኝ ነፃነት መሻታቸው አጠቃላይ የግዛቱ ጉዳይ ከኢትዮጵያ ፍላጎትና ቁጥጥር አየወጣ መምጣቱን አመለካኝ ሆነ።

³¹ ውጥሚ:- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፣ ቆንስል ምንዳ ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፣ ሐምሌ 25 እና ነሐሴ 16፣ 1949፣ ስለ ጅቡቲ የምክር ቤት እና የካቢኔ ምርጫ የተዘጋጀ ሪፖርት፣ ነሐሴ 29፣ 1949

³² ውጥሚ:- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፣ አክሲዮ ሐብተወልድ ለቆንስል ምንዳ ምክሌል፣ ሐምሌ 12፣ 1949

³³ ውጥሚ:- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፣ አክሲዮ ለቆንስል ምንዳ፣ ነሐሴ 30፣ 1949

³⁴ ውጥሚ:- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፣ ቆንስል ምንዳ ሚኒስቴር (ጅቡቲ) ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር። በጅቡቲ ፖለቲካና በሐርቢ ፀረ-ፈረንሳይ እንቅስቃሴ ዙሪያ የቀረበ ሪፖርት፣ ጥር 2፣ 1951፣ ጅቡቲ ቆንስል ለ ውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር። ሐርቢን ስለመግደል የታቀዱ የኢትዮ-ፈረንሳይ ውጥን፣ መጋቢት 24፣ 1951

በኢትዮጵያ ወገን ብቸኛው መዕናኛ የነበረው የጅቡቲ ብሔራተኝነት በሁለት ዕንፃ፡ መቆሙ ነበር። አብላጫው የደንክል (አፋር) ፖለቲከኞች እና ሐሰን ጉሌድን የመሳሰሉ ለዘብተኛ የኢሳ ተወላጆች በሃይት ለዐላዊ አገር የመመስረት ምኞት ያንፀባረቁ ሲሆን በተለይም የተቀሩት ወገኖች የሚያራምዱትን ከአዲሲቱ ሶማሊያ ጋር የመዋሐድ ሐሳብ በጥብቅ ይቃወሙ ነበር።³⁵

2.4. የታላቋ ሱማሌ ህልም፣ የግብፅ ምኞት እና የቀዝቃዛው ጦርነት ተዕዕኖ

የሁለተኛው የዓለም ጦርነት ፍፃሜን ተከትሎ በአፍሪካ ቀንድ የተለያዩ ኃይሎች የግልና የወል ጥቅሞቻቸውን ለማራመድ ከመቼውም ጊዜ በላይ መሰባሰብ ጀመሩ። የእንግሊዝ ታላቋ ሱማሌን የመፍጠር ውጥን፣ የአሜሪካ እና የሶቭየት ህብረት አካባቢውን በበላይነት የመቆጣጠር እቅድምድም፣ የግብፅ ፓን-አረብ ፍልስፍናና የአፍሪካ ቀንድን በተዕዕኖ ሥር የማዋል ተስፋ፣ የጣሊያን ሱማሌ እና የእንግሊዝ ሱማሌ በ1952 ነፃ መውጣትና መዋሃድ ተከትሎ ማራመድ የተጀመረው በክልሉ የሚገኙ የሶማሊኛ ተናጋሪ አካባቢዎችን የማዋሐድ እንቅስቃሴ (Somaliazation) ወዘተ የዘርፈው ብዙው እና ውስብስቡ ችግር ዋነኛ መንስኤዎች ነበሩ።³⁶ የነዚህ ክስተቶች ድምር ውጤት ኢትዮጵያ በጅቡቲ ላይ የተከተለቻቸውን ተለዋዋጭ ፖሊሲዎች ከመወሰን አንፃር መሠረታዊ ሚና ከማበርከታቸውም ባሻገር ግዛቱንም ለዘለቄታው ለማጣቷ ሦስተኛው ምክንያት ተደርጎ ሊወሰድ ይቻላል።

³⁵ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፣ ቆንስል ምንዳ ለንጉስ ነገስቱና ለልጅ እንዳልካቸው መኮንን (ውጉሚ ረዳት ሚኒስትር)። በጅቡቲ ፖለቲካ ላይ የቀረበ ሪፖርት፡ ታህሳሥ 16 እና መጋቢት 8፣ 1950፤ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776-2፣ ስለ ጅቡቲ ፖለቲከኞች አመለካከት የቀረበ ማስታወሻ፡ ግንቦት 4፣ 1950፤ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776-2፣ ጅቡቲ ቆንስል ለ ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር፡ ሰኔ 15፣ 1952

³⁶ Laitin, 29-38

ከቀዝቃዛው ጦርነት መገለጫ ባህርያት መካከል አንዱ የተዕዕኖ ክልሎችን የመፍጠር (Spheres of Influence) ጥረት ሲሆን የአፍሪካ ቀንድ ይህ እንቅስቃሴ በጉልህ ከተስተዋለባቸው የዓለማችን ክፍሎች ዋነኛው ነበር። አሜሪካንን የሚያካትተው የምዕራባውያን ጥምረት በክልሉ የኮሚኒስት ርዕዮተ ዓለምን መስፋፋት ለመገደብ ያለመ መርህ ሲያራምድ፣ የራሺያ እና ግብፅ ቡድን በተቃራኒው የፓን-አረብ ዕንስ ሐሳብን የተመረከዘ ግራ ዘመም ፖሊሲ በስፋት መተግበር ጀመረ። ታላቋ ሱማሌን የመመስረቱን እቅድ ሁለቱም ጎራዎች በአመዛኙ የሚሰማሙበት ቢሆንም በአተገባበሩ እና ዓላማው ዙሪያ ግን ከስትራቴጂካዊ ፍላጎታቸው የሚመነጭ ተቃራኒ አተያይ ነበራቸው።

ከዚህም አንፃር የአረቡን ዓለም ጥቅም ወደ አፍሪካ ቀንድ ብሎም ወደ መካከለኛው አፍሪካ ክፍል ለማስፋፋት የሚያልመው ግብፅ መራሹ እንቅስቃሴ ጠንካራ የሆነ እስላማዊ የሶማሊያ መንግሥት መመስረትን ይደግፋል። ምዕራብያኑ በበኩላቸው የታላቋ ሱማሌን መርህ አካባቢውን ከኮሚኒስት መስፋፋት ለመከላከል በሚያችል መልኩ ብቻ በደምሳሳው የሚደራጅ የህብረት መንግሥት እንዲሆን ይመኛሉ። ከጎሊኖቹ ወገን ፈረንሳይ የዚህ ዕቅድ ብቸኛ ተቀናቃኝ ሆኖ ቀረበች። ይህም የጅቡቲ ግዛቷን ላለማጣት ከነበራት ፍላጎት ይመነጫል።

በዚህ ውስብስብ ሂደት ኢትዮጵያ የያዘቻቸው አቋሞች እና የወሰደቻቸው እርመጃዎች ጅቡቲን ለዘለቄታው የህልውናዋ አካል የማድረጉን ጥረት በብርቱ የፈተነ ሆነ። የታሪክ ዑደቱ አገሪቱን የሁለቱም ጎራዎች ተቀናቃኝ ሲያደርጋት በተለዋጩ

³⁷ ውጉሚ፡- ሱማሌ 5 8-1B፣ ይልማ ደሬሳ (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) ለንጉስ ነገስቱ። ከአሜሪካ እና እንግሊዝ አምባሳደሮች ጋር በጉዳዩ ዙሪያ ሰላሳዊዳት ወይም ያቀረቡት ሪፖርት፡ ጥር 7፣ 1951። የአሜሪካ እና እንግሊዝ የጋራ እቅድ (The Anglo-American Demarche)፡ እ.ኤ.አ. ጥር 12፣ 1959. በተጨማሪም John H. Spencer, *Ethiopia, the Horn of Africa and US Policy*. Published by Institute for Foreign Policy Analysis (Cambridge, Massachusetts, September 1977), 27-30 ተመልከት።

ደግሞ ዕድህን ከፈረንሳይ በጎ ራቃድ እንድታቀራኝ አስገድዷታል። የአዲ ኃይለ ሥላሴ መንግስት አሜሪካ እና እንግሊዝ በጥር 1951 በጣምራ ይፋ ያደረጉትን የእንግሊዝ ስማሌ እና የጣሊያን ስማሌን አስቸኳይ ውህደት እቅድ (demarche) በብርቱ የተቃወመው ሲሆን ውጥኑ የታላቋ ስማሌ መመስረትን ዕውን ያደርጋል ከሚል ፍራቻ በመነሳት የሁለቱንም መንግስታት አርምጃ አደገኛነት በአዕንኦት አሳስቧል።³⁷ በተመሳሳይ መንገድም ግብፅ እና የአረብ ሊግ የአምስቱን የሶማሌ ግዛቶች ውህደት [እንግሊዝ ስማሌ፣ ጣሊያን ስማሌ፣ ፈረንሳይ ስማሌ፣ ኦጋዴን እና ሰሜን ምሥራቅ ኬንያ (NFD, North Frontire District)] በመደገፍ ለተባበሩት መንግሥታት ድርጅት ያቀረቡት ሐሳብም ለኢትዮጵያ አስደንጋጭ ነበር።³⁸

በሰኔ 1952 (1 July 1960) የእንግሊዝ እና ጣሊያን ግዛቶችን በማጣመር ሶማሊያ ነፃ አገር ሆና ስትቋቋም ይህንኑ የግዛት ማስፋፋት ምኞት ቀዳሚ አጀንዳ በማድረግ መንቀሳቀስ ጀመረች። የታላቋ ስማሌ መመስረት ህልም በህገ መንግስቷ አንቀጽ 6 ህጋዊ ዕውቅና የተሰጠው ከመሆኑም ባሻገር የአገሪቱ ሰነደቅ ዓላማ ባለ አምሥት ቅስት ኮከብ እንዲኖረው መደረጉም የዚሁ አሳቤ ይፋዊ መገለጫ ተደርጎ ተወሰደ።³⁹ ተከታታይ የሶማሊያ መሪዎችና የፖለቲካ ፓርቲዎችም የዚህን አጀንዳ ተግባራዊነት የህልውናቸው እና የሥልጣናቸው መሠረት አደረጉት። ይህም ከኬንያ እና በተለይም ከኢትዮጵያ ጋር ለቀጥተኛ ግጭት ሲዳርጋቸው በጅቡቲ የውስጥ ጉዳይም ጣልቃ እንዲገቡ በር ከፈተላቸው።

³⁸ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ስማሌ 1 776፣ የኢትዮጵያ ኤምባሲ (ግብፅ) ለይልማ ደራሳ፡ ስለ ግብፅ እና አረብ ሊግ ማመልከቻ፣ መጋቢት 16፣ 1951
³⁹ ውጉሚ፡- ስማሌ 12-D1፣ በኢትዮጵያና ሶማሊያ መካከል ስላለው ግንኙነት የተደረገ ጥናት ሪፖርት፡ ቀን የለውም። Said Yusuf Abdi, "Independence for the Afars and Issas: Complex Background: Uncertain Future," in *Africa Today*, Vol.24, No. 1 (Jan.-Mar. 1977), 61-67.

በ1955 መጨረሻ አከባቢ የተጀመረው በጅቡቲ የሶማሊያ መንግሥት አፈሰላዊ ጣልቃ ገብነት ዋነኛ መጠቀሚያ አድርጎ ይገለገልበት የነበረው ለዓላማው ማስፈጸሚያ የመሠረተውን "የፈረንሳይ ሶማሌ ነፃ አውጭ ግንባር" (Front de Liberation de la Cote des Somalis) ነበር። ግንባሩ ጅቡቲን ወደ አዲሲቷ ሶማሊያ ከመቀላቀል የበረታ ምኞት በመነጨም ለተከታታይ ዓመታት ጠንካራ እና በከፊል የተሳካ ትግል ማድረግ ቻለ። በተለይም የቅኝ ግዛቶችን ነፃ አወጣጥ ሂደት እንዲከታተል በተቋቋመው የአፍሪካ አንድነት ድርጅት የነፃ አውጭ ኮሚቴ ውስጥ በዚህ ግንባር ሽፋን በመጠቀም ሶማሊያ ያደረገችው እንቅስቃሴ የአብዛኛውን አባላት ድጋፍ አስገኝቶታል። የጅቡቲ ግዛት እንደሚገባትም ለማሳመን ከጫፍ ደርሶ ነበር።⁴⁰

የኢትዮጵያ ባለሥልጣናት ሴራውን ለመረዳት እና ለማክሰፍ የዘገዩ ቢሆንም በጎላ ባደረጉት ያላሰለሰ ጥረት የጅቡቲን ወደ ሶማሊያ መቀላቀል አስቀሩ። በዚህም ሂደት ትግሉን ከኢትዮጵያ ፍላጎቶች እና ብሔራዊ ጥቅሞች እንገር ለመምራት እንዲያስችል የታሰበ "የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ" (Le Mouvement de Liberation de Djibouti) የተሰኘ ተቀናቃኝ አንጃ በመስከረም 1957 አቋቋመ። መቀመጫውን በድሬዳዋ (ከተወሰነ ጊዜ በጎላ በተጨማሪ በአሳይታ) ያደረገው ይህ ድርጅት ከመነሻው ደካማ የነበረ ቢሆንም በሶማሊያ የሚደገፈውን ግንባር ተሰማኝነት ለመቀልበስ ተገቢውን ድርሻ ተወጥቷል። ዋነኛ ችግር የነበረው ግን የጅቡቲ ጉዳይ ከኢትዮጵያ ቁጥጥር ማፈትለኩና ግዛቱንም ወደራሷ የማጠቃለል ምኞቷም በሂደት መንጠፉ ነበር። የሶማሊያን የግዛት ይገባኛል ጥያቄ በብርቱ ለምትቃወመው ኢትዮጵያ ተመሳሳይ ጥያቄ ማንሳቱ አዋጭ አለመሆኑ በስፋት እየታመነበት መጣ። ጅቡቲን ለዘለቄታው የማጣቱ ሌላው እውነታ ከዚህ ይመነጫል።⁴¹

⁴⁰ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 1B፣ አብዱላሂ አርድዬ (የግንባሩ ዋና ዐሐፊ) ለአአድ ነፃ አውጭ ኮሚቴ፡ አ.ኤ.አ. 14 የካቲት 1964። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 1B እና አአድ 1963፣ አምባሳደር መንግስቱ ደስታ (በአአድ የነፃ አውጭ ኮሚቴ የኢትዮጵያ ልዑክ መሬ) ለከተማ ይፍሩ (የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ይ.ኤ.ታ) - ስለ አአድ ነፃ አውጭ ኮሚቴ ስብሰባ ሪፖርት፡ ሰኔ 16፣ 1956

የወቅቱ ክስተቶች በጅቡቲ የፖለቲካ ህይወት ላይ የየራሳቸውን አሻራ ትተው አልፈዋል። ግዛቱ የውስጥ አስተዳደር መብት ባገኘ ማግሥት ወሳኙን የሥልጣን እርከን የተቆናጠጡት የኢሳ-ሱማሌ ተወላጆች የግብፅ ውጥን አቀንቃኞች መሆናቸውና ለታላቋ ሱማሌ ውጥን ዕውን መሆን ያሳዩት በጎ ፈቃድ የዚህ ዋነኛው መገለጫ ተደርጎ ሲወሰድ ይችላል። በተለይም ምክትል ፕሬዚደንቱ ማህሙድ ሐርቢ ይህንን ለማሳካት በመካከለኛው ምሥራቅ፣ በግብፅ እና በሱማሊያ ያደረጋቸው እንቅስቃሴዎች ለኢትዮጵያ ባለሥልጣናት አስደንጋጭ ነበሩ። ከሁሉም በላይ ከግብፁ መሪ ጋማል አብዱል ናስር ጋር መገናኘቱና ለዓላማው ማስፈፀሚያ የሞራል እና የገንዘብ ድጋፍ ማግኘቱ በተለየ ክትትል ውስጥ እንዲወድቅ አደረገው።⁴²

በጅቡቲ ፖለቲካ ውስጥ እየታየ የመጣው የፓን-ሱማሌ/ፓን-አረብ አመለካከት የፈረንሳይ መንግስትንም ያሳሰበ በመሆኑ ከኢትዮጵያ እሳቤ ጋር የተጣጣመ ፖሊሲ እንዲከተል ተገፋፋ። በሂደትም ሁለቱም መንግሥታት የደንክል (አፋር) ጎሳ የበላይነትን የሚያረጋግጥ መርህ በስፋት ወደማስፈፀሙ አዘነበሉ። ፈረንሳዮች ይህን ሲያደርጉ በግዛቱ ያላቸውን የበላይነት መብት በዘለቁታው ለማሰጠባቸው በማሰብ ሲሆን ኢትዮጵያ ደግሞ የታላቁ ሱማሌን እቅድ ከማክሸፍ ባሻገር ፈረንሳይ ግዛቱን ለቃ በምትሄድበት ወቅት አሳልፋ ትሰጣኛለች ከሚል እሳቤ በመነሳትም ነበር። የሁለቱ አገራት ጥምረት እስከ መጨረሻው ቢዘልቅም ከየወቅቱ ነባራዊ ዕውነታ በመነሳት መሠረታዊ ለውጦችን አስተናግዷል። በግዛቱ ኦሪሴላዊ ስያሜ ዙሪያ የተነሳው ውዝግብ እና ፍፃሜው የኢትዮጵያና ፈረንሳይን ጥምረት መሠረታዊ

41 ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 54-D3 16፤ በጅቡቲ ጉዳይ የተደረገ የክፍተኛ ባለሥልጣናት ምክክር ቃለ ጉባኤ፡ ነሐሴ 25፣ 1956
 42 ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፤ የኢትዮጵያ ኢምባሲ (ግብፅ) ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ ሚያዝያ 8፣ 1951። ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776-2፤ ቆንስል ፍጡር አብርሃ (ታዲያ-የመን) ለንጉሰ ነገሥቱ፡ ግንቦት 19፣ 1951፤ ፍጡር ለይልማ ደሬላ፡ ግንቦት 20፣ 1951

መርሆዎች ከሚያመለክቱ ክስተቶች መካከል በዋነኛነት ይጠቀሳል። ሐምሌ 1959 የተጠናቀቀውን ህዝብ ውሳኔ ተከትሎ ፈረንሳይ “የአፋርና ኢሳ ግዛት” የሚል መጠሪያ በሀጋዊነት እንደምትጠቀም አስታወቀች። ምንም እንኳን ኢትዮጵያ ጅቡቲ የሚለውን ስም ብትመርጥም አዲሱ መጠሪያ የቀድሞውን “ፈረንሳይ ሱማሌ” የሚሸር በመሆኑ በፀጋ መቀበሏን ገለጸች። የሁለቱም ዓላማ የነበረው ሶማሊያን ከጅቡቲ ጉዳይ ማግለል ሲሆን በተለይ ኢትዮጵያ ከጉዳዩ ጋር በተያያዘ የሞቃዲሾው መንግሥት ለአፍሪካ አንድነት ድርጅት (አአድ) እና ለተባበሩት መንግሥታት ድርጅት ያቀረበውን አቤቱታ ማክሸፍ ችላለች።⁴³

ይህ ማለት ግን ፈረንሳዮች የራሳቸውን ጥቅም ለማስጠበቅ የተናጠል ጥረት አላደረጉም ማለት አይደለም። እንዳንድ ጊዜ የኢትዮጵያን ፍላጎት በቀጥታ በመፃረር ሲንቀሳቀሱ ይስተዋሉ ነበር። በተለይ በጅቡቲና በኢትዮጵያ የሚገኙትን አፋሮች በበላይነት የሚመሩትን ሱልጣን አሲሚራን ለመስበክ ያደርጉት የነበረው ጥረት ከኢትዮጵያ ባለሥልጣናት ጋር ለግጭት ከዳረጋቸው አጋጣሚዎች ይመደባል። ለምሳሌ በ1952 አጋማሽ አከባቢ የጅቡቲ ደንክል የፖለቲካ መሪዎችን ወደ ግለሰብ ዘንድ በመላክ ከጅቡቲ ነፃነት በማበር አፋሮችን በሙሉ ወደ አዲሱ አስተዳደር እንዲቀላቅሉ በስፋት ይሰበኩ ነበር። በተጨማሪም በኢትዮጵያ በሚገኙት የአፋርና ኢሳ ጎሳዎች መካከል በግጦሽና በውሃ ይዞታ ሳቢያ ግጭት እንዲነሳ በስውር መንቀሳቀሳቸው በመረጃ መታወቁ ሌላው አፍራሽ ድርጊት ነበር። ለፈረንሳዮች ማሰጠንቀቂያ እንዲሆን በማለት የጎሳ ችግሩን ለመቅረፍ፣ በሚል ሰብ የኢትዮጵያ ወታደሮች ወደ ጅቡቲ እንዲገቡ ተደረገ።⁴⁴ እነዚህ አጋጣሚዎች ጅቡቲን በተመለከተ በፈረንሳይ በጎ ፈቃድ ላይ ሙሉ በሙሉ ላለመተማመን መንገድ ከፈቱ።

43 ውጉሚ፡- ሱማሌ 20-D1፤ ውጉሚ ፈረንሳይ ሱማሌ 5 8-1B
 44 ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776-2፤ ጅቡቲ ቆንስል ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ ግንቦት 16፣ 1952፤ ውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ለጅቡቲ ቆንስል፡ ሰኔ 29፣ 1952

ምዕራፍ ፫

የኢትዮጵያ ፖሊሲዎች ዳሰሳ

3.1. የአፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት

ሰኔ 1949 በጀቡቲ የተካሄደውን ምርጫ ተከትሎ ኢትዮጵያ በግዛቱ የወደፊት ሁኔታ ላይ የምትከተላቸውን የፖሊሲ አቅጣጫዎችን በስፋት መዳሰስ ጀመረች። ከወስጥ አስተዳደር መብቱ መሰጠት ጋር በተያያዘ ወደ ሥልጣን የመጣው የሐርቢ ወገን ያራምድ የነበረው አቋም በፍፁም ተቀባይነት አልነበረውም። በምርጫው ላይት በአንጻራዊነት የተሻለ መርህ ይከተል የነበረውን የሐሰን ጉሌድና መሐመድ ካሚል ወገን በገንዘብ ለመደገፍ ጥረት አለመደረጉም ስህተት እንደነበር ከግንዛቤ የገባው ወዲያውኑ ነበር። በግዛቱ ሊቀለበስ የማይችል የታሪክ ፀደት ቢጀመርም ያለፈውን ስህተት ለማረም ያለመ የኢትዮጵያ ቀጥተኛ ጣልቃ ገብነት ተግባራዊ መሆን ጀመረ። ተሸናፊው ፓርቲ ለፈረንሳይ መንግስት ያቀረበውን የምርጫ መጭበርበር ክስ ተከትሎ የንጉሥ ነገስቱ መንግስት ለጉሌድ ጥረቶች መሳካት የገንዘብ ድጋፍ ከማድረግም ባሻገር በፓሪስ የሚገኘው አምባሳደር ምርጫው የሚሰረዝበትን መንገድ ፈረንሳዮች እንዲያጤኑ በተዘዋዋሪ ግራት እንዲያደርግ ታዘዘ።⁴⁵

በጊዜው ጥረቱ የተጠበቀውን ውጤት ባያስገኝም በተለዋጩ ግን አጋጣሚው በሐሰን ጉሌድ እና በኢትዮጵያ መካከል የጋራ ጥቅምን መሠረት ያደረገ ወዳጅነት ለመመስረት አስቻለ። ፈረንሳይ ሁሉንም ቅኝ ግዛቶቿን በተመለከተ በሐምሌ

⁴⁵ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፤ ስለጉዳዩ በከፍተኛ ባለስልጣናት የተነደፈ የድርጊት መርሐ ግብር፡ መጋቢት 25፣ 1950፤ ጋሻው ዘለቀ (ውጉሚ ምክትል ሚኒስትር) ለአምባሳደር አካለወርቅ ሐብተወልድ (ፓሪስ)፡ ሚያዝያ 17፣ 1950፤ ቆንስል ምንዳ ለ ውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ ግንቦት 14፣ 1950

1950 እንዲደረግ የፈቀደችውን ባለ ሦስት አማራጭ ህዝብ ውሳኔ ተከትሎ በጀቡቲ የታዩ ለውጦች በኢትዮጵያና በጉሌድ መካከል የነበረውን ትስስር ይበልጥ አጠበቀ። አጠቃላይ ህዝብ ውሳኔው ቅኝ ግዛቶቹ ከፈረንሳይ ጋር በፌደሬሽን መዋሐድን፣ በሥራ ላይ ያለውን የውስጥ አስተዳደር መብት ማስቀጠል ወይንም እንደ አንድ አውራጃ መቆጠርን ይመርጡ እንደሆነ ይጠይቅ ነበር። በዚህ መሐል ከፈረንሳይ እና በጉሌድ ከሚመራው ፓርቲ ፍላጎት በተቃራኒው ምክትል ፕሬዚደንቱ ሞሐመድ ሐርቢ አፋጣኝ ነፃነት እንዲሰጥ ማሳሰቡ የፖለቲካ ሞትን አስከተለበት።

በህዝብ ውሳኔው ማግስት በመስከረም 1951 በተደረገው የምክር ቤት ምርጫ የሐሰን ጉሌድ ፓርቲ (Parti de defense des Interets économiques et sociaux du territoire, D.I.E.S.T) ከሠላሳ ሁለቱ ወንበር ሃያ አምስቱን ማሸነፍ ሲችል የሐርቢ ወገን ሰባት አማካሪዎችን ብቻ ማስመረጥ ቻለ። የምርጫውን ላይት በአንክር ሲከታተሉ እና አስፈላጊውን የገንዘብ ድጋፍ ሲሰጡ ለነበሩት የኢትዮጵያ ባለስልጣናት የተገኘው ውጤት ከበቂ በላይ ነበር። ላለፉት ሁለት ዓመታት ያህል የጀቡቲን የውስጥ ፖለቲካ ተቆጣጥረውት የነበሩ ኃይሎች ለዘለቄታው ተሰናብተው በምትካቸው የኢትዮጵያን ወዳጅነት የሚሹ ቡድኖች ወደ ስልጣን መጡ። በተከታታይ መሪዎች የነበሩት አህመድ ዳኒ እና አሊ አሬፍ (ደንክሎች) ምንም እንኳን ለጀቡቲ ነፃነትን የሚሹ ብሔረተኞች ቢሆኑም ከኢትዮጵያ ጋር በትብብር የመሥራት ፍላጎትም ነበራቸው። ይህንን በዘላቂነት ማስጠበቅና በሂደትም ወደ ኢትዮጵያ የመቀላቀሉን እሳቤ እንዲቀበሉ የማሳመኑ ሥራ ቀጣዩ የቤት ሥራ ተደርጎ ተወሰደ።⁴⁶

⁴⁶ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776፤ ቆንስል ምንዳ ለይልማ ደሬሳ (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) - ስለ ምርጫው አጠቃላይ ሪፖርት፡ ህዳር 19፣ 1951። ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 776-2፤ ቆንስል ምንዳ ለውጉሚ - ሪፖርት በጀቡቲ የካቢኔ ምርጫ ዙር። ግንቦት 17፣ 1951

የዚህ አነስተኛ ጅምር ተከታይ የሆኑ የፖሊሲ ውሳኔዎች አገሪቱ በጅቡቲ ጉዳይ ላይ የራሷን ጥቅም ለማራመድ የነበራትን ቁርጠኝነት የሚያመለክቱ ነበሩ። የጅቡቲን የጎሳ ፖለቲካ በተዕዕና ሥር ማዋል ግዛቱን ወደ ኢትዮጵያ የመቀላቀሉ ምኞት ማስፈጸሚያ አንዱ ውጥን ነበር። የጅቡቲ ሁለቱ ዋነኛ ጎሳዎች በዋነኝነት የሚገኙት በኢትዮጵያ የድንበር ክልል ውስጥ መሆኑ ለዚህ እቅድ መጠናከሩ አስተዋዕድ አበርክቷል። ስለዚህም ቋሚ ተቀማጭነቱ በድራዳዋ የሆነውን የኢሳዎች ኡጋዝ (ንጉስ) በመጠቀም የጅቡቲ ወገኖቹ ወደ ኢትዮጵያ ያዘነበለ ፖለቲካ እንዲያራምዱ ጥረቶች መደረግ ጀመሩ። በተመሳሳይም የደንክል ጎሳ አባላትን በመቀስቀስ ወደ እናት ሀገራቸው በፈቃዳቸው እንዲቀላቀሉ ይሰበኩ ነበር። ይሁን እንጂ በጅቡቲ የሚገኙት ኢሳዎች በወቅቱ ከነበራቸው የሥልጣን ተጠቃሚነት በመነጨ፤ ደንክሎቹም የፖለቲካ ንቃት ህሊናቸው የኢትዮጵያ ባለስልጣናት በፈለጉት መጠን ሊሆን ባለመቻሉ የእቅዱ ተፈጻሚነት አመርቁ አልሆነም። ከዚህም የተነሳ ኢትዮጵያ ወሰብሰብ ያለና የረጅም ጊዜ ግብ ያለው ፖሊሲ እንድትነድፍ ተገደደች።

ከነዚህ በተጨማሪ በህዳር 2፣ 1951 (12 November 1959) ኢትዮጵያ ከፈረንሳይ መንግስት ጋር ስለ ምድር ባቡር እና ነፃ የወደብ ተጠቃሚነት መብት የተፈራረመችው ስምምነት ጅቡቲን ላለማጣት ከተከናወነ ጥረቶች በወሳኝነቱ ይጠቀሳል።⁴⁷ ስምምነቱ በጅቡቲ እያደገ የመጣውን የብሔረተኝነት ስሜት እና ነፃ የመሆን ፍላጎት ከግምት በማስገባት የተከናወነ ነበር። በተለይም በኢትዮጵያ በኩል የነበረው ግንዛቤ እርግጥ እየሆነ የመጣውን የፈረንሳይ ከጅቡቲ መውጣት ተከትሎ ሊነሱ የሚችሉ የጥቅም ተቀናቃኝነት ጥያቄዎችን ከወዲሁ የመከላከል አስፈላጊነት ነው። ሆኖም ስምምነቱ ግብዕና ሱማሊያን ጨምሮ ከሁሉም የጅቡቲ የፖለቲካ ቻርቲዎች ተቃውሞ አስከተለ። በኢትዮጵያ በኩል ለዚህ ውል የተሰጠው ትኩረት አገሪቱ በግዛቱ ጉዳይ በቀጣይነት ለተከተለቻቸው የፖሊሲ አቅጣጫዎች እንደመሠረታዊ አመለካኝ ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል።

በነሐሴ 1952 ስለ ጅቡቲ የተነደፈው ፖሊሲ ከላይ የተዘረዘሩትን ተጨባጭ ዕውነታዎች ከግንዛቤ ያስገባ ነበር። እንደ ጥናቱ አቀራረብ በግዛቱ ጉዳይ የኢትዮጵያ ዋነኛ አጀንዳ ጅቡቲ የታላቋ ሶማሊያ አካል እንዳትሆን መከላከል ሲሆን ይህንንም የመፈጸሚያው መንገድ በህዳር 1951 የተፈረመው የምድር ባቡር ውል እንደሆነ ያመለክታል። ከሁሉም በላይ እነኚህ ጥቅሞች ሊጠበቁ የሚችሉት ጅቡቲ ነፃነቷን እስካላገኘች ድረስ ብቻ ስለመሆኑ ይከራከራል።

ነገር ግን ባለፉት ዓመታት በግዛቱ የተስተዋሉ የብሔረተኝነት ስሜትና የነፃነት ፍላጎት እና በፍጥነት የሚለዋወጠውን የፈረንሳይን አቋም በመንተራስ ሃይቱ ሲገመገም ኢትዮጵያ ወደደችም ጠላች ጅቡቲ በቅርቡ ነፃ መውጣቷ አይቀራ እንደነበር በአንክሮ ተስተውሏል። የፖሊሲ ጥናቱ በተለይም ኢትዮጵያ ቀደም ባሉ ወቅቶች ስትከተለው የነበረው ፈረንሳዮች ሲለቁ በጅቡቲ በሚገኙ 40,000 ደንክሎች (አፋሮች) አነሳሽነት ግዛቱ በፍላጎት ወደሷ ያዘነብላል የሚለውን ዕምነት በብርቱ ያጣጥላል። ይልቁንም ጅቡቲ ወደ ታላቋ ሶማሊያ ህብረት መደባለቅን የሚፈልግበት ሰፊ ዕድል እንዳለ ያመለክታል። ይህ ከሆነ ደግሞ በምድር ባቡር ውል ድርድር ሃይት በጅቡቲ ወደብ ለኢትዮጵያ የተሰጠውን ቀዳሚ የተጠቃሚነት መብት (preferential right) ነፃው የጅቡቲ መንግስት እንዲያጸድቅ የሚያስገድደው ነገር አይኖርም።⁴⁸

የፖሊሲ መመሪያው በተለይ ፈረንሳዮች በሁኔታዎች ተገደው ለጅቡቲ ነፃነት በሚለጠቡበት ጊዜ ኢትዮጵያ የጥቁር ህዝብ ነፃነት ተቃዋሚ መስላ መታየት እንደሌለባት አበክሮ ያሳስባል። ከላይ ከተዘረዘሩት ውስብስብ ችግሮችን ለመወጣት ኢትዮጵያ ልትከተላቸው የሚገቡ የተግባር አማራጮችንም ያስቀምጣል። ከነዚህም መካከል ዋና ዋናዎቹ ሀ) በጅቡቲ ህዝብ የሚመርጣቸውን መሪዎች በጎ ፈቃድ መፈለግ፣ ከነርሱ የሚጠበቀውን የኢትዮጵያን ቀዳሚ የተጠቃሚነት መብት

⁴⁸ ውጥጣጥ፡- ጅቡቲ 57-D3 1-A፣ ስለ ጅቡቲ የተዘጋጀ መመሪያ፡ ነሐሴ 11፣ 1952

⁴⁷ ስለ ወደቡ እና የባቡር መስመሩ ተከታይ ምዕራፎችን ተመልክት

ለዘለቄታው እንዲያስከብሩ ማድረግ እና የውጭ ፖለቲካቸው ወደ ሶማሌ ኅብረት እንዳያመራ የሚያስፈልጋቸውን የቁሳቁስና የሞራል እርዳታ ለማቅረብ የኢትዮጵያን ዝግጁነት ማስገንዘብ፤ ለ) ጎን ለጎን በግዛቱ ያለውን የደንክል (አፋር) “ማይኖሪቲ” ፓርቲ በሚሰጠር ማጠንከር፤ ሐ) ግዛቱ ነፃ በሚሆንበት ጊዜ ደግሞ የኢትዮጵያን ፍላጎት በግዛቱ የሚያሰርጹና የፖለቲካ አስተያየትን በተዕዕና ሥር ሊያውሉ የሚችሉ የንግድ ቤቶችን ማደራጀትና ለኢትዮጵያ ፕሮፓጋንዳ ማስረጫ እንዲሆኑ ማድረግ፤ መ) የኢትዮጵያ ቀዳሚ የተጠቃሚነት መብትና ማንኛውም የሃገሪቱ ጥቅም በተነካ ጊዜ በኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ ያለውን የባቡር ሐዲድ አቅጣጫ ለመቀየር (divert) የሚቻል መሆኑን የጅቡቲ መሪዎች እንዲገነዘቡ ማድረግና ይህንንም ለማድረግ ጥናቱን ሶማሊያ ነፃነቷን ከማግኘቷ በፊት ማጠናቀቅ ወዘተ ናቸው።

ከዚህ የፖሊሲ ውሳኔ ማጠናቀቂያ የተቀመጠው ሐሳብ በወቅቱ የነበረውን አስቸጋሪ አከባቢያዊ የፖለቲካ ምህዳር ያንፀባርቃል። መመሪያው በተለይ ያሳሰበው በሃገሪቱ ባለሥልጣናት ዘንድ የሚታመነው በጅቡቲ ያለው የደንክል የቁጥር ሳይሆን የሥልጣን “ማይኖሪቲ” ወደ ኢትዮጵያ ይጠቅላል የሚለውን አመለካከት አደገኝነት ነው። ለዚህም የተሠጠው ምክንያት በሚገኙበት ግዛት ያልተደሰቱ ነዋሪ “ማይኖሪቲዎች” ጎሳቸው የፖለቲካ ሥልጣን የበላይ (majority) ወደሆነበት ክፍል ይጠቅላሉ የሚለውን ዕንሰ ሐሳብ መቀበል በግልባጫ ሲታይ ተመልሶ ኢትዮጵያ ስለ ኦጋዴን ያላትን የራሷን ክርክር የሚያፈርስ መሆኑ ነው። እንዲያውም ይህ ሐሳብ ፈረንሳዮች በስውር የሚገፋፋትን በኢትዮጵያ የሚገኙትን የአፋርና ኢሳ ጎሳዎችን የማጋጨት ዕቅድ ተግባራዊ ለማድረግ ስለሚያስችል በጥንቃቄ መታየት እንዳለበት በአንክር ያሳስባል።

ለአጠቃላይ ተልዕኮው አፈፃፀም ይረዳ ዘንድም ጠንካራ ቆንስል መመደብ እንደሚያስፈልግና የግዛቱን ጉዳይ በቀጣይነት መከታተል እንደሚገባ በቀረበው ሐሳብ መሠረትም በጅቡቲ ጉዳይ ላይ ወሳኝ ሚና የተጫወቱት ሻለቃ ደመቀ ረታና አቶ አለፋ ጉበረ ማርያም ተከታታይ ቆንስል ሆነው ተሾሙ።

የእንግሊዝና ባሊያን ሱማሌዎች ተዋህደው በሰኔ 1952 ነፃነታቸውን ሲቀዳጁ በጅቡቲ ግዛትም በኩል የፖለቲካ ትኩሳቱ መፋፋም ጀመረ። የኢሳና ገደቡርሲ ጎሳዎች በስደት ቻይና የሚገኘውን የሞሐመድ ሐርቢን የቀደመ አቋም በመቀስቀስ ከታላቋ ሶማሊያ የመቀላቀል ፍላጎታቸውን ሲገልፁ ደንክሎች በተቃራኒው አፋጣኝ ነፃነትን አለበለዚያም ከኢትዮጵያ ጋር የመዋሃድ አጀንዳ ማራመድ ጀመሩ። በሃይትም የደንክል የጎሳ መሪዎችና ፖለቲከኞች በተደጋጋሚ ወደ አዲስ አበባ እንዲመጡ ተደርጎ ከንጉሰ ነገስቱና ከሌሎች ባለሥልጣናት በመገናኘት ፍላጎታቸውን እና ታማኝነታቸውን ገለጹ።⁴⁹

በዚህ ሁሉ ውጥንቅጥ መሐል ግን ኢትዮጵያ ስለ ጅቡቲ የወደፊት ዕጣ ፈንታ መልስ የፈለገችው ከፈረንሳይ መንግስት ነበር። በአፍሪካ ቀንድ እየተካሄደ በነበረው ፈጣን ለውጥ ከኢትዮጵያ ባልተናነሰ አጣብቂኝ ውስጥ እየገቡ የመጡት ፈረንሳዮች በጅቡቲ ለገጠማቸው ፈተና የራሳቸውን አማራጭ መፈለጋቸው አልቀረም። የካቢኔው ምክትል ፕሬዚደንት አሊ አራፍና ሴናተር ሐሰን ጉሌድ አፋጣኝ ነፃነት እንዲሰጣቸው በማሳሰብ ተደጋጋሚ ንግግር ሲያደርጉ በዝምታ መታላፋቸው ሳያንስ የፈረንሳይ ጠቅላይ ሚኒስትር ሙሴ ሚቹል ደብራ (Michel Debre) እ.ኤ.አ. ነሐሴ 18፣ 1960 ለአሊ አራፍ በላኩት ትሌግራም መንግስታቸው ለጅቡቲ ተጨማሪ የውስጥ አስተዳደር መብት የመፍቀድ ዕቅድ እንዳለው ማሳወቁ ለኢትዮጵያ ይበልጥ አሳሳባቸው ጉዳይ ሆነ።⁵⁰

⁴⁹ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 778፤ ቆንስል ሻለቃ ደመቀ ረታ (ጅቡቲ) ለጃንዮይ እና ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር - ስለ ጅቡቲ ጎሳዎች የፖለቲካ አቋም፡ መስከረም 12 እና 19፤ ጥቅምት 2 እና 3፣ 1953

⁵⁰ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 778፤ ጠቅላይ ሚኒስትር ሚቹል ደብራ ለምክትል ፕሬዚደንት አሊ አራፍ፡ እ.ኤ.አ. ነሐሴ 18፣ 1960

የሚቼል ቴሌግራም ይፋ እንደሆነ የኢትዮጵያ መንግስት መጀመሪያ ፓሪስ በሚገኘው አምባሳደር ቀጥሎም በጠቅላይ ሚኒስትር አክሊሉ በኩል ከፈረንሳይ መንግስት ማብራሪያ ጠየቀ። በሁለቱም ጊዜያት የተነሳው ዋነኛ ነጥብ ጄኔራል ቻርለስ ደጎል ለአፄ ኃይለ ሥላሴ የገቡት ፈረንሳይ ክፍብ ለቃ አትወጣም ይህን ካደረገችም ግዛቱን ለኢትዮጵያ ብቻ ታስረክባለች የሚለው የተስፋ ቃል ነበር። ለዚህ ጥያቄ የፈረንሳይ መሪዎች ይፋዊ መልስ የቀደመ ቃላቸውን አለመሻራቸው ሲሆን የጠቅላይ ሚኒስትራቸው መልዕክት የጅቡቲ ሱማሌዎችን ጥያቄ ለማስታገስ ያለመ እንደነበር አስረድተዋል። ሆኖም በዚህ ያልረኩት አክሊሉ ሐብተወልድ በፓሪስ ከፈረንሳይ ባለሥልጣናት ጋር ባደረጉት ድርድር በጅቡቲ የወደፊት ዕጣ ፈንታ ተጨባጭ ዋስትና እንዲሰጣቸው አጥብቀው ተክራክሩ።

ኢትዮጵያ በህዳር 1951 ስለ ምድር ባቡር ጉዳይ አዲስ ስምምነት የተፈራረመችውና በጅቡቲ ወደብ ላይም ሆነ በባቡር መስመሩ ላይ ከፍ ያለ ገንዘብ ለማውጣት የወሰነችው ግዛቱ በፈረንሳይ ይዞታነት ይቀጥላል ከሚል ግንዛቤ በመነሳት እንደነበር ጸሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ ገልፀዋል። በንግግራቸው ፍፃሜም የፈረንሳይ መንግስት እየሰጠ ካለው የተስፋ ቃል ባሻገር ከኢትዮጵያ ጋር በመቀናጀት ሊያከናውናቸው የሚገቡ አጀንዳዎችን በማቅረብ ተቀባይነት እንዲያገኙ አደረጉ።

እነዚህም ሀ) በፈረንሳይ ሱማሌ በቁጥር የሚበዙት ደንክሌዎች እንደሆኑ በማስመሰል ምርጫ በሚደረግበት ጊዜ በዚህ መጠን በፓርላማው ውስጥ ተወካዮቻቸው እንዲበዙ ማድረግ፤ ለ) በጅቡቲ ያሉ ሱማሌዎችና በኢትዮጵያ መካከል ያለው ጥርጣሬና ያለመግባባት ተቀርፎ በኢኮኖሚና በፖለቲካ ጉዳዮች የሚቀራረቡበትና የሚስማሙበትን ዘዴ እየፈለጉ እንዲሠሩ አዲስ አበባ ላለው የፈረንሳይ አምባሳደር እና ለጅቡቲ ባለሥልጣኖች ትዕዛዝ እንዲሰጥ፤ ሐ) በጅቡቲ የሱማሌ ቁጥር ያበዛል ለማሰኘት ከቀድሞው የእንግሊዝ ሱማሌ ግዛት (ሰሜን

ሱማሊያ) ሱማሌዎች ወደ ግዛቱ በብዛት እየገቡ በመሆኑ ይህ እንዲታገድ እንዲደረግ፤ መ) በጠቅላላው ስለ ታላቋ ሱማሌና ስለ ጅቡቲ ጉዳይ በፖለቲካውና በጸጥታው ዘርፍ ሁለቱ አገሮች ተባብረው መሥራት ስላለባቸው ይህ ትዕዛዝ ለሚመለከታቸው ሃላፊዎች እንዲሰጥ ወዘተ የጋራ ስምምነት ተደረሰ።

አክሊሉ ከፕሬዚደንት ደጎል ጋር ባደረጉት ንግግርም ስለ ጅቡቲ የፈረንሳይ ፖለቲካ የተቆረጠና ዘላቂ የሆነ አመራር ካልያዘ - ኢትዮጵያም ካለውቀችው - በየጊዜው ችግር የሚፈጥርና በኢኮኖሚም በኩል መዋዕል ንዋይ ለማፍሰስ የሚያዳግት መሆኑን ገለፀላቸው። ፕሬዚደንቱም ታላቋ ሱማሊያ የሚለውን ሐሳብ ፈረንሳይ መቼም እንደማትቀበል ከማረጋገጣቸውም ባሻገር ሃገራቸው ጅቡቲን መቼም የማትለቅ መሆንን በድጋሚ አረጋገጡ። ይህ የፈረንሳይ ማረጋገጫ የኢትዮጵያ መንግስት በነሐሴ 1952 ያረቀቀውን የፖሊሲ መመሪያ ሙሉ በሙሉ ለመተግበር የሚያስችል መሠረት ጣለ።⁵¹

ከሰኔ 1955 ጀምሮ በጅቡቲ ጉዳይ ላይ ለንጉሠ ነገሥቱ የቀረቡ ተጨማሪ ማስታወሻዎች በአፍሪካ እየተስተዋለ ከመጣው የብሔረተኝነት ስሜት እና ፈረንሳይ ከገባችበት አጣብቂኝ አንጻር ኢትዮጵያ በግዛቱ ለምታራምደው የይገባኛል ጥያቄ አፋጣኝ እልባት ማበጃት እንደሚጠበቅባት ያሳስባሉ።⁵² በተለይ ግንቦት 1955 የተፈረመው የአፍሪካ መሪዎች ቃል ኪዳን ኮሎኒያሊዝምን የሚቃወምና ቅኝ ገዢዎች ከአህጉራቱ በአፋጣኝ

⁵¹ ውጉሚ:- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 778፤ አምባሳደር አክላ ወርቅ ሐብተ ወልድ (ፓሪስ) ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ መስከረም 7፣ 1953፤ በጸሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ ሐብተ ወልድ የፓሪስ ቆይታ ዙሪያ የቀረበ ሪፖርት፡ ጥቅምት 10፣ 1953

⁵² ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 17፤ ለግርማዊ ንጉሰ ነገስት የቀረበ ማስታወሻ፡ ሰኔ 12፣ 1955። ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 18፤ ለግርማዊ ንጉሰ ነገስት የቀረበ ማስታወሻ፡ ሰኔ 22፣ 1955። ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 17፤ ማስታወሻ በጅቡቲ ጉዳይ፡ መስከረም 8፣ 1956

እንዲለቁ የሚያስገድድ በመሆኑ ኢትዮጵያ ቀጥተኛ አቋም መያዝ ይጠበቅባታል። ኢትዮጵያ የአኦድ ዋነኛ መስራችና አባል ከመሆኗም በላይ የመሪነት ኃላፊነትም ስለተጣለባት ጅቡቲን ነፃ ለማውጣት በሚደረጉት ንግግሮች በተለይም 24 አባላትን ባቀረው የተመድ ነፃ አውጭ ኮሚቴ የግዛቱ ጉዳይ ተረቦ ድምፅ በሚሰጥበት ጊዜ ኃላፊነቷን ለመውጣት ስትል ከአፍሪካውያን ጋር ለመሰለፍ እንደምትገደድ እነዚህ ማስታወሻዎች ይክራክራሉ።

በተጨማሪም በወቅቱ በአፍሪካ ክታዮው ፖለቲካዊ ፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ “የለውጥ ነፋስ” አንፃር በአቅኝነትም ሆነ በሞገሲትነት አህጉሩን ለማስተዳደር የረጅም ጊዜ ፕላን የነበራቸው የባዕድ መንግስታት ሀሳባቸውን እንዲለውጡ እየተገደዱ መሆኑን የጥናት ሪፖርቶቹ በዋቢነት ይጠቅሱ ነበር። ስለዚህም አልጄሪያን በጦርነት፣ የምዕራብ አፍሪካ ግዛቶቿን በፈቃድ የለቀቀችው ፈረንሳይ ስለ ጅቡቲ የተለየ ትግል ታደርጋለች ተብሎ እንደማይገመት ይክራክራሉ። ለዚህም የቀረበው አመክንዮ ፈረንሳይ ከጅቡቲ ወደብ ታገኝ የነበረው ጥቅምና አገልግሎት ዘመን እየሻረው መሄዱን፣ የቴክኖሎጂና የጦር መሳሪያ መራቀቅ በየሥፍራው ይቋቋም የነበረውን ስትራቴጂካዊ የጦር ሠፈር አስፈላጊነት መቀነሱን እና በተጨማሪም የማዳጋስካርና የኢንዶኔዥያ ነፃ መውጣት ጅቡቲ ለፈረንሳይ መረጋገጫ እርካብ የመሆንዋን ዋጋ ማስቀረቱ ነው።⁵³

ጅቡቲን ወደ ኢትዮጵያ የመቀላቀሉን ዓላማ ለማሳካት ያመች ዘንድ ማስታወሻዎቹ በአፋጣኝ መተግበር ይኖርባቸዋል በማለት ካሳሰቧቸው ነጥቦች መካከል ዋነኛው በንጉሠ ነገሥቱና በቻርለስ ደጎል መካከል ያለውን ወዳጅነት በመጠቀም የፈረንሳይን መሪ የተስፋ ቃል በፅሁፍ የማስፈር አስፈላጊነትን ነበር። እሄ ኃይለ ሥላሴ በጥቅምት 1956 አሜሪካን ለመጎብኘት ሲሄዱ

በፓሪስ በሚኖራቸው ቆይታ ጄኔራል ደጎልን በድጋሚ በማነጋገር አስፈላጊውን የፅሁፍ መረጃ ለማግኘት እንዲሞክሩ ተጠይቀው ነበር። እንዲሁም የኢትዮጵያ ተዕዕኖ በጅቡቲ በሰፊው እንዲሠርግ የግዛቱን አስተዳደር ድጋፍ ማግኘቱ አንገብጋቢ እንደሆነ በማስገንዘብ ለዚህም ዓላማ ከግብ መድረስ ይረዳ ዘንድ ለጅቡቲ አስተዳዳሪዎች ከፓሪስ የተብራራ ትእዛዝ እንዲደርሳቸው ንጉሠ ነገሥቱ እንዲሞክሩ ተጠየቁ።

በተጨማሪም ከጅቡቲ ቆንስላ የተላከውን ማሳሰቢያ በመንተራስ የጅቡቲ ጥናት ክፍል ያቀረበው ተጨማሪ ማስታወሻ ፈረንሳይ በፈቃድም ይሁን ተገዳ ጅቡቲን ለቃ እስክትሄድ ግዛቱን ባለመፈለግ እሳቤ ለመቆየት የተገባው ቃል ጠቀሜታና ሊያስከትል የሚችለው ጉዳት በአፋጣኝ እንዲጤን አሳሰበ። ከፈረንሳይ የፅሁፍ ማረጋገጫ ማግኘቱም ይሁን የቀደመውን መግባባት መቀየሩ ያልተቻለ ቢሆንም የወቅቱ ሁኔታ ኢትዮጵያ የራሷን አማራጭ መከተልና ይህንንም በፍጥነት መተግበር እንደሚኖርባት በባለሥልጣናቱ ዘንድ በሰፊው እየታመነበት መጣ።

ከዚህ አንፃር የመጀመሪያው ሥራ ተደርጎ የተወሰደው እና የተተገበረው የጅቡቲን የፖለቲካ መሪዎች በአካል ማነጋገርና ስለ ወደፊት ዕቅዳቸው ግልፅ ውይይት ማድረግ ነበር። አብዛኛው የደንክል ተወካዮች እስከ ዘይላ ወደብ የሚደርሰው ክልል የነሱ ርስት መሆኑን ከመግለፅም ባሻገር ፍላጎታቸው በጅቡቲ ሁለንተናዊ እንቅስቃሴ የመሪነቱን ሚና መጫወት እንደሚችሉ ገለፁ። ኢትዮጵያም ይህንን ከመተግበርና የውስጥ አስተዳደር መብታቸውን ከማጠናከር አንፃር እንድታግዙቸው አሳሰበ። በተለይ የደንክል የፖለቲካና የጎሳ መሪዎች የሆኑትን ኢብራሃም ሡልጣን እና ሐሰን ሐንፍሬን ወደ አዲስ አበባ በመጥራት የተደረጉ የሐሳብ ልውውጦች (ምንም እንኳን በጅቡቲ አስተዳደር ከፍተኛ ተቃውሞ ቢያስከትልም) ከኢትዮጵያ ስትራቴጂ አንፃር ተጨባጭ ውጤት አስገኝተዋል። በተፃራሪው ለረጅም ጊዜ አቋሙ ነፃነት ይሁን ወይም ከሰማሊያ መቀላቀል ሲወስን ያልቻለውን ሴናተር ሐሰን ጉሊድን በመጥራትም በአፋጣኝ ከአንድ ምርጫ እንዲደርስ

⁵³ Daniel Bon and Karen Mingst, "French Intervention in Africa: Dependency or Decolonization," in *Africa Today*, Vol. 27, No. 2 (1980), 6-20.

ቡተጠየቀው መሠረት የወቅቱ ብቸኛ አማራጭ የጅቡቲ የውስጥ አስተዳደር መብት የተጠናከረ ሆኖ ግን በፈረንሳይ አስተዳደር ሥር ለመቀጠል እንደሚፈልግ አስታውቀው።⁵⁴

ከፖለቲካ ፓርቲና ከጎሳ መሪዎቹ ከተገኘው መተማመኛ ቡተጠጫ ግን የደንክሎን ወገን ነጥሎ በገንዘብና በሞራል የመደገፋ አማራጭ በስፋት ተግባራዊ ተደረገ። እስከ ነሐሴ 1955 ድረስ የገንዘብ ድጋፍ በቆንስል አሰፋ እና በደንክል ተወካዮች ጣምራ ፊርማ ይከናወን ነበር። በኋላ ግን የዚህ ድርጊት መታወቅ ሊያስከትል የሚችለውን ችግር ከግንዛቤ በማሰገገጥ በጸሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ መመሪያ ልገሳው በሦስተኛ ወገን በክልል በስውር እንዲከናወን ተወሰነ።⁵⁵

በኢትዮጵያ የሚገኙ አፋሮችን ታሳቢ ያደረገ መሠረተ ልማት መዘርጋት፣ በቋንቋቸው የፕሮፓጋንዳ ቅስቀሳ ማድረግ እና የጅቡቲ ፖለቲከኞችን በስብከት ወጣቶቹን ደግሞ በትምህርት ዕድል ለመሰጠት ለኢትዮጵያ ጥቅሞች ታማኝ የሆነ ክፍል መፍጠር ወዘተ በተጨማሪ ከታቀዱ የድርጊት መርሐ ግብሮች መካከል ይጠቀሳሉ። ለዚህም ሲባል አፄ ኃይለ ሥላሴ በሐምሌ 1956 ለ20 ጅቡቲያውያን የነፃ ትምህርት ዕድል ፈቀዱ።⁵⁶

ሌላው እንቅስቃሴ በጅቡቲ የደንክሎች የቱጥር የበላይነት እንዲረጋገጥና በቀጣይነት በሚደረጉ የጅቡቲ ምርጫዎች

⁵⁴ ውጉሚ፡- ፈረንሳይ ሱማሌ 1 778፣ ሻለቃ ደመቀ ረታ ለጃንዮይና ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ ጥቅምት 3፣ 10፣ 16፣ 17፣ 24፣ 1953፣ አምባሳደር አካለ ወርቅ (ፓሪስ) ለጸሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ ክሐስን ጉሌድ ጋር በላደረጉት ውይይት፡ ህዳር 16፣ 1953

⁵⁵ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 19-D1 21፣ ማስታወሻ ለቆንስል አሰፋ፡ ነሐሴ 14፣ 1955

⁵⁶ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 19-D1 5፣ ውጉሚ ለጅቡቲ ቆንስል፡ ሐምሌ 21፣ 1956

አብላጫውን መቀመጫ እንዲያገኙ ይረዳ ዘንድ በኢትዮጵያ የሚገኙት የአፋር ጎሳ አባላት በብዛት ወደ ግዛቱ እንዲገቡ ማድረግ ነበር። “ፕሮጀክት ኦሬንጅ” (project orange) ተብሎ የተሰየመው ይህ ፕላን ደንክሎችን በብዛት ወደ ጅቡቲ ማስረግ፣ በቋሚነት ማስፈር እና የክሬል አርሶ አደር ህይወት እንዲመሠርቱ ማድረግን ያካትታል። ይህ በተለይ የሶማሊያ መንግሥት የኢሳና ሌሎች የሶማሌ ጎሳ አባላትን ከሰሜን ሶማሊያ (ሶማሊላንድ) ወደ ጅቡቲ በማስረግ የፖለቲካ ሃይቱን በራሱ በተዕዕና ስር ለማዋል የሚያደርገውን እንቅስቃሴ ለማክሸፍ፡ ከማሰብ የመነጨ ነበር።⁵⁷

የዚህ ጥረት ፍሬ በህዳር 11፣ 1956 በተጠናቀቀው የጅቡቲ ምክር ቤት አባላት ምርጫ በተግባር ታየ። ኢትዮጵያ በገንዘብ የደገፈቻቸው የደንክል ፓርቲ አባላት በሙሉ ማሸነፍ የቻሉ ሲሆን 32 መቀመጫ ካለው ምክር ቤት 16ቱን ደንክሎች (አፋር) መቆጣጠራቸው ትልቅ ስኬት ተደርጎ ተወሰደ። በተለይ በይበልጥ ትኩረት ተሠጥቶት የነበረው ‘Parti de L’Union Democratique Afar’ የተሠኘው ፓርቲ ሙሉ በሙሉ ውጤታማ መሆኑ ባለሥልጣናቱን አስደስተው ከተቀረው መቀመጫ ኢሳዎች፣ ሐበራውሎችና ገደቡርሲዎች በጥምረት አስራ አንዱን ሲያገኙ፣ ፈረንሳዮች አራት እና ዓረቦች አንድ ተወካይ ብቻ ማስመረጥ ቻሉ። በዚህ አጠቃላይ ስኬት መካከል የአሊ አራፍ፣ በድጋሚ መመረጥ ለኢትዮጵያውያን ብዙም የሚያሳስብ አልነበረም።⁵⁸

በምርጫው ሃይትም የኢትዮጵያ ባለሥልጣናት አብሮዋቸው ይሰሩ የነበሩት ሐሰን ሐንፈረና ኢብራሂም ሠልጣን የተባሉ የደንክል ፖለቲከኞች ከተቃዋሚዎች በመሰለፉቸው (የመጀመሪያው በመሸነፍ አኩርፎ ሁለተኛው ሃሳቡን ቀይሮ)

⁵⁷ አምባሳደር ፍትግ ታደሰ (በውጭ ጉዳይ የጅቡቲ ጥናት ቡድን አባል እና በጅቡቲ የኢትዮጵያ አምባሳደር)፡ Seyoum Haregot, 166.

⁵⁸ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 26፣ በጅቡቲ የምክር ቤት ምርጫ ዙሪያ የተረበ ረጋገጥ፡ ህዳር 11፣ 1956። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 10፣ ቆንስል አሰፋ (ጅቡቲ) ለአቶ በፍቃዱ ታደሰ (ውጉሚ ኒዳት ሚኒስትር)፡ ታህሣስ 16፣ 1956

የተከሰቱትንም ችግሮች በቸልታ ለማለፍ መርጠዋል። ሆኖም እነዚህ ግለሰቦች ደጃዝማች አሊ ሚራህና ፊታውራሪ ያዩ ከተባሉ የጎሳ መሪዎች ጋር በመሆን የታላቁ አዳል መንግሥትን ለማቋቋም መስማማታቸው እና በኢትዮጵያ፣ በጅቡቲና በኤርትራ የሚገኙትን የአፋር ተወላጆች በመስበክ ይህንን ዓላማ ለማሳካት ካልሆነም ከሶማሊያ ጋር በፌደሬሽን ለመቀላቀል ፍላጎት ማሳየታቸው በቀላሉ የሚታለፍ አልነበረም። ጅነራል ደጎል መንግስታቸው ከጅቡቲ የመልቀቅ ሐሳብ እንደሌለው ለአሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ በድጋሚ ማረጋገጣቸው፤ በተጓዳኝ ደግሞ የታላቁ አዳል ሐሳብን ማራመድ መጀመራቸው መጨመሩ ጊዜ ለኢትዮጵያ አዳጋች እንደሚሆን አመለካከት ተደርጎ ተወሰደ።⁵⁹

ከዚህ ጋር በተያያዘ ኢትዮጵያ ለምታራምደው የይገባኛል ጥያቄ ተጨማሪ አደጋ እየፈጠረ የመጣው የተ.መ.ድ. ውሳኔ ቁጥር 1514 XX ነበር። ውሳኔው ነፃነታቸውን ያላገኙ አገሮች ሁሉ በፍጥነት ነፃ እንዲወጡ የሚያሳስብ ሲሆን በተለይ አፈ.ዛፀመን እንዲከታተል የተቋቋመው 24 አባላት ያሉት ኮሚቴ ባቀረበው የአተገባበር ማሳሰቢያ መሠረት ነፃነታቸውን ያላገኙት አገራት ህዝብ ውሳኔ (plebiscite) በማድረግ ከሚፈልጉት መንግሥት ጋር ሊቀላቀሉ ይችላሉ ማለቱ ወትሮውንም አስቸጋሪ የነበረውን ጉዳይ ይበልጥ አወሳሰበው። የጅቡቲ ጉዳይ በጥር ወር 1956 ለጠቅላላ ጉባኤው ስብሰባ ለውይይት እንዲቀርብ መወሰኑ በኢትዮጵያ በኩል አፋጣኝ ውሳኔን የሚሻ ሆነ።

ከዚህ ቀደም አገሪቱ ስለ ጅቡቲ የምትከተለው በዝግታ ላይ የተመሠረተ ያለመገፋፋት ወይም በይፋ ለመከራከር

⁵⁹ ዝኒ ከማሁ፤ ማስታወሻ ለአሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ ሐብተ ወልድ፡ ታህሣስ 25፣ 1956። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 6፤ ለከተማ ይፍሩ (ውጉሚ ደኤታ) የቀረበ ማስታወሻ፡ ሰኔ 20፣ 1956። ውጉሚ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ፋይሎች 1 3፤ በ“በሉክ አዳል” ዙሪያ የቀረበ ማስታወሻ፡ የካቲት 9፣ 1957። ውጉሚ፡- ጅቡቲ ሪፖርት 10 824-2፤ በፈረንሳይ የበሉክ አፋር ፖሊሲና እንቅስቃሴ ዙሪያ የቀረበ ሪፖርት፡ ሰኔ 8፣ 1958

ያለመሞከር አካሄድ እና የፈረንሳይ መንግሥት አወቅም ይሁን ተገዶ ግዛቱን ሲለቅ ኢትዮጵያ በቦታው ትተካለች የሚለው ፖሊሲ ጊዜው እንዳለፈበት በስፋት ታመነበት። ይልቁንም አገሪቱ ስለ ጅቡቲ ያላትን የባለቤትነት ጥያቄ ለአፍሪካም ሆነ ለመላው ዓለም በግልፅ ማሳወቅ እንዳለባት ከግንዛቤ ተደረሰ። በተ.መ.ድ. ስለ ግዛቱ የወደፊት ዕጣ ፈንታ የማይቀረው ንግግር ሲደረግ በደፈናው የይገባኛል ጥያቄ ማንሳቱ ፋይዳ ቢለ መሆኑ ግልፅ ነበር። ይልቁንም የግዛቱን ጎሳዎች በኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ጥቅሞች የመሰቡ አቅጣጫ ትኩረት ሊሰጠው እንደሚገባ ተገመተ። አሁንም ቢሆን ግን ይህንን ለማሳካት የፈረንሳይ በጎ ፈቃድና ተባባሪነት እጅግ አስፈላጊ እንደሆነ በጉዳዩ ላይ የተደረጉ ንግግሮችና ውሳኔዎች ያመለክታሉ።⁶⁰ በኢትዮጵያ በኩል ለታየው መነሳሳት አንዱ ምክንያት የሶማሊያ መንግሥት የግዛት ማስፋፋት እጅንዳውን በጥልቀት ማራመዱና በሃይቱም ይገኛቸው አንፃራዊ ስኬቶች ናቸው።

የአ.አ.ድ. የነፃ አውጭ ኮሚቴ በጅቡቲ ጉዳይ ያደረጋቸው ተከታታይ ስብሰባዎች፤ የሶማሊያ መንግሥት ስለ ጅቡቲ ነፃነት ያቀረባቸው መከራከሪያዎችና ለዚህ እንዲያግዘው ባቋቋመው የጅቡቲ ነፃ አውጭ ግንባር አማካኝነት የኮሚቴ አባላቱን አስተሳሰብ በተዕዕኖ ሥር ማዋሉ እና የነፃ አውጭ ኮሚቴው በኢትዮጵያ፣ ሶማሊያና ጅቡቲ በአካል በመገኘት ችግሩን ለማጤን መወሰኑ በኢትዮጵያ በኩል ሌላ የፖሊሲ ውዝግብ አስነሳ። ይህን ተከትሎ ንጉሠ ነገሥቱ በፈረንሳይ መንግሥት ላይ ከነበራቸው ዕምነት በመነሳት የአ.አ.ድ. ነፃ አውጭ ኮሚቴን ወደ ኢትዮጵያ መምጣት ተቃወመ። ቆንስል አሰፋን ጨምሮ አብዛኛው የውጭ ጉዳይ ሰዎች ግን ባልተጨበጠ ተስፋ ላይ በመንተራስ ኮሚቴውን አለመቀበል ትልቅ ጥፋት እንደሚያስከትል ተከራክሩ። ይልቁንስ

⁶⁰ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 17፤ በጅቡቲ ጉዳይ ለጃንዮይ የቀረበ የውሳኔ ሐሳብ፡ ጥር 1956። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 5፤ አምባላደር ተስፋዬ ገብረ እግዚእ (በተመድ ባለ ሙሉ ልልጣን መልዕክተኛ) ለዮዲት እምሩ (ውጉሚ ረዳት ሚኒስትር)፡ ግንቦት 19፣ 1956

ኢትዮጵያም እንደ ሶማሊያ ያለ የራሷን ፍላጎት ሊያስፈልግም የሚችል እና ለሚመጣው ኮሚቴ ይህንን በአግባቡ የሚያስረዳ አንድ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ግንባር መመሥረት እንዳለባት በአንክር አሳሰቡ።⁶¹

በንጉሠ ጎትጌትነት ስለ ጉዳዩ ለፈረንሳይ መንግስት የቀረበው የድጋፍ ጥያቄ ፈረንሳይ በማንኛውም መንገድ ለአፍሪካው ኮሚቴ ዕውቅና እንደሚሰጥና እንደሚታስተናግደው በማሳወቁ ክሸፈኑ። ይህንንም ተከትሎ በጅቡቲ ጉዳይ ላይ ኢትዮጵያ ስትከተለው የነበረው ፖሊሲ የተሳሳተ እንደነበር በሁሉም ዘንድ ግንዛቤ ተፈጠረ። በአስተካኪዬም ከደንክሎችና ኢሳዎች የተውጣጣ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ግንባር በድራዳዎ እንዲቋቋም እና ለአ.አ.ድ. ነፃ አውጭ ኮሚቴ ልዑካን አቀባበል ዝግጅት እንዲጀመር ተወሰነ። ደንክሎችን ለማስደስት በማሰብም በኢትዮጵያ የሚገኘው የአውሳ አውራጃ ግዛት መቀመጫ ከባቲ ወደ አሳይታ እንዲዛወር ተደረገ።

በጅቡቲ ድንበር አካባቢ የሚከናወኑ የመሠረተ ልማት ግንባታዎችን በተመለከተ ከአሳይታ እስከ አፋምቦ ያለውን መንገድ እንዲሠራ በመከላከያ ሚኒስቴር ለምድር ጦር መሐንዲሶች ቡድን፤ የሥራና መገናኛ ሚኒስቴር የውሃ ጉድጓዶችን እንዲቆጥሩ፤ ትምህርት ሚኒስቴር ትምህርት ቤቶችን ለመገንባትና የአስር ደንክሎችንና አስር ኢሳዎችን ነፃ የትምህርት ዕድል እንዲያስፈልግም፤ የጤና ጥበቃ ሚኒስቴር አሥር ክሊኒኮችንና አንድ ጤና ጣቢያ እንዲገነባ፤ የንግድና ኢንዱስትሪ ሚኒስቴር በጅቡቲ ከተማ አንድ የንግድ ማህበር እንዲያቋቋም ወዘተ ኃላፊነት ተሰጧቸው።⁶² እንደሚገመተውም እነዚህ ውሳኔዎች ፈረንሳይን አሳስደሰቱም።

በፈረንሳይ መንግሥት አቋም ላይ ያደረገው ቀየሜታ የጅቡቲ ገዢዎች ከኢትዮጵያ ወደ ግዛቱ የሚገቡ ሁሉ የፈቃድ ወረቀት እንዲኖራቸው በመደንገጋቸው ይበልጥ

⁶¹ Belete Belachew, *Black Ethiopia: a Glimpse into African Diplomacy*. (Tsehai Publishers: Los Angeles, 2014), pp. 122-124.

ተባባሰ። የኢትዮጵያን ፖሊሲ ከማስፈጸምም አንፃር ብርቱ እንቅስቃሴ ሲያደርጉ የቆዩት ቆንስል አሰፋ ገብረ ምርያም ከሥልጣን እንዲነሱ መጠየቃቸውም ሌላው እየተበላሸ ለመጣው የሁለትዮሽ ግንኙነት አመላካች ሆነ። የኢትዮጵያ መንግሥት ይህንን በማስመልከት ፓሪስ በሚገኘው አምባሳደሩ በኩል ያቀረበው አቤቱታ በእምቢታ መጠናቀቁን ተከትሎ ኢትዮጵያም ቆንስሷን ላለማንሳት ወሰነች።⁶³ ከፈረንሳይ ፈቃድና ዕውቅና ውጭ ኢትዮጵያ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄን በሐምሌ 1957 ያቋቋመች ሲሆን በኤርትራ፣ በኢትዮጵያ እና በጅቡቲ ያሉ የደንክል ባላባቶችን በማማከር እና የኢሳ ጎሳ መሪዎችን በመያዝ የተ.መ.ድ. እና የአ.አ.ድ. የነፃ አውጭ ኮሚቴዎች ጉብኝትን ተከትሎ አፍጥጠው የመጡ አደጋዎችን በጊዜያዊነት መቀልበስ ተቻለ። እነዚህ ጥረቶች በተለይ የሶማሊያን የይገባኛል ትግል ከማክሸፍ አንፃር ተጨባጭ ውጤት አስገኝተዋል።⁶⁴

ነገር ግን ችግሩን ለመቅረፍ የተነደፈው እና የተተገበረው የኢትዮጵያ እካሄድ ከሀጻዕ የፀዳ ነበር ማለት አይቻልም። ኢትዮጵያ ለተ.መ.ድ. ኮሚቴ ለምታቀርበው ማስታወሻ ዝግጅት በሚደረግበት ወቅት በተለይ በአ.አ.ድ. ነፃ አውጭ ኮሚቴ ስብሰባዎች ላይ ከተስተዋለው የፖሊሲ አለመጣጣም በመነሳት አፋጣኝ ማሻሻያ ማድረግ እንደሚያስፈልግ ታመነበት።

⁶² ውጉሚ:- ጅቡቲ 57-D3 1-B፤ በከፍተኛ ደረጃ የተደረገ የባለሥልጣናት ውይይት እና ውሳኔ ሪፖርት፡ ነሐሴ 7፣ 1956። ውጉሚ:- ጅቡቲ 57-D3 5፤ ስለ ድራዳዎው የጅቡቲ ነፃ አውጭ ግንባር አመሠራረት ለከተማ ይፍሩ የቀረበ ማስታወሻ፡ ነሐሴ 7፣ 1956፤ ሻለቃ ደመቀ ረታ (ውጉሚ የጅቡቲ ጥናት ክፍል) ለከተማ ይፍሩ፡ ህዳር 8፣ 1957፤ ስለ አላድ ነፃ አውጭ ኮሚቴ ጉብኝት፡ ነሐሴ 30፣ 1956፤ መስከረም 7-21 እና ከጥቅምት 5-30፣ 1957 ያሉትን ሪፖርቶች ተመልክት። ውጉሚ:- ጅቡቲ 55-D3 ጥራዝ 3፤ በጅቡቲ ጠረፍ ስለሚከናወኑ የመሠረተ ልማት ሥራዎች፡ ህዳር 12፣ 1957፤ ታህሣስ 13፣ 1957

⁶³ ውጉሚ:- ጅቡቲ 55-D3 ጥራዝ 3፤ አምባሳደር ብ. ጄነራል መኮንን ደነቀ (ፓሪስ) ለጸሐፊ ትእዛዝ እክልለ፡ ህዳር 9፣ 1957፤ አምባሳደር መኮንን ደነቀ ለከተማ ይፍሩ፡ ታህሣስ 13፣ 1957

የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ ይመራበት የነበረው ግዛቱ ነፃ እንዲወጣና ከኢትዮጵያ ጋር እንዲቀላቀል የሚለው አቋም በአ.አ.ድ. ኮሚቴ ተቀባይነት አለማግኘቱ ለፖ.ሊ.ሲ. ማሻሻያው አስፈላጊነት ዋነኛው ምክንያት ተደርጎ ቀረበ። የአፍሪካውያን እና የአንዳንድ ኢትዮጵያውያን ዲፕሎማቶች መከራከሪያ የነበረው ንቅናቄው በኢትዮጵያ የተቋቋመና የሚመራ እንጂ በጅቡቲ ሕዝብ ሃሳብና ፍላጎት ላይ የተመሠረተ አለመሆኑ ነው። ይህም በንቅናቄው ተአማኒነት ዙርያ ጥርጣሬ ከማስነሳቱም በላይ የኢትዮጵያ መንግሥት የድንበር ማስፋፋት ዓላማ ያለው ስለሚያስመስል መቀላቀል የሚለው ሃሳብ ለጊዜው እንዲቀር ተመክረበት። ሁለተኛው መከራከሪያ ነጥብ በጎሳ መመሳሰል ላይ የተመሠረተው ጅቡቲን የማስመለስ ጥያቄ በኦ.ጋዴን ሶማሌዎች ዙርያ ካለው ውዝግብ አንፃር ለኢትዮጵያ የማያዋጣ መሆኑ ነው።

ሦስተኛውና ዋናው ነጥብ ግን ኢትዮጵያ ከፈረንሳይ መንግስት ጋር ያለት ቁርኝትና ይህ በጅቡቲ ጉዳይ ላይ ያስከተለው መወሰን ነው። የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ በአ.አ.ድ. ነፃ አውጭ ንዑስ ኮሚቴ ፊት ቀርቦ ባደረጋቸው ማብራሪያዎች ሁሉ በፈረንሳይ ላይ ምንም ዓይነት የተቃውሞ ስሜት አለማንፀባረቁ በአፍሪካውያን ዘንድ ትዝብትን አሳድሮ ነበር። በተለይ ነፃነትን ይፈልጉ እንደሆነ ለቀረበላቸው ጥያቄ

64 ውጉሚ፡- ጅቡቲ 56-D3 1፤ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄን ለማቋቋም ሲባል ለደንክል የጎሳ መሪዎች የተደረገ የገንዘብ ልገላ፡ ሚያዝያ 28፣ 1957፤ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄን ስለማቋቋም፡ ሐምሌ 9 እና 10፣ 1957። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 26፤ የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄን ስለማቋቋም የቀረበ ፕላን፡ ግንቦት 18፣ 1957። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 51-D3 4፤ ስለ ተመድ ነፃ አውጭ ኮሚቴ ልዑካን አቀባበል፡ ሰኔ 4፣ 1957። ውጉሚ፡- ሶማሌ 15-D1 1፤ የሶማሊያን ውጥን ስለማክሸፍ፡ ሰኔ 9፣ 1957። ውጉሚ፡- ጅቡቲ ሪፖርት 10 824-1፤ የአፋር ባላባቶችን ስለማሳመን፡ ሰኔ 19፣ 1957። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 56-D3 8፤ በተመድ ኮሚቴ ጉብኝት ዙሪያ የቀረበ ሪፖርት፡ ሰኔ 3፣ 1958። Belete, p. 124-125.

የንቅናቄው መሪ አህመድ ቡርሃን እንዲሰጡ የተመከሩት "አዎ ነፃነት እንፈልጋለን፤ ነገር ግን የኢኮኖሚያችን ዋስትናም እንዲረጋገጥልን እንፈልጋለን" የሚለው አካሄድ ይካማነታቸውን እና ጥገኝነታቸውን አጉልቶ አሳየ። በዚህ መንገድ መቀጠሉ የሚያስከትለውን አደጋ የተገነዘቡት የኢትዮጵያ ዲፕሎማቶች አፋጣኝ የፖ.ሊ.ሲ. ማሻሻያ ይደረግ ዘንድ መውትወቱን ገፉት። የኢትዮጵያን እና የፈረንሳይን ግንኙነት የሚነካ ቢሆንም እንኳን ንቅናቄው ለወደፊቱ የፈረንሳይ ቅኝ ገዢነትን ተቃዋሚነቱን የሚገልፅበት መንገድ መቀየስ እንዳለበት ተመክረ።⁶⁵

ከዚህ ጋር በተያያዘ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትሩ አቶ ከተማ ይፍሩ ሰኔ 1፣ 1958 ስለ ጅቡቲ ጠቅላላ ሁኔታ በኒውዮርክ ለተ.መ.ድ. የቅኝ ግዛት አስወጋጅ ኮሚቴ የሰጡት ማብራሪያ ኢትዮጵያ በግዛቱ ላይ ያላትን የማይናወፅ የባለቤትነት ጥያቄ ያንፀባረቀ ነበር። በደምሳሳው የአውሮፓውያንን ቅኝ ገዢነትን የኮነነው ማብራሪያ የፈረንሳይ በጅቡቲ መገኘት ኢትዮጵያን የጎዳ እና ከታሪካዊ የግዛት ድንበሯ የለየ መሆኑን መረጃ በመጥቀስ ይተነትናል። ይልቁንም ፈረንሳዮች ከመምጣታቸው በፊት ጅቡቲ የኢትዮጵያ ሉዓላዊ ክልል እንደነበረ፤ የግዛቱ መልክዓ ምድራዊ አቀማመጥ ከታላቁ የስምጥ ሸለቆና ከአዋሽ ተፋሰስ ጋር የተቆራኘ መሆኑ የኢትዮጵያ አካል መሆኑን እንደሚያመለክት፤ ከኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ዕውነታ አንፃር ጅቡቲ በኢትዮጵያ ላይ ጥገኛ መሆኑን እና ከዘመናዊው ዓለም የንግድ ግንኙነት መርህ አኳያም የኢትዮጵያን ምሥራቃዊ፣ መካከለኛና ደቡባዊ ክፍል ከተቀረው ዓለም የሚያስተሳስረው ዋነኛ ወደብ መገኛ መሆኑ ወዘተ ለሃገሪቱ የግዛት አሰኝታ ጥያቄ እንደ መከራከሪያ ሆነው የቀረቡ ምክንያቶች ነበሩ።⁶⁶

65 ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 26፤ በጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ ዙርያ የፖ.ሊ.ሲ. ጠረፋት፡ ግንቦት 18፣ 1957

66 ውጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 8፤ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ከተማ ይፍሩ ንግግር፡ ሰኔ 1፣ 1958

ጅኔራል ቻርለስ ደጎል በነሐሴ 1958 ጅቡቲና ኢትዮጵያን በጎበኝባት ወቅት የተከሰቱት ኩነቶች ይህንን ሁሉ ውዥንብር ይፋ አወጡ። የግዛቱንም መፃኢ ዕድል ለዘለቁታው የወሰነ ክስትት ፈጠሩ። የፕሬዚደንቱ ጉብኝት ይፋ ከሆነበት ከሐምሌ 1958 ጀምሮ በሁለት ጎራ በመክፈል የኢሳው ወገን ለግዛቱ በአፋጣኝ ነፃነት እንዲሰጥ ሲጠይቅ ደንክሱ ደግሞ በአሊ አራፍ የሚመራውን የውስጥ አስተዳደር በመደገፍ አሁን ያለው ሥርዓት ለተወሰነ ጊዜ እንዲቀጥል መውትወት ጀመረ። የነዚህ ህዝባዊ ጥቅናቄዎች መጀመር ከግዛቱ መፃኢ ዕድል አንፃር ለኢትዮጵያ ባለስልጣናት አሳሳቢ ሆነ። ሆኖም ከቆንስላው ጽ/ቤት የጅቡቲ የፖለቲካ ፓርቲዎችን በገንዘብ ኃይል በመደለል በደጎል ጉብኝት ወቅት የኢትዮጵያን ፍላጎት በሚያንፀባርቅ መልኩ እንዲንቀሳቀሱ ለማድረግ የቀረበው ሃሳብ ተቀባይነት አላገኘም።⁶⁷

ፕሬዚደንት ደጎል ጅቡቲ ሲደርሱ የገጠማቸው ህዝባዊ ተቃውሞና የነፃነት ጥያቄ ኢትዮጵያን ጨምሮ ሁሉንም ያስደነገጠ ነጠር። በኢሳዎች መሪነት የተቀነባበረው ሠልፍ ከቁጥጥር ውጭ በመሆኑ የህይወት መጥፋት እና ከፍተኛ የንብረት ወድመት አስከተለ። ፖለቲካዊ ትኩሳቱ ያሳሰባቸው የፈረንሳይ መሪና የጅቡቲ ገዥ ለተሰበሰበው ህዝብ የጠየቀው ነፃነት በአፋጣኝ እንደሚፈፀምለት ቃል መግባታቸው ሌላ የታሪክ ምዕራፍ ክፈተ። ቀጥሎም ጅኔራል ደጎል በተገኘበት

የፈረንሳይ የሚኒስትሮች ምክር ቤት መስከረም 11፣ 1959 ባደረገው ስብሰባ የጅቡቲ ህዝብ እ.ኤ.አ. ከሐምሌ 1፣ 1967 በፊት በሪፈረንደም የሚሰማውን አስተዳደር ይመርጥ ዘንድ ውሳኔ አስተላለፈ። በስተመጨረሻም ህዝቡ-ውሳኔው መጋቢት 10፣ 1959 እንዲደረግ ቀን ቀጠሮ ተያዘለት። ይህንንም ተከትሎ ፀረ-ኢትዮጵያ እንቅስቃሴዎች በጅቡቲ እና በተለይም በሶማሊያ ተበራከቱ።

የጅቡቲ ህዝብ ነፃነት ለመጠየቅ ካደረጋቸው ሰልፎች አንዱ⁶⁸

⁶⁷ ውጉሚ፡- ጅቡቲ ሪፖርት 10 825፣ ቆንስል ቀኛዝማች አስፋው ሀብተ ማርያም (ጅቡቲ) ለከተማ ይፍሩ፣ ዶ/ር ተስፋዬ ገብረገዢ (ውጉሚ ደኤታ) ለቆንስል ቀኛዝማች አስፋው፡ ሐምሌ 18 እና 25፣ 1958፣ ቆንስል ቀኛዝማች አስፋው ለውጉሚ፡ ነሐሴ 17፣ 1958፣ በጅኔራል ደጎል የጅቡቲ ጉብኝት ወቅት ስለተከሰተው ረብሻ ሪፖርት፡ ጳጉሜ 4፣ 1958. I.M. Lewis and Harold G. Marcus, "After the Referendum: Prospects in the Horn", Africa Report (April 1967), 37-41. I.M. Lewis, "The Referendum in French Somaliland", *The World Today* (July 1967), 308-314. Shehim and Searing, 214-214.

⁶⁸ "New Trouble for French Colony on Red Sea", *MERIP Reports*, No. 45 (March 1976), 23.

የጅቡቲ ህዝብ ነፃነት ለመጠየቅ ካደረጋቸው ሰልፎች አንዱ።⁶⁸

ክስተቱ የንጉሥ ነገስቱ መንግስት የሚኒስትሮች ምክር ቤት አገሪቱ ጅቡቲን በተመለከተ ስለምትከተለው ፖሊሲ የተሰራራ የውሳኔ መግለጫ እንዲሰጥ አስገደደ። አንደኛው የውሳኔው ፍሬ ነገር ኢትዮጵያ በጅቡቲ ጉዳይ ትክክለኛ የሆነ የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን መርህ (self determination) የማትቃወም መሆንን ማሳወቅ ነበር። ሁለተኛው ነጥብ ደግሞ ጅቡቲ በኢኮኖሚ፣ በሶሻል፣ በፖለቲካና በተለይም በእስተራቲቺ (በጂኦግራፊ አቀማመጥ) ከኢትዮጵያ ጋር የተሳሰረና ያለ ኢትዮጵያ ለመኖር የማይችል እንዲሁም ለሃገሪቱ ዋነኛው የመከላከያ በር ስለሆነ የግዛቱ የወደፊት ዕድል በሰልፍ፣ ዲተርሚኔሽንም ሆነ በሌላ ረገድ ሲወሰን እንኳን ዕውነታዎች መሠረት ማድረግ እንዳለበት ያሳስባል። ይህንን መሠረት የማያደርግ ማንኛውንም ውሳኔ ግን ኢትዮጵያ በምንም አኳኋን የማትቀበል መሆኗን በማያወላውል ሁኔታ ገለፀ።

በወቅቱ በተ.መ.ድ. ለኢትዮጵያ ቋሚ መልዕክተኛ ለልጅ እንዳልካቸው መኮንን የተላለፈው መመሪያ በጥቅሉ የጅቡቲን የራሱን ዕድል በራሱ የመወሰን መብት ሳይቃወሙ ከላይ የተመለከተውን ኢትዮጵያ በግዛቱ ላይ ያላትን አቋም መሠረት በማድረግ እንደ ጉዳዩ አመጣጥ ለመከላከልና ለማስረዳት እንዲሞክሩ ነበር።⁶⁹

የፈረንሳይ መንግስት በጅቡቲ ህዝቡ-ውሳኔ ለማድረግ ቁርጠኛ አቋም መያዙ እንደተረጋገጠ በኢትዮጵያ በኩል ሃደቱን ለመቆጣጠርና ከሃገሪቱ ብሔራዊ ጥቅም አንፃር ለማስኬድ እንዲቻል ጠንካራ የድርጊት መርሐ-ግብር ተነድፎ እንቅስቃሴ ተጀመረ። መጀመሪያ በጅቡቲ ጉዳይ ፖሊሲ ለማውጣትና በፖለቲካውም አመራር ረገድ ሊፈጠር የሚችለውን ለውጥ እየመረመረ ውሳኔ የሚሰጥ በጸሐፊ ትእዛዝ እክሊሉ ሐብተ ወልድ የሚመራና የተመረጠ ሚኒስትሮች በአባልነት የሚገኙበት አንድ የበላይ ኮሚቴ ተቋቋመ። የበላይ አካሉን ማሳሰቢያ ተከትሎም ንጉሠ ነገሥቱ መስከረም 6፣ 1959 ለአገር ውስጥና ለውጭ አገር ጋዜጠኞች ኢትዮጵያ ስለጅቡቲ የወደፊት ዕድል ያላትን ፖሊሲ ገለፀ።

ንጉሥ ነገስቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የሰጡት ኦሪጂናል መግለጫ “የፈረንሳይ ሱማሌ” በ19ኛው ክፍለ ዘመን በኮሎኒያሊስቶች ከመያዙ በፊት የኢትዮጵያ ግዛት እንደነበር፣ ግዛቱ በኢኮኖሚ፣ በህዝብና በጂኦግራፊ ከኢትዮጵያ ጋር የተሳሰረና ያለኢትዮጵያ ለመኖር የማይችል መሆኑን፣ የጅቡቲ ወደብ ለኢትዮጵያ ዋና የንግድ በሯ መሆኑን ያትታል። በተጨማሪም ኢሳና አዳል የሆኑ ኢትዮጵያውያን ነገዶች በብዛት የሚገኙት በኢትዮጵያ ውስጥ ስለሆነ በጅቡቲ የሚኖሩት አነስተኛ ቁጥር ያላቸው እነዚህ ጎሳዎች ተቆራርጠው ወደሌላ እንዲሆኑ ኢትዮጵያ የማትፈቅድ መሆንን፣ የጅቡቲን ሕዝቡ-ውሳኔ ሃገራቸው ስትደግፍ የግዛቱ ህዝብ ለራሱ ጠቃሚ ባልሆነ በተቃራኒ መንገድ እንደማይጓዝ በማመን እና ከኢትዮጵያም እንዳይለይ ለማድረግ ማንኛውንም እርምጃ ለመውሰድ ቁርጠኛ ሃሳብ እንዳላት በአጽንኦት ያወሳል። እንዲሁም ጅቡቲን በሚመለከት ወደፊት የሚሰጡ ማናቸውም ውሳኔ ከላይ ከተመለከቱት ዋና ዋና ሁኔታዎች ጋር የማይያያዝና ግዛቱን ከኢትዮጵያ የሚነጥል ከሆነ መንግስታቸው በምንም አይነት አንደማይቀበለው አሳውቀዋል።⁷⁰

ይህንን ክፍተኛ የፖሊሲ መመሪያ ተከትሎ ተጨማሪ እንቅስቃሴዎች ተግባር ላይ መዋል ጀመሩ። በጥቅምት 1959 የጅቡቲን ህዝብ ባህልና የፖለቲካ ጠባይ የሚያውቁ እና የመንግስታቸውን ፖሊሲ ተከትለው ለመስራት ይችላሉ ተብሎ የታመነባቸው ግለሰቦች ቁልፍ የሥራ ኃላፊነት ተሰጣቸው። በዚህም መሠረት አቶ አሐዱ ሳቡራ ከሞቃዲሾ ተዛውረው በአምባሳደርነት ማዕረግ በጅቡቲ ቆንስል ጆኔራል ሆኑ። እንዲሁም

⁶⁹ ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 4፣ ከተማ ይፍሩ ለልጅ እንዳልካቸው መኮንን (ኒውዮርክ) - በጅቡቲ ዙርያ የኢትዮጵያ ፖሊሲ ዘዋሪ መመሪያ፣ ቋጉሚ 4፣ 1958። ውጉሚ:- ጅቡቲ 55-D3 3፣ ጅቡቲ ለኢትዮጵያ በምትሰጠው ጠቀሜታ ዙሪያ የተዘጋጀ ማስታወሻ፣ ቋጉሚ 5፣ 1958

⁷⁰ ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 20፣ የንጉሥ ነገስቱ የፖሊሲ ንግግር፣ መስከረም 6፣ 1959፣ በጅቡቲ ጉዳይ ከፍተኛ የፖሊሲ ውሳኔዎች፣ ህዳር 24፣ 1959. Seyoum Haregot, 170-173.

ቀድሞ በጅቡቲ ቆንስል የነበሩት ሻለቃ ደመቀ ረታ የአዳልና ኢሳ አውራጃ ገዢ፤ አቶ አሰፋ ገብረሚርያም የድራዳዋ አውራጃ ገዢ ተደርገው ሲሾሙ ራታውራሪ አሰጋኸኝ አርጋያ የአውሳ አውራጃን አቶ አሰፋ ድፋዬ የአሰብ አውራጃን እንዲያስተዳድሩ ተደረገ።

እነኚህ ግለሰቦች ሀገራቸው በጅቡቲ ላይ ያላትን ፖሊሲ ተከትለው የፖለቲካ ዘመቻውን በቀጥታ እንዲመሩና እንዲያስፈፅሙ አደራ ተጣለባቸው። ከፍተኛው የፖሊሲ መመሪያ በሁለት መንገድ - በዕሁፍና በቃል ትዕዛዝ - የተላለፈ ሲሆን ሁለቱም ዓይነት መመሪያ በጥብቅ ሚስጥር ደረጃ የተያዘ ነበር። የአውራጃ ገዢዎቹ በተለይ የጅቡቲ ህዝብ ከኢትዮጵያ ጋር ተዋህዶ ለመተዳደር ፈቃደኝነቱን ሊገልፅ በሚችልበት ሁኔታ፣ ኢትዮጵያዊ የሆነ ዝንባሌና ስሜት እንዲሠርዕበት ለማድረግ እና የግዛቱ ህዝብ በምንም መንገድ ከሶማሊያ ጋር ለመዋሃድ ምኞት ወይም ፍላጎት እንዳያደርጉበት በተገኘው ዘዴና ስብከት ለመከላከል ያቀደ የሥራ ድርሻ ተሰጣቸው። ቆንስሉ ደግሞ ለፈረንሳይ ባለሥልጣኖች የሚታይ ቀጥተኛ ጣልቃ ገብነት ሳያደርግ በግዛቱ ከሚገኙት የፖለቲካ ፓርቲዎች ጋር ስውር ግንኙነት የመፍጠርና በሂደቱም የኢትዮጵያ እጅ በጅቡቲ ውስጥ እንዲሠርግ የማድረግ ከፍተኛ ኃላፊነት ተጣለበት።⁷¹

የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄንም በተመለከተ የተላለፈው መመሪያ ድርጅቱን በማደርጀት ኢትዮጵያ ለግዛቱ ነፃነት ያላትን ምኞት ለዓለም ማሳወቂያ የፕሮፓጋንዳ መሣሪያ እንዲሆን ነው። በጊዜው የነበረው የኢትዮጵያ አቋም እንደሚያመለክተው የዚህን ንቅናቄ መቋቋም ፈረንሳዮች ቀደም ብለው የሚያውቁት ስለሆነ በሁለቱ አገሮች መካከል አስመግባባት ይፈጥራል ተብሎ አልተገመተም። አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘም ኢትዮጵያ በአ.አ.ድ. ቃል ኪዳን አባልነቷና ካላት ልዩ ተሰሚነት የተነሳ ይህን ድርጅት ከነዓላማው ከመደገፍ ቸል ለማለት እንደማትችል ፈረንሳዮችን ማሰገዝብ እንደሚያሻ ተመልክቷል። በሌላ በኩል ደግሞ

ሶማሊያና አጋርቺ ኢትዮጵያ ኮሎኒያሊስት ከሆነው ከፈረንሳይ መንግሥት ጋር በመሻረክ ጅቡቲ በፈረንሳይ አስተዳደር ውስጥ እንዲቆይ ትገፋፋለች ተብሎ የሚነገረውን የፕሮፓጋንዳ ዘመቻ ለመቃረን ንቅናቄውን በፖለቲካ መሣሪያነት መጠቀሚያ ማድረግ እንደሚያሻ ተብራርቷል።

የጅቡቲን ህዝብ-ውሳኔ አስመልክቶ ለነኚህ አስፈፃሚ አካላት በቃል የተላለፈው ትዕዛዝ የግዛቱን የወደፊት ዕጣ ፈንታ በተመለከተ የኢትዮጵያን ትክክለኛ አቋም ያንጸባርቃል። የፈረንሳይ መንግሥት ለጅቡቲ የሰጠው የምርጫ ዕድል በሁለት አቅጣጫ ብቻ የተመራና የተወሰነ መሆኑን የፖሊሲ መመሪያው ያትታል። ይህም በመሆኑ ህዝቡ የወደፊት ዕድሉን ቀጥተኛ በሆነ መንገድ ከኢትዮጵያ ጋር ለማስተሳሰር እንዲያስችለው ሐሳቡን የሚገልፅበት አማራጭ እንዳልተሰጠው በአፅንዖት ያወሳል። ስለዚህም የኢትዮጵያ የፖለቲካ ትግል የጅቡቲ ህዝብ ለራሱ ዘላቂ ጥቅምና ለኢትዮጵያ ዓላማ የሚበጅ መንገድ እንዲመርጥ በመምራትና በመገፋፋት የግዛቱን በሂደት ከኢትዮጵያ ጋር መዋሃድ በሚያረጋግጥ መልኩ መሆን እንዳለበት ያሳስባል።

ይህንን ዕቅድ ለማሳካት በመጨረሻው መጋቢት በጅቡቲ ከሚደረገው ሪፈረንደም ጋር በተያያዘ ኢትዮጵያ ሁለት የፖለቲካ ስምሪት ምርጫ እንደሚጠብቃት ታመነበት። አንደኛው የጅቡቲ ህዝብ በፈረንሳይ ጥበቃ ሥር መተዳደሩን ነቅፎ የተሟላ ነፃነት እንዲጠይቅ በመገፋፋት ከነፃነት በኋላ ከኢትዮጵያ ጋር እንዲቀላቀል የፖለቲካ ዘመቻ ማድረግ ነው። ይህን አማራጭ መከተሉ በራሱ የሚያስከትለው መዘዝ አለ። በመጀመሪያ ደረጃ ትግሉ ከሶማሊያ ሪፐብሊክ ጋር ብቻ መሆኑ ይቀርና ኢትዮጵያን ሲደግፍ፣ ከነበረውና በጅቡቲ ለመቆየት ዕንፍት ፍላጎት ካለው ከፈረንሳይ መንግሥት ጋርም ይሆናል። በሁለት ግንባር የሚደረገው ዘመቻ በሰው ኃይልና በገንዘብ ከሚያስከትለው ጉዳት በተጨማሪ የጅቡቲ ህዝብ በኢትዮጵያ፣ በሶማሊያና በፈረንሳይ ዝንባሌ ለሦስትዮሽ ሲከፋፈል የኢትዮጵያ ደጋፊ ሆነው የሚገኙት ክፍሎች መጠናቸው ይቀንሳል። በዚህም የተነሳ በሌላማዊ መንገድ ጅቡቲን የማስመለሱ ጥረት እንቅፋት ያጋጥመዋል።

⁷¹ ዝ. ከማዑ

በሌላ በኩል በሪፈረንደሙ ማግስት ጅቡቲ ነፃ ቢሆን ደግሞ ኢትዮጵያ ተፈላጊነቷንና ተወዳጅነቷን በህዝቡ ዘንድ በአስተማማኝ መንገድ ማስረጃ ከመቻሏ በፊት ይሆናል። ስለዚህም ፈረንሳይ ግዛቱን ለቃ በምትሄድበት ወቅት በሚፈጠረው ክፍተት (vacume) ምክንያት ኢትዮጵያ በቀ የመደራጃ ጊዜ ሳታገኝ አሉታዊ ገፅ ሊኖረው የሚችል ወታደራዊ እርምጃ ለመውሰድ ትገደዳለች። ይህ አካሄድ አገሪቱን በወራሪነት በማስፈረጅ ለተመድ እና አ.አ.ድ. ውግዘት ሊያጋለጣት ከመቻሉም በላይ በዓለም መድረክ ያላትን ክብር ሊያጎድፈው እንደሚችል ተገመተ።

ሁለተኛው አማራጭ የጅቡቲ ህዝብ ለነፃነቱ በቂ ጊዜና ዝግጅት እስኪያገኝ ላልተወሰነ ጊዜ በፈረንሳይ ጥበቃ ሥር መተዳደርን እንዲመርጥ ውስጥ ውስጡን መገፋፋት ነው። ይህ ዕውን ከሆነ እስከ ነፃነት ባሉት ዓመታት ኢትዮጵያ የህዝቡን ድጋፍና ዝንባሌ በሚያስተማምን አካሄድ ለማግኘት የሚያስችላትን የረጅም ጊዜ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ዘመቻዎን አጣምራ ለማቀድና ለማስረግ ዕድል ይኖራታል። የዚህ አማራጭ ሌላኛው በጎ ገፅ ተደርጎ የተወሰደው ከፈረንሳይ ጋር ያለውን ወዳጅነት ማስጠበቅ መቻሉ እና ህዝቡ ከኢትዮጵያ ለመዋሃድ ባይፈልግ ሊወሰድ ለሚገባው ወታደራዊ ጣልቃ ገብነት የመዘጋጃ በቀ ጊዜ መስጠቱ ነው። በመጨረሻም ሁለተኛውን አማራጭ በመከተል ኢትዮጵያ የጅቡቲ ህዝብ በሪፈረንደሙ የተሟላ ነፃነቱን መጠየቁን በይፋ ሳትቃወምም ሳታደፋፍርም ግን በፈረንሳይ አስተዳደር ሥር መቆየቱን እንዲመርጥ እንድትገፋፋ የፖሊሲ ውሳኔ ተላለፈ።⁷²

የኢትዮጵያን የፖለቲካ ዘመቻ በቀዳሚነት እንዲያስተባብርና እንዲመራ ኃላፊነት የተጣለበት ኮሚቴ (የጅቡቲው ቆንስልና አራቱ የአውራጃ አስተዳዳሪዎች የሚገኙበት) ከህዳር 29 እስከ ታህሣሥ 5፣ 1959 ባደረገው የፖሊሲ ግምገማ ከላይ የተሠጠውን መመሪያ በብርቱ ተቃወመ። በተለይም የቀደመው

⁷² ዝኒ ከማሁ

ውሳኔ የተመሠረተበትን በጅቡቲ ህዝብ ዘንድ ለኢትዮጵያ በጎ አመለካከት የለም፤ የግዛቱ ተቀዳሚ ምርጫም ከሶማሊያ ሪፑብሊክ መቀላቀል ወይም ነፃነት ነው የሚለውን እሳቤ ትክክለኛ እንዳልነበር በመረጃ በማስደገፍ አመለካከተ። ይልቁንም የፈረንሳይ በግዛቱ ለተወሰኑ ዓመታት መቆየት ለኢትዮጵያ የመዘጋጃ ጊዜ ይሰጣታል የሚለውን እሳቤ በብርቱ አጣጣለ። በመካከለኛው ምሥራቅ፣ በአፍሪካና በተቀረው ዓለም ሊፈጠር ከሚችለው የፖለቲካ መለዋወጥ አንፃር ይህንን ማስፈፀሙ እንደታሰበው ቀላል ሊሆን እንደሚያችል በአፅንዖት ለመከራከር ተሞክረ። ለአገሪቱ የሚበጃትም እስከ ሪፈረንደሙ ያሉትን ወራት በመጠቀም የጅቡቲ ህዝብ ነፃነቱን እንዲያገኝ መጣርና በተከታይም ከኢትዮጵያ መዋሃዱን እንዲተገብር መሥራት መሆኑን ተከራክረ።⁷³ ይህ ሐሳብ በከፍተኛ ባለሥልጣናት ዘንድ ተቀባይነት ቢያጣም በኋላ እንደታየው ትክክል ነበር።

ንጉሰ ነገሥቱ በተገኙበት ጥር 25 የተደረገው ከፍተኛ የፖሊሲ ስብሰባ በቀደመው አካሄድ እንዲቀጠል ከመወሰኑም በላይ በአተገባበሩ ላይ ተጨማሪ መመሪያዎችን አሳለፈ። ለኢትዮጵያ ዕቅድ ቁልፍ የሆኑት አዳሎች (አፋሮች) ለዚሁ ሲባል ከፍተኛ ትኩረት ተሰጣቸው። በምክትል ፕሬዚደንቱ መሐመድ ካሚል መሐመድ እና በቀድሞው ምክትል ፕሬዚደንት ዓሊ አሬፍ ቡርሃን መሪነት ለሁለት ተከፍለው ሲታመሱ የነበሩት የጅቡቲ አፋሮች በጎሳው መሪዎች አማካኝነት እንዲታረቁና የጋራ ግንባር እንዲፈጥሩ ተወሰነ። ይህንንም ተግባራዊ ለማድረግ አፄ ኃይለ ሥላሴ የራሂታውን ሱልጣን ደጃዘማች ዳውድን እና የአውሳውን ፊታውራሪ ያዩን አስጠርተው እንዲያናግሩ፤ እንዲሁም ቆንስል አሐዱ ሳቡሬ በጅቡቲ ያሉትን የጉባዔ፣ የአቦክና የታጁራ ሱልጣናት እንዲያስተባብሩ ኃላፊነት ተሰጣቸው።

ከዚህም በላይ የጅቡቲ አፋሮች ውድድሩን ለመቋቋምና ብሎም ለማሸነፍ እንዲችሉ የ200,000 ብር ድጋፍ ተደረገላቸው።

⁷³ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 55-D3፤ የፖሊሲ ወጪዎችና የውሳኔ ሐሳብ፡ ታህሳሥ 12፣ 1959

እንዲሁም የጅቡቲው ቆንስላ እና አራቱ አጎራባች አውራጃዎች ከዓመታዊ በጀታቸው በተጨማሪ ወደ 250,000 ብር ተመደባቸው። የጅቡቲ አገረ ገዢ ባሳሰቡት መሠረትም ሶማሊያ መራጮችን ወደ ግዛቱ ለማስረገፍ የምርጫውን ውጤት ለመቀየር የምታደርገውን ጥረት ለማጨናገፍ የኢትዮጵያ ወታደሮች የጋራ ድንበሩን እንዲያጥሩ ተደረገ። የኢትዮጵያ ፊደላዎች በአዳልኛ ቋንቋ መደበኛ ሥርዓት እንዲጀምር ለማስታወቂያ ማኒስትሩ ለዶ/ር ምናሴ ኃይሌ ኃላፊነት የተሰጣቸው ሲሆን በጅቡቲ የተከሰተውን ረሃብ ተንተርሶም ማሽላ በቅናሽ ዋጋ እንዲቀርብላቸው ተወሰነ።

ከሁሉም የሚያስገርመው ውሳኔ የጅቡቲ ፖለቲካ መሪዎችን እና ታዋቂ ሰዎችን በጎ ፈቃድ ለመሳብ ሲባል ጫት በነፃ እንዲፈቀድላቸው እና በምድር ባቡሩ ላይ በሚካሄደው የኮንትራባንድ ንግድ ላይ ቁጥጥሩ እንዲላላ መደረጉ ነው። እንዲሁም ተቀማጭነቱ በድራዳዋ ለሆነው ለኢሳው ባላባት (ዑጋንዳ) አንድ መርቸዲስ አውቶሞቢል፣ ለሚስታቸውም የከተማ ቦታና የገዝብ ችርታ ተደረገላቸው።⁷⁴

የሪፈረንደሙ ጊዜ እየተቃረበ ሲመጣ ከሁሉም አቅጣጫ ጫናው እየተበራከተ መጣ። የሶማሊያው ጠቅላይ ሚኒስትር አብዱራሣቅ ኑር ሁሴን ለአሁኑ ትእዛዝ አክሊሉ በፃፉት ደብዳቤ ኢትዮጵያ ስለ ጅቡቲ ነፃነት ከህዝቡ-ውሳኔው በፊት እውቅና እንድትሰጥ ጠየቁ። በዚህ መሃል ግን የጅቡቲ ጉዳይ ከታለመለት መንገድ ቢወጣ ኢትዮጵያ ልትወስድ ስለሚገባው ወታደራዊ ጣልቃ ገብነት በሚስጥር ጥናት መደረግ ተጀምሮ ነበር። በተለይም በሦስተኛው ክፍለ ጦር ዋና አዛዥና በኢትዮ-ሶማሊያ ድንበር የጊዜያዊ አዋጅ የታወጃባቸው ግዛቶች የበላይ አስተዳዳሪ በሜደር ጆኔራል አበበ ገመዳ ኃላፊነት አጠቃላይ ወታደራዊ እቅዱ ተጠንቶ ተጠናቀቀ።⁷⁵

የዚህ ሁሉ ጥረት ውጤት እትዮጵያ እንደራላገቸውና እንዳቀደችው ሆነ። 60 ከመቶ የሚሆነው የግዛቱ ህዝብ (አብላጫው ደንክል) በፈረንሳይ አስተዳዳሪ ሥር መቆየትን

⁷⁴ ውጉማ፡- ጅቡቲ 55-D3 2፣ በጅቡቲ ሪፈረንደም ዙሪያ የፖሊሲ ውሳኔ፡ ጥር 24፣ 1959። ውጉማ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ ስለ ጅቡቲ ህዝቡ-ውሳኔ የቀረበ የትንታኔ ሪፖርት፡ የካቲት 15፣ 1960

ሲመርጥ የተቀረው ግን አፋጣኝ ነፃነትን ጠየቀ። ከሪፈረንደሙ በኋላ ኢትዮጵያ ልትከተለው በሚገባት ፖሊሲ ዙሪያ በተደረገው ውይይት እንደተወሰነው አገሪቱ የጅቡቲ ህዝብ “ጥቅሙንና ጉዳዩን በትክክል አውቆና ተረድቶ ይጠቅመኛል” ብሎ የወሰነውን ምርጫ በይፋ ተቀበለች። በመንግስት ባለሥልጣናት የተወሰደው ግንዛቤ እንደሚያመለክተው ፈረንሳይ በግዛቱ ለጊዜው እንድትቆይ ቢወስንም በሂደት ጅቡቲን ለቃ መውጣቷ የማይቀር መሆኑን ነው። ስለሆነም ኢትዮጵያ በፈረንሳይ ላይ ሙሉ እምነት ሳትጥል የግዛቱ ህዝብ ወደሷ የሚያዘነብልበትን ዘዴና መንገድ በማዘጋጀት በሥራ ላይ የመተግበሩ አስፈላጊነት ተሰመረበት። ይህም የተባለበት ምክንያት የፈረንሳይ መንግስት ጅቡቲን ለኢትዮጵያ ያስረክባል የሚለው የቆየ እምነት ተጨባጭነት የሌለው መሆኑን በማጤን ነበር።⁷⁶

በዓሊ አራና ጠቅላይ ሚኒስትርነት የሚመራው አዲሱ የጅቡቲ ህግ መምሪያ ምክር ቤት (chamber of deputies) በወሰነው መሠረት የግዛቱ መጠሪያ ከ “ፈረንሳይ ሶማሊላንድ” ወደ “አፋርና ኢሳ የፈረንሳይ ጠረፍ” ተቀየረ። ምንም እንኳን የኢትዮጵያ ፍላጎት የነበረው ጅቡቲ የሚለው ስም ለጊዜው ተቀባይነት ባያገኝም ሶማሊ የሚለው ክፍል ለዘለቀታው መሠረዙ ተፈላጊው ነጥብ ነበር። በቀጣይነት በተላለፈው ውሳኔ መሠረት የኢትዮጵያ መልዕክተኞች በሚገኙባቸው ስብሰባዎች ሁሉ ከአዲሱ መጠሪያ ‘ፈረንሳይ’ የሚለውን ቃል ትተው “የአፋርና የኢሳ ግዛት” በሚለው ብቻ እንዲጠቀሙ ትዕዛዝ ተላለፈ።

በዚህ መሐል ግን የኢሳዎች ከፖለቲካው ሥልጣን ሙሉ በሙሉ መገለልና የደንክሎቹ ፍፁም የበላይነት (አዲሱን መጠሪያ የአፋርች ግዛት ብቻ ለማሰኘት እስከመዘለቅ የደረሰ) ለኢትዮጵያ

⁷⁵ ውጉማ፡- ጅቡቲ ሪፖርት 10 825፣ ቆንስል አሁኑ ለሚደር ጆኔራል አበበ ገመዳ እና ለብ/ጆኔራል ተሾመ እርጉቱ (የጦር ሠራዊቶች ሁለተኛ መምሪያ መኮንን)፡ ህዳር 19፣ 1959። ውጉማ፡- ሶማሊ 8-D1 6፣ ጠቅላይ ሚኒስትር አብዱራሣቅ ለአሁኑ ትእዛዝ አክሊሉ፡ አ.ኤ.አ. የካቲት 12፣ 1967

⁷⁶ Shehim and Searing, 214-214. Thomas A. Marks, “Djibouti: France's Strategic Toehold in Africa”, In *African Affairs*, Vol. 73 (January 1974), 102. Shilling, 620-626.

ዕቅድ ተስማሚ አልነበረም። ከሪፈረንደሙ ማግኛት በተደረገ የፖሊሲ ውይይት ላይ ይህ ጉዳይ በስፋት አከራክር ነበር። ከተወሰኑ ክፍሎች የተነሳው ነጥብ በአንድ በኩል የሶማሌዎችን የብሔረተኝነት ስሜት ለማድከም እየተጣረ በሌላ በኩል አፋርችን ብቻ በማገልገል ሂደት ውስጥ ወደፊት ሊያውክ የሚችል የአፋር ናሽናሊዝም (bloc Afar) እንዳይፈጠር ነው።

የኢትዮጵያ ባለሥልጣናት ያስጀመሩት በጅቡቲ፡ አፋርችና ስሜታቸውና ዓላማቸው በትክክል በማይታወቀው ደጃዝማች ዓሊ ሚራህ መካከል የተጀመረው የትብብር ንግግር ከህዝቡ ውሳኔውም በኋላ መቀጠሉ አደገኛ መሆኑ ተወስኗል። ይህንን ከግንዛቤ በማስገባት ቀድሞ ተግባራዊ ሆኖ የነበረውን ኢሳዎችን የመነጠሉ ፖለቲካ በፍጥነት እንዲቋረጥና በተለይ የኢሳ ህዝባዊ ንቅናቄ ፓርቲ (movement popular) ከሶማሊያ ጋር የመሠረተውን ጠንካራ ግንኙነት ለመስበር ጥረት እንዲደረግ ተወሰነ።

ሌላኛው ውሳኔ የሚያሻው ጉዳይ በድሬዳዋና በአሳይታ መቀመጫውን ያደረገው የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ ጉዳይ ነበር። አሁንም የተደረሰው መግባባት ንቅናቄው ተግባርን እንዲቀጥል የማድረግና ይህን ለማድረግ የተፈለገበትን ምክንያት ለፈረንሳይ መንግሥት በቅድሚያ የማሳወቁ አስፈላጊነት ነው። ስለ ሪፈረንደሙም ቢሆን ከአፍሪካ ነፃ አውጭ ኮሚቴ ለንቅናቄው ጥያቄ በሚቀርብለት ወቅት ውጤቱን ሳይነቅፍ በጅቡቲ ፖለቲካ ውስጥ አንድ እመርታ መሆኑን እንዲያስረዳ ተወሰነ። በተጨማሪም ንቅናቄው ዓላማው ጅቡቲ ራስዋን ችላ ነፃ እንድትወጣ እንደሆነ እንዲያስረዳ ቢጠየቅ ደግሞ ራስን ችሎ ለመኖርም ሆነ ከኢትዮጵያ ጋር ለመቀላቀል ወደፊት ተጨማሪ ህዝቡ-ውሳኔ መደረግ እንደሚኖርበት ማስታወቅ እንደሚኖርበት ተወሰነ።⁷⁷

⁷⁷ ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 55-D3፤ በጅቡቲ ጉዳይ የፖሊሲ ውሳኔ፡ ሰኔ 20፣ 1959። ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 55-D3 2፤ በጅቡቲ ጉዳይ የፖሊሲ ውሳኔ፡ ሚያዝያ 30 እና ሰኔ 30፣ 1959። ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 57-D3 3፤ በጅቡቲ ጉዳይ የፖሊሲ ጥናት፡ ሐምሌ 17፣ 1959

ነገር ግን ህዝቡ-ውሳኔው ሶማሊያን ጨምሮ ከአፍሪካውያን እና ከተቀረው ዓለም የገጠመው ተቃውሞ ከሚጠበቀው በላይ ጠንካራ ነበር። ገለልተኛ የውጭ ታዛቢዎች ሂደቱን አለመታዘባቸው፣ ውጤቱ በዋናነት የንሳ ልዩነትን የተከተለ መሆኑ፣ የግዛቱ የነፃነት ጥያቄ በቆይታ መያዙ ወዘተ የተቃውሞው መሠረቶች ነበሩ። ከአሥራ አንዱ የኢ.አ.ድ. የነፃ አውጭ ኮሚቴ አባላት ስድስቱ ሪፈረንደሙን አወገዙ። በተጨማሪም በድሬዳዋ ያለው የጅቡቲ ንቅናቄ ውጤቱን በመቀበሉ በኢ.አ.ድ. እንዲወገዝና ከድርጅቱ የሚያገኘው የገንዘብ እርዳታ እንዲቋረጥበት ማሳሰባቸው ለኢትዮጵያ ባለሥልጣናት አሳሳቢ ነበር።

የተ.መ.ድ. ነፃ አውጭ ኮሚቴም በጉዳዩ ላይ ሊሰጥ የሚችለው አስታዊ መግለጫ ኢትዮጵያውያንን ስላሳሰባቸው በሪፈረንደሙ ውጤት ዙሪያ በተ.መ.ድ. ስብሰባዎች ላይ አስተያየት ከመስጠት እንዲቆጠቡ አስገደዳቸው። በተለይ የራስን ዕድል በራስ ከመወሰን መርህ አንፃር በጅቡቲ የተከናወነው ምርጫ ውጤት አጠራጣሪነት፣ የተ.መ.ድ. ታዛቢዎች በሂደቱ ያለመሳተፍ ወይም በሪፈረንደሙ ዋዜማ ሶማሌ የሆኑ የግዛቱ ነዋሪዎች እንዲባረሩ ስለመደረጋቸው ንግግር መደረጉን ኢትዮጵያ አልፈለገችውም ነበር። ጉዳዩ በተ.መ.ድ. ጉባኤ ለውሳኔ የሚቀርብ ከሆነ ግን በነኚህ ነጥቦች ላይ ገለልተኛ እንዲሆኑ (abstain) ለኢትዮጵያ ልዑካን መመሪያ ተሰጠ።⁷⁸

የመጋቢት 1959ኛን የጅቡቲ ህዝቡ-ውሳኔ ተከትሎ የንጉሠ ነገሥቱ መንግስት ሂደቱን ለመቆጣጠር እና ላመነበት ፖሊሲ ተፈፃሚነት ያሳየው ቁርጠኝነት ከምርጫው በኋላ ሊቀጥል ሳይችል ቀረ። በረጅም ጊዜ ሊተገበሩ ታቅደው የነበሩ

⁷⁸ ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 55-D3 3፤ ማስታወሻ ለጃንሆይ፡ ነሐሴ 18፣ 1959። ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 55-D3 2፤ በተመድ የኢትዮጵያ ልዑካን የተላለፈ መመሪያ፡ ጥቅምት 1960

ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴዎች መና ሆኑ። አገሪቱ የምትከተለው ራረንጎይን ያለማስቀየም እና በሌላ በኩል ደግሞ በኢ.አ.ድ. መድረኮች የጅቡቲን ነፃ መውጣት የመደገፍ ተፃራሪ አካሄድ በአስቸኳይ የማስተካከልም ጥሪ ቸል ተባለ። በአሳፋሪ ሁኔታ ላይ የሚገኙትን በጅቡቲ የኢትዮጵያ ቀንስላ ጽ/ቤትና ሌሎችም ንብረቶች ለመጠገንና በሃይቱም የሃገሪቱን መልካም ገዕታ ለማስጠበቅ፣ ለአርባ ጂቡቲያውያን የትምህርት ዕድል ስለመፍቀድ፣ ቀደም ሲል ከራረንጎይ መንግስት ጋር በተፈረመ ስምምነቶች የተረጋገጡ የኢትዮጵያ ጥቅሞችን (በአሳል ሐይቅ፣ በምድር ባቡርና በወደብ ዙሪያ) ሥራ ላይ ማዋል ወዘተ ከቀረቡ ዋና ዋና ሃሳቦች መካከል ሲሆኑ ተግባራዊ ሳይሆኑ ቀሩ።⁷⁹ ይልቁንም የሃገሪቱ ዋነኛ ትኩረት የኢ.አ.ድ. ነፃ አውጭ ኮሚቴ የድራዳዎውን ንቅናቄ ለመጎብኘት ሲመጣ ስለ ድርጅቱ ጥንካሬና እንቅስቃሴ የተዛባ መረጃ በመስጠት ማሳመን እና በኢ.አ.ድ. መድረኮች የሶማሊያ አቤቱታ ተቀባይነት እንዲያገኝ መታገል ነበር።

በሰልጣዎቹ ሁለተኛ አጋማሽ በኢትዮጵያ የተከሰተው የፖለቲካ ትኩሳትና ይህን ተከትሎ የመጣው ለውጥ የጅቡቲ ጉዳይ (እንደተቀረው የውጭ ግንኙነት ፕሮግራሞች ሁሉ) እንዲረሳ አደረገ። ስለ አተገባበራቸው ክርክር ይደረግባቸው የነበሩ የፖሊሲ ሐሳቦች በእንጥልጥል ቀሩ። ከሁሉም በላይ አጠቃላይ ሃይቱ በጅቡቲ ፖሊሲ ዙሪያ አዳዲስ ተዋንያንን አስተዋወቀ።

⁷⁹ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ ፊታውራሪ ደምሴ ተፈራ (ጠቅላይ ሚኒስትር ጽ/ቤት) ለጸሐፊ ትእዛዝ አክሊሉ እና ለከተማ ይፍሩ፡ የካቲት 15፣ 1960። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 26፣ በጅቡቲ ጉዳይ የፖሊሲ ጥናት፡ ሚያዝያ 29 እና 30፣ 1960። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 55-D3፣ በፖሊሲ ጥናት ክፍል የቀረቡ የተግባር ሐሳቦች፡ ሚያዝያ 30፣ 1960። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ ቆንስል አሐዱ ለጃንሆይ በጅቡቲ ጉዳይ ሊሰሩ ስለሚገቡ ሥራዎች፡ ሚያዝያ 28፣ 1962

3.2. ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ እና ጅቡቲ

የ1966ቱን ህዝባዊ አመፅ ተከትሎ ወደ ስልጣን የመጣው ወታደራዊ መንግሥት በጅቡቲ ጉዳይ ላይ የበኩሉን አቋም ለመያዝ ያስገደዱት ዘርፈ ብዙ አከባቢያዊና ዓለም አቀፋዊ ተዕዕኖዎች ነበሩ። በጅቡቲ እየጠነከረ የመጣው የብሔረተኝነት ስሜት፣ የሶማሊያ መንግሥት ፖለቲካዊና ወታደራዊ ግፊቶች፣ በአፍሪካ ቀንድ የተከሰተው የርዕዮተ-ዓለም መለዋወጥና ይህንን ተከትሎ የመጣው ትንቅንቅ ወዘተ ከብዙዎቹ ምክንያቶች መካከል ይመደባሉ። አዲሱ የኢትዮጵያ መንግሥት የሶሻሊዝም መርህ አራማጅ መሆን ሃገሪቱ ከጅቡቲ ቅኝ ገዢ ከራረንጎይ ጋር የነበራትን መቀራረብ ያደበዘዘው ከመሆኑም በላይ የምዕራቡን ዓለም አጠቃላይ ይሁንታ አሳጣው። በተቃራኒው ደርግ ሥልጣኑን ለማደላደል በሚሞክርባቸው የመጀመሪያዎቹ ወሳኝ ዓመታት ውስጥ ሶማሊያ በዚያድ ባሬ መሪነት ወታደራዊ አቅሚን ከማጎልበቷም በላይ በጅቡቲ ፖለቲካዊ እንቅስቃሴዎች ላይ ጠንካራ ተዕዕኖ ማሳደር ቻለች። ደርግ ስለ ጅቡቲ የወደፊት ህልውና የተደራጀ ፖሊሲ ለመንደፍ የወሰደበት ጊዜ አጭር ቢሆንም በአብዮቱ አፍላ የትግል ሃይቶች ኢትዮጵያ ያባክነቻቸው ጥቂት ወራት አጠቃላይ ስዕሉን ቀየሩት።

ጅቡቲ በኢትዮጵያ ፖለቲካና ኢኮኖሚያዊ ህልውና ላይ ያላትን የማይናቅ ሚና የተረዱት የደርግ ባለሥልጣናት የግዛቱ የወደፊት የፖለቲካ አዝማሚያ የሃገሪቱን እርምጃ ሊያሳድገውም ሆነ ሊያደናቅፈው እንደሚችል ግንዛቤ የወሰዱት ወደ ሥልጣን በመጡ በጥቂት ወራት ውስጥ ነበር። ስለሆነም ከጅቡቲ ጋር ያላቸውን ወደፊትም ሊኖራቸው የሚገባውን አቋም በአስቸኳይ ማስላትና ማስተካከል ከተሳናቸው ለመጨረሻ ትውልድ ችግር አውራሽ እና ተወቃሽ መሆናቸው እንደማይቀር አመኑ።

በፖሊሲ ጥናት ክፍል የቀረቡ የተግባር ሐሳቦች፡ ሚያዝያ 30፣ 1960። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ ቆንስል አሐዱ ለጃንሆይ በጅቡቲ ጉዳይ ሊሰሩ ስለሚገቡ ሥራዎች፡ ሚያዝያ 28፣ 1962

ነገር ግን በደርግ ባለሥልጣናት መካከል ግዛቱን በተመለከተ ፍፁም መግባባት ነገር ማለት አይቻልም። ወታደራዊውን አንጃ ያምሱ የነበሩ ርዕዮተ-ዓለማዊ አመለካከቶች ጅቡቲንም በተመለከተ በፖለቲከኞቹ መካከል የሃሳብ ልዩነት ፈጥረው ነበር። ጥሩ ምሳሌ ሊሆን የሚችለው በዶ/ር ሠናይ ልኬ (መኢሶን) መሪነት የተወሰነው ቡድን ለግዛቱ አፋጣኝ ነገራት ስለመስጠት አስፈላጊነት መከራከሩ ነው። ቡድኑ የኢትዮጵያ መሠረታዊ ፍራቻ የነበረውን የጅቡቲ ከሶማሊያ የመቀላቀል አማራጭ እምብዛም ከግንዛቤ ሊያስገባ አለመፈለጉ ለተቀረው የደርግ ክፍል አስደንጋጭ ሆኖ ነበር። እነ ዶ/ር ሰናይን ከዚህ አንገር ለማሳመን የተደረገው ጥረት መክሸፉ በደርግ መዋቅር ውስጥ ከአገራዊ እሴቤ ባሻገር ለፖለቲካዊ አስተሳሰብ ቅድሚያ ይሰጥ እንደነበር አመለካከት ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል።⁸⁰ በሃይማኖት ግን ይህ ቡድን ተሰሚነት እያጣ መምጣቱ ለዘላቂው የደርግ ፖሊሲ መቀረጽና ተግባራዊ መሆን በር ከፈተ።

በወቅቱ የጅቡቲ ሁኔታን አሳሳቢ ካደረጉት ምክንያቶች መካከል እየተጠናከረ የመጣው የቀይ ባሕር በዓረብ መንግሥታት ብባ ሥር መውደቅ እና ይህም በኢትዮጵያ ላይ የሚያደርሰው ተጠቂነት፣ ጅቡቲ ከሶማሊያ ጋር እየተደረገ ለቆየው ትግል አንዱ እካል መሆኑ፣ ግዛቱ በአደን ባህረ ሠላጤ በኩል ከህንድ ውቅያኖስ ጋር የሚያገናኝ ቁልፍ በር መሆኑ ወዘተ ይገኙባቸዋል። ይህንን ለማስፈፀም ኢትዮጵያ ከሶማሊያም ሆነ ከጅቡቲ ፖለቲካ አይላ መገኘት እንዳለባት፣ በሃገር ውስጥ አስተዳደር የጅቡቲ አዋሳኝ አውራጃዎችን አስተዳደራዊና ኢኮኖሚያዊ ድርጅት ማሳልጠን፣ በማናቸውም የጅቡቲ ምርጫዎችና እንቅስቃሴዎች የኢትዮጵያ እጅ፣ ዓይንና ጆሮ በቅርበት እንዲገኝ እና በጅቡቲና በፓሪስ ከፍተኛ የፖለቲካ ችሎታ ያላቸው አምባሳደሮች እንዲሾሙ ተመክረ።⁸¹

⁸⁰ አምባሳደር ፍትግ ታደሰ (በውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር የጅቡቲ ጥናት ቡድን መሪ እና በአምባሳደር ማዕረግ በጅቡቲ ቆይቷል)

⁸¹ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 11፣ በጅቡቲ ጉዳይ የቀረበ የውሳኔ ሐሳብ፡ ታህሳሥ 27፣ 1967

ይህን ተከትሎ ለረጅም ጊዜ በውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር የጅቡቲ ጥናት ክፍል ኃላፊ የነበሩት ዶ/ር ፍትግ ታደሰ በአምባሳደር ማዕረግ በጅቡቲ ቆይቷል ሆነው ተሾሙ።

ዘርፈ ብዙው የጅቡቲ ጉዳይ ግን እንዲሁ በቀላሉ የሚታለፍ አልነበረም። የመጀመሪያው ፈተና የጅቡቲ የውስጥ አስተዳደር መሪ ዓሊ አራፍ ከፈረንሳይ እና ሶማሊያ በመቀናጀት ሊተገብሩት የሞከሩት የትልቁ አፋር ሪፐብሊክ (ብሎክ አፋር) ውጥን ነው። ከ1967 የመራት ዓዋጅ በጎላ ወደ ጅቡቲ የተሰደዱት የአፋር ባላባት ቤትወደድ ዓሊ ሚራህ በዓሊ አራፍና በግዛቱ ገዢ መሆኑ ደብራን የተደረገላቸው አቀባበልና ድጋፍ፣ የዓሊ ሚራህ ልጆች ሐንፍራ ዓሊና አዳይላ ዓሊ ከሞቃዲሾ ይህንን ለመተግበር መንቀሳቀሳቸው በኢትዮጵያ የግዛት ለቀላዊነት ላይ እንደተቃዋሚ ወንጀል ተቆጠረ። የብሎክ አፋርን ውጥን ለማክሸፍ በሚል በአውሳና በአሰብ በኩል ያለው የጅቡቲ ድንበር በጥብቅ ቁጥጥር ሥር እንዲሆን ከመታዘዙም በላይ ዓሊ ሚራህን በራሳቸው ሰዎች ለማስገደል ታቀደ። ነገር ግን ሁለተኛው እቅድ ከመተግበሩ በፊት ጭምጭምታው በመሰማቱ በአፋሮች ዘንድ የተከሰተውን አለመረጋጋት ለማስቀረት ሲባል ቢሰረዝም ቤትወደዱ ከጅቡቲም እንዲወጡ ግራት ስላሳደረገባቸው ቋሚ አድራሻቸውን በጅዳ አደረጉ፣ ልጃቸው ሐንፍራም ወደ ሰንዓ (የመን) ተሰደደ።⁸³

የደርግ ሌላው እርምጃ በኢትዮጵያ በተከናወነው የመንግሥት ለውጥና አገሪቷ በተከተለችው ግራ ዘመም

⁸² ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 11፣ በጅቡቲ በመገኘት የተደረገ ጥናት ሪፖርት፡ ሚያዝያ 14፣ 1967፣ ቆይቷል ዶ/ር ፍትግ ታደሰ ለብ/ጅኤራል ተፈሪ ባንቲ (የደርግ ሊቀ መንበር) - ከጅቡቲ ገዢና ከዓሊ አራፍ ጋር የተደረገ ውይይት ሪፖርት፡ ሚያዝያ 15፣ 1967። ፍቅረሥላሴ ወግደረስ፣ *አኛና አብዮቱ* (ሎስ አንጀለስ- ካሊፎርኒያ፡ ፀሐይ አሳታሚ, 2006 ዓ.ም.), ገፅ 203-204. Yasin Mihammed Yasin, "Political History of the Afar in Ethiopia and Eritrea," in *Africa Spectrum*, Vol. 43, No. 1 (2008), 44-50.

ፖለቲካ ጥርጣሬ ያደረገባትን ፈረንሳይን የማግባባቱ ጥረት ነበር። እየተጠናከረ በመጣው የጅቡቲ ፓርቲዎች የነፃነት ጥያቄ እና የሶማሊያ ግዛቱን የመጠቅለል ፍላጎት የተረበሱት ፈረንሳዮች አጋራቸው በነበረችው ኢትዮጵያም መተማመን አልቻሉም። በመጋቢት 1967 የፈረንሳይ ፕሬዚደንት ገርስካር ደስታንግ በሴኔጋል መሪ በኩል ለብ/ጄኔራል ተፈሪ ባንቱ በላኩት መልዕክት ሃገራቸው ለጅቡቲ ነፃነትን ለማቀዳጀት እንደምትሻ በመልሱ ግን በጅቡቲ ወደብም ሆነ በአጠቃላይ ግዛቱ እንዳንድ ፋሲሊቲ እንዲኖራት ዋስትና እንደምትፈልግ ጠየቁ። በተጨማሪም ኢትዮጵያና ሶማሊያ ጅቡቲን በኃይል ለመያዝ እንደማይፈልጉ ፈረንሳይ አስተማማኝ ዋስትና እንደምትፈልግ አስታወቁ።⁸³

የብሉክ አፋር መርህን በመደገፍ፣ በኢትዮጵያ የውስጥ ፖለቲካ ፈረንሳይ የምታደርገውን ጣልቃ ጉብኝት የሚያወግዘው የደርግ አቋም ጎን ለጎን በጅቡቲ ያለውን የኢትዮጵያን ብሔራዊ ጥቅም ለማስጠበቅ የፈረንሳይን በጎ ፈቃድ መፈለግ አልቀረም። ጅቡቲን ለዘለቄታው ከኢትዮጵያ ጋር በኢኮኖሚ ለማስተሳለር ተወጥኖ በነበረው ፖሊሲ ከፈረንሳይ ጋር በመተባበር በጅቡቲ ከተማ የነዳጅ ማጣሪያና የጋራ ባንክ ለማቋቋም እንዲሁም በአፋር የጂኦተርማል ኢነርጂ ልማት ለማድረግ የተደረገው ጥረት የዚህ አንዱ አካል ነበር። ፈረንሳይም በበኩሏ ከኢትዮጵያ ጋር ለመተባበርና ለመመካከር ዝግጁነቷን አሳይታ ነበር። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ በጅቡቲ ላይ ያላትን አቋም እና በተያያዘም ከኢትዮጵያ ጋር የነበራትን የመተባበር መንፈስ ቀየረች።

በኢትዮጵያ በኩል ለዚህ መለዋወጥ እንደ ምክንያት ከቀረቡት መካከል የአረብ አገራት በነዳጅ ሃይላቸው (petro-clout) በመጠቀም በፈረንሳይ ላይ ያሳደሩት ተዕዕኖ፣

⁸³ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 11፣ በጉዳዩ ዙሪያ የቀረበ ማስታወሻ፡ ሚያዝያ 2፣ 1967። Julian Crandall Hollick, "French Intervention in Africa in 1978," in *The World Today*, Vol. 35, No. 2 (Feb. 1979), pp. 71-72.

ሶማሊያ በእጅ አዙር የአረቦችን ድጋፍ፣ ከመጠቀምም በላይ ሞቃዲሾ በሚገኘው የጅቡቲ ነፃ አውጭ ድርጅት (F.L.C.S.) እና ጅቡቲ ግዛት ውስጥ በሚገኘው ዋነኛ የተቃዋሚ ፓርቲ (Liberation populaire Africains pour l'indépendance — L.P.A.I.) አማካይነት በግዛቱ ብጥብጥ እንዲነሳ በማድረግ በፈረንሳይ ላይ ያሳደረችው ተዕዕኖ፣ የፈረንሳይ ፕሬዚደንት ሙሴ ገርስካር ዱስታን አገራቸው በጅቡቲ ጉዳይ ስትከተለው የነበረውን አቋም መቀየራቸውና አፋጣኝ ነፃነት ለመስጠት ማቀዳቸው፣ የአረብ ሊግ አባል የሆነችው ሶማሊያ ከሰኔ 1974 እስከ ሐምሌ 1975 ድረስ የአ.አ.ድ. ሊቀ መንበር መሆን ወዘተ ይገኙበታል።⁸⁴

ከየአቅጣጫው የተከሰተባትን ጫና ከጥቅሚ አንፃር ለማራመድ በመሻትም ፈረንሳይ ከሶማሊያ ሪፐብሊክ ጋር ወደመስማማቱ ያዘነበለች ሲሆን ለዚህም የሚሆን አስታራቂ ሐሳብ (modus vivendi) አገኘች። በዚህም መሠረት በአንድ በኩል ሶማሊያ ጅቡቲን ከግዛቱ እቀላቅላለሁ ማለቷን በይፋ ከማሳወቅ እንድትቆጠብና የፈረንሳይን ጦር ሠፈር በጅቡቲ ውስጥ መኖር እንድትቀበል ተደረገ። በተለዋወጩ ደግሞ F.L.C.S. የተባለው ሞቃዲሾ የመሠረተችው የጅቡቲ ነፃ አውጪ ሠራዊት በአዲስ መልኩ በጅቡቲ ጦር ኃይል ውስጥ እንዲካተት ፈረንሳይ ልታመቻች፣ ጥረቱንም በገንዘብም ልትረዳ፣ በግዛቱም የሶማሊያ

⁸⁴ ውጉሚ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ፋይሎች 2 1፣ ጅቡቲን ከኢትዮጵያ በኢኮኖሚ ለማስተሳለር የተላለፈ መመሪያ። ብ/ጄኔራል ተፈሪ ባንቱ ለጳውሎስ አብርሃም (ፕላን ኮሚሽን ኮሚሽነር)፡ ግንቦት 14፣ 1967፣ በፕላን ኮሚሽን ስለተደረገው ውይይትና ውሳኔ ክፍሉ ወዳጅ (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) ያቀረቡት ማስታወሻ፡ ሐምሌ 10፣ 1967። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 11፣ ጳውሎስ አብርሃም ለክፍሉ ወዳጅ፡ ሰኔ 13፣ 1967፣ በፈረንሳይ አቋም መለዋወጥ ዙሪያ የቀረበ ማስታወሻ፡ መስከረም 1968። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ በጅቡቲ ወቅታዊ ሁኔታ ላይ የተደረገ ጥናት ሪፖርት፡ መጋቢት 30፣ 1968፣ ቆንስል ፍትግ ታደሰ ለክፍሉ ወዳጅ፡ ሐምሌ 20፣ 1968። ውጉሚ፡- የጅቡቲ ሁኔታ ሪፖርት 9 1፣ ቆንስል ፍትግ ታደሰ ለክፍሉ ወዳጅ፡ ሐምሌ 23፣ 1968

ይዞታ እንዲጠናከር በማድረግ አፋሮችን የሚጎዳ ስምምነት አደረገች።

ከዚያን ጊዜ ወዲህ የL.P.A.I. አጋር የሆነው F.L.C.S. በጅቡቲ ስልጣን እንዲይዝ ለማድረግ ሶማሊያ ከፍተኛ ዝግጅት ማድረግ ጀመረች። ይህን ውጥን ከግቡ ለማድረስ በአንድ በኩል በኢሳዎች የተገነባ የጦር ሠራዊት ተመሠረተ። በሌላ በኩል በወደፊቱ የጅቡቲ መንግስት መዋቅር በየዘርፉ ተመድበው ሊያገለግሉ የሚችሉ በርካታ የሲቪል ሠራተኞች እንዲሰለጥኑ ተደረገ። የዚህ ውጤት በኢትዮ-ፈረንሳይ ወዳጅነት ወቅት ሲተገበር የነበረው የአፋር ጎሳን የቁጥር የበላይነት የተመረከተው የጅቡቲ የውስጥ አስተዳደር ሥርዓት ተለውጦ ፈረንሳዮች የኢሳውን የበላይነት የሚያረጋግጥ ፖለቲካ መፍቀዳቸው ነበር። ይህን ተከትሎም በሐምሌ 1968 የአፋር ወገን የነበሩት የግዛቱ ጠቅላይ ሚኒስትር ዓሊ አሬፍ ከስልጣን እንዲወርዱና በምትካቸው የተቃዋሚው የኢሳ ፓርቲ የፖለቲካ ምህዳሩን በበላይነት እንዲመራ ተደረገ።

የሶማሊያ መንግሥት ለረጅም ዓመታት ያራመደው የተቀናጀ ጅቡቲን የመጠቅለል ፖሊሲ በግዛቱ ስታየው አጠቃላይ ለውጥ እንደ ምክንያት ሊጠቀስ ይችላል። ሶማሊያ አባል ከሆነችበት ከአረብ ሊግ ያገኘችው ይሁንታ እቅድን ለማሳካት የተሻለ ዕድል እንዲኖራት አስቻለ። አገሪቱ ነፃ ከወጣችበት ጊዜ አንስቶ በጅቡቲ ጉዳይ የተከተለችው ወጥ ፖሊሲ እና ይህንን ለመተግበር በፖለቲካውና በወታደራዊው መስክ ያደረገችቸው ዝግጅቶች በጊዜው ውጤት ማሳየት ጀምረው ነበር። በኢትዮጵያና በሶማሊያ መካከል ጅቡቲን በተመለከተ ፍጥጫው ወደ ወታደራዊ ግጭት ቢያመራ እንኳን በወቅቱ የነበረው የኃይል ሚዛን ወደ ሶማሊያ ያዘነበለ እንደነበር በደርግ ባለሥልጣናት በኩል ታመነ።

የዚህ ሁሉ ውስብስብ ችግር መደራረብ በኢትዮጵያ በኩል አፋጣኝ ውሳኔን የሚሻ ነበር። በደርግ በኩል የተወሰደው የመጀመሪያው እርምጃ አጠቃላይ ጉዳዩን የሚያጠና እና ለአገሪቱ የሚበዳትን የፖሊሲ ውሳኔ የሚያቀርብ የሚኒስትሮች ኮሚቴ

ማቋቋም ነው። ከሚቱው በታህሳሥ 1967 የተዋቀረ ሲሆን ከረጅም ጊዜ ጥናት በኋላ የውሳኔ ሃሳቡን በሚያጠናቅርበት ወቅት ፈረንሳይ በሐምሌ 1969 ለጅቡቲ ነፃነት ለመስጠት ወስኗ ነበር። በመሆኑም መመሪያው የቀደሙ ዕውነታዎችን ከመገምገምም ባሻገር መጨመሩን ሁኔታ ከግምት ማስገባት ነበረበት።⁸⁵

በነገህ ጊዜያት ግን አገሪቱ በጅቡቲ ጉዳይ ስትከተላቸው የነበሩት መርሆዎች ሙሉ ለሙሉ ተቀየሩ። ዋነኛ የነበረው ግዛቱን የኢትዮጵያ ለ-04ዊ አካል አድርጎ ይቆጥር የነበረውን የቀደመውን ፖሊሲ በመተው ጅቡቲ ራሱን የቻለ ነፃ መንግሥት እንዲመሰርት መደገፍ ነው። በ1967 አጋማሽ ይፋ የተደረገው አዲሱ አቋም እንደሚከራከረው በጅቡቲ አካባቢ የኢትዮጵያ ብሔራዊ ጥቅም ሊጠበቅ የሚችለው የጅቡቲ ህዝብ ከኢትዮጵያ ጋር ያለውን የጋራ ጥቅም ተገንዝቦ በሰላምና በጥሩ ጉርብትና ከኢትዮጵያ ጋር ለመኖር ሲፈልግ መሆኑ ተሰምሮበታል። በተጨማሪም የጅቡቲ መንግስት የኢትዮጵያን ጥቅም ሊቀናቀን የሚችል ኃይል በግዛቱ የማያስገባ እውነተኛ ነፃነት ፈላጊ መንግሥት ሊሆን ይገባል። ኢትዮጵያ በጅቡቲ ላይ ምንም ዓይነት የመሬት ጥያቄ እንደሌላትም በይፋ ተገለፀ።

ይህ ሲባል ግን ኢትዮጵያ በጅቡቲና በቀይ ባህር የነበሯትን ብሔራዊ ጥቅሞች በማንኛውም መንገድ ለማስጠበቅ ዝግጁ መሆኗን በማረጋገጥ ጭምር ነበር። በተለይ ከሶማሊያም ሆነ ከአረቦች ጣልቃ ጉብነትና ተዕዕኖ ግዛቱን ለመከላከል ቁርጠኛ አቋም ተያዘ፤ በይፋም ተነገረ። የደርግ አቋም ጅቡቲ የኢትዮጵያን 75 ከመቶ የንግድ እንቅስቃሴ በባብ ኤል መንደብ በኩል ወደ ህንድ ውቅያኖስ ለማውጣት ያለውን ስትራቴጂካዊ ጠቀሜታ ከማስታወሱም በላይ ይህ ግዛት የኢትዮጵያን ብሔራዊ ጥቅም ሊቀናቀን በሚችል በማንኛውም የውጭ ኃይል እጅ ቢወድቅ ለኢትዮጵያ ደህንነት (security) አስጊ ሁኔታ እንደሚፈጠር ያስረግጣል። የጅቡቲን ነፃነት የሚያምነው አዲሱ ፖሊሲ ጎን ለጎን ግዛቱ በኢትዮጵያ ላይ ያለውን የኢኮኖሚ ጥገኝነት በመሰረዳት መጠቀምንም መሠረት ያደርጋል።

⁸⁵ ውጉሚ ጅቡቲ 49-D3 11. የፖሊሲ ኮሚቴ ስለማቋቋም፡ ታህሳሥ 24፣ 1967

ከቀደመው መንግሥት ፖሊሲዎች ጋር በተመሳሰለ ግን በሶማሊያ ይደገፍ የነበረውን እንቅስቃሴ ለመቀልበስ ሲባል በድሬዳዋ የሚገኘውን የጅቡቲ ነፃ አውጭ ንቅናቄ ማጠናከሩ እና የአፋር ወገኖችን የማሰልጠኑና የማስታጠቁ ሥራ ተጠናክሮ ቀጠለ። በተጨማሪም በግዛቱ የውስጥ አስተዳደርና ፖለቲካዊ እንቅስቃሴ ጉዳይ እያየለ የመጣውን ሶማሊያ ዘመም የሆነውን የኢሳ ወገኖች ፓርቲ (L.P.A.I.) ሊቋቋም የሚችል በዓሊ አሬፍ የሚመራ የአፋርች ፓርቲ (Union Nationale pour l'indépendance - U.N.I. በዘልማዳዊው የኢትዮጵያ ባለስልጣናት አጠራር - ዩኒ) በኢትዮጵያ አነሳሽነት በህዳር 1968 ተመሠረተ። እንዲሁም በሐሰን ጉሌድ ከሚመራው የጅቡቲ ተቃዋሚ ፓርቲ ጋር የመጀመሪያ ደረጃ ንግግር ተጀምሮ ነበር።⁸⁶

በታህሳሥ 16፣ 1969 የቀረበው የሚኒስትሮች ኮሚቴ ሪፖርት ጅቡቲን በሚመለከት ያሳለፋቸው ውሳኔዎች በግዛቱ እየተካሄዱ ከነበሩ ፈጣን ለውጦች አንፃር የዘገየ ቢሆንም የኢትዮጵያን አጠቃላይ የፖሊሲ አቅጣጫ የወሰነ ነበር። የፖሊሲ ውሳኔው በተለይ ከዓመት ባነሰ ጊዜ ውስጥ ተግባራዊ የሚሆነውን የጅቡቲን ነፃነት ከግንዛቤ በማስገባት፣ በሃይቱም ሥልጣን ሊይዙ የሚችሉ የፖለቲካ ሃይሎችን ለማዘጋጀት፣ የሶማሊያን የተቀናጀ ፖለቲካዊ ጣልቃ ገብነት እና ወታደራዊ

⁸⁶ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 11፣ በጅቡቲ በመገኘት የተደረገ ጥናት ሪፖርት፡ ሚያዝያ 14፣ 1967፣ ጳውሎስ አብርሃም ለክፍሌ ወዳጅ፡ ሰኔ 13፣ 1967፣ በፈረንሳይ አቋም መለዋወጥ ዙሪያ የቀረበ ማስታወሻ፡ መስከረም 1968፣ ለጅቡቲ አፋር ወጣቶች የውትድርና ስልጠና ስለመስጠትና ስለማስታጠቅ፡ ግንቦት 3፣ 1968። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 51-D3 1፣ በአውሳ የማሰልጠኛ ካምፕ ስለተደረገ ጉብኝት፡ ግንቦት 4፣ 1968። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ በጅቡቲ ወቅታዊ ሁኔታ ላይ የተደረገ ጥናት ሪፖርት፡ መጋቢት 30፣ 1968። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3 11፣ በጅቡቲ ጉዳይ የኢትዮጵያ ፖሊሲ መግለጫ፡ እ.ኤ.አ. ታህሳሥ 7፣ 1975። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3 24፣ በጅቡቲ ጉዳይ የኢትዮጵያ ፖሊሲዎች አስመልክቶ የወጡ ጉዳይ መግለጫ፡ እ.ኤ.አ. ሚያዝያ 28፣ 1976። ውጉሚ፡- ጅቡቲ 49-D3 4፣ በአዲስ አበባ ከጉሊድ ጋር የተሰጠ የጋራ መግለጫ፡ እ.ኤ.አ. ሰኔ 22፣ 1976

ዘግጁነት እንዲሁም በጊዜው በግዛቱ የነበረውን ወደ ሞቃዲሾ ያዘነበለ ስሜት ለማክሸፍ ወዘተ በማቀድ የተላለፈ የሥራ መመሪያ ነበር። በደርግ ባለልጣናት በኩል ለጅቡቲ የተሰጠውን ትኩረት እንደሚያመለክተው የግዛቱ ሁኔታ በኢኮኖሚ፣ ስትራቴጂና በፖለቲካ መስክ ከወቅቱ የኤርትራ ችግር ጋር በእኩልነት ደረጃ የሚታይ ተደረጎ ተመደበ።⁸⁷

የዚህ የፖሊሲ መመሪያ መሠረታዊ ነጥብ ኢትዮጵያ ልትወስዳቸው የምትችላቸውን እርምጃዎች በጊዜው ካልወሰደች በቅርብ ጊዜ ውስጥ በጅቡቲ ያለቀሰት ሁኔታ ሊገጥማት እንደሚችል መገመቱ ነው። ይህ ፍራጅ በተለይ የግዛቱ ህዝብ ወኪሎች በድምፅ ብልጫም ይሁን በኃይል ተዕዕኖ ከሶማሊያ የመቀላቀሉን ዕቅድ የሚያራምዱ መሪዎች ሥልጣን እንዲይዙ ቢወስኑ የሚፈጠረውን አደጋ ታሳቢ ያደረገ ነበር። በዚህ መልክ ያለቀሰት ሁኔታ ያጋጠመ እንደሆነ በኢትዮጵያ በኩል ሊኖር የሚችለው ብቸኛ ምርጫ ሁኔታውን በቀጥታ በጦር ኃይል መቋቋም ይሆናል። በተለይ ሶማሊያ ቀድሞ ወደ ጅቡቲ የጦር ኃይሏን ካስገባች በኢትዮጵያ በኩል ይህንን ወታደራዊ እርምጃ መቀልበሱ በፖለቲካ በኩል አስቸጋሪ ሁኔታን ከመፍጠሩም በላይ የኤርትራ ችግር እስከቀጠለና በኢጋዴን ግንባር ሥጋት እስካለ ድረስ የኃይል እርምጃው እንደማያስተማምን ታመነ።

ይልቁንስ ወታደራዊ ፍጥጫው የመጨረሻው አማራጭ ሆኖ ከዚህ በፊት ለኢትዮጵያ የሚበጁ ሌሎች የድርጊት አቅጣጫዎች ተነደፉ። እነዚህም አቅጣጫዎች የሶማሊያን ዓላማ የሚቃወሙ ክፍሎችን በመደገፍና በማጠናከር የጅቡቲ የውስጥ ፖለቲካ ሃይት ወደ ሶማሊያ ፍላጎት እንዳያመራና ከሶማሊያ ጋር ለመቀላቀል የሚፈልጉ ወገኖች ሥልጣን እንዳያገኙ መከላከል፣ በተዘዋዋሪ መንገድ ሶማሊያ የሚደግፏትን ክፍሎች (በምርጫ ወይም ይህ ካልተሳካ ከግዛቱ ነፃነት በኋላ በመፈንቅለ መንግሥት)

⁸⁷ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3፣ የሚኒስትሮች ኮሚቴ ሪፖርትና የፖሊሲ መመሪያ፡ ታህሳሥ 16፣ 1969

ሥልጣን ላይ ለማውጣት ብትፈልግ ይህን ለመቋቋም እንዲቻል ኢትዮጵያም በጅቡቲ ውስጥ ተመሳሳይ ፖለቲካዊና ወታደራዊ ድርጅት ያላቸው ኃይሎች እንዲኖሩት ማድረግን ያካትታሉ። በተጨማሪም ሰማሊያ በተዘዋዋሪ መንገድ ዓላማዋን ከግብ ለማድረስ እንደማትችል ተገንዝባ ወታደራዊ ጣልቃ ገብነትን ለመተግበር ብትፈልግ ኢትዮጵያ አፀፋዊ እርምጃ ለመውሰድ እንደምትገደድ ሰማሊያ በማያጠራጥር ሁኔታ እንድታውቀው ማድረግ እንደሚያስፈልግ ተወሰነ። ይህንንም ለማረጋገጥ ሲባል የሃገሪቱ የጦር ኃይሎች በአፋጣኝ እንዲደራጁና ዝግጁነታቸውንም ሰማሊያ በቅድሚያ እንድትረዳ እንዲደረግ ተወሰነ።

እነዚህ እርምጃዎች ኢትዮጵያ በጅቡቲ ያለቀለት ሁኔታ እንዳያጋጥማት እንደሚያስችሉ ታመነባቸው። ከአጠቃላይ የጅቡቲ ጉዳይ አስጊነትና አስቸኳይነት በመነሳትም የኢትዮጵያን ብሔራዊ ጥቅም በአስተማማኝ ለመጠበቅ እንዲቻል አስፈላጊውን የገንዘብ መሰጠትና የመክፈል ግዴታ ታመነበት። አጠቃላይ ሃገሪቱ በጂቡቲ የምትከተለው ይህ ፖሊሲ “እያደገ የሚሄድ የአጻፋ ፖሊሲ” (policy of graduated response) ተብሎ ተሰየመ።

ይህንን ፖሊሲ ከመተግበር አኳያ የመጀመሪያው አማራጭ በጅቡቲ ፖለቲካ ውስጥ የሰማሊያን ዓላማ የሚቃወሙ ክፍሎችን መለየት፣ ማደራጀትና መርዳት ነበር። በግዛቱ ከነበሩ የፖለቲካ ፓርቲዎች መካከልም ዩኒ (U.N.I.) እና ኤም.ፒ.ኤል ለዚህ ሥራ ታጩ። የዩኒን እንቅስቃሴ በቅርበት እንዲከታተል ጅቡቲ ተልኮ የነበረ ቡድን ባቀረበው ሪፖርት መሠረት ፓርቲው 90 በመቶ የአፋሮች ድጋፍ የነበረውና ብዙ ተከታዮችም ያፈራ ቢሆንም የተቀናጀ ድግፍ ባለማግኘቱ የተዳከመና ሰማሊያ በኤል.ፒ.ኤ.አይ. በኩል የምታደርገውን ግፊት ለመቋቋም የማይችልበት ደረጃ ደርሶ ነበር።

በጊዜው ዩኒ ከኢትዮጵያ ሰፊና አስቸኳይ ዕድገት ጠይቆ ስለነበር እስከ ጅቡቲ ነፃነት የሚዘልቅ የዕርዳታ ፕሮግራም ተነጻፈ። ድጋፉ ፓርቲው የፖለቲካ ድርጅቱን የሚያጠናክርበትና

የሚሰፋፋበት፣ በምርጫው ውድድር ወቅት የሚጠቀምበትና የምርጫውን አካሄድ በተጽዕኖው ሥር የሚያውልበት በሦስት ዙር የሚደርሰው 6,000,000 ብር የሚያወጣ የዕርዳታ ፕሮግራም ነበር። አብዛኛው ዕርዳታ በገንዘብ ሳይሆን በዕቃ ሆኖ እንኳስ ዕቃዎች በከፊል ከኢትዮጵያ የሚገኙ እንዲሆን ታቀደ። ከዚህ ቀደም በዩኒ ጥያቄ ድርጅቱንና የአፋሩን ህዝብ እንዲከላከሉ በኢትዮጵያ መንግሥት በውትድርና ሞያ ሰልጥነው በጅቡቲ ከተሠማሩት 131 ወጣቶች በተጨማሪም እስከ 600 የሚደርሱ የአፋር ወጣቶችን በውትድርና ለማሰልጠን አስፈላጊው ዝግጅት ተደረገ።

ኤም.ፒ.ኤል. (Mouvement Populaire Djiboutien — M.P.L.) የሶሻሊስት አቋም ባላቸው የአፋር ወጣቶች በ1968 የተቋቋመ ሲሆን ከጥቂት የጅቡቲ ከተማ ነዋሪዎች በስተቀር ብዙም ድጋፍ ያልነበረው ፓርቲ ነበር። ድርጅቱ ከላይ ለተጠቀሰው ዓላማ ሲታጭ እስከ ግዛቱ ነፃነት ድረስ በቀረው ጊዜ ውስጥ ከፍተኛ የሰ ፖለቲካ አስተዋጽኦ ያደርጋል ተብሎ አልነበረም። ይልቁንም ሁኔታው ከተረጋጋ በኋላ ለዘለቄታው በነፃይቱ ጅቡቲ ውስጥ ከነበረተሰባዊት ኢትዮጵያ ጋር ለመተባበር የሚችል ቡድን ስለነበር እንጂ። የተነጻፈው የዕርዳታ መርሐ ግብር እንደሚያመለክተው ድርጅቱ በጠየቀው መሠረት የረጅም ጊዜ ዓላማውን ለማደርጀት ለመሪዎቹና ለካድሬዎቹ የትምህርት ዕድል እንዲሰጥ፣ በአጭር ጊዜ ደግሞ ለአሥር ካድሬዎች በየካቲት 66 ትምህርት ቤት የፖለቲካ ትምህርትና የውትድርና ኮርስ እንዲሰጣቸው ተወሰነ። ለዚህም ማስፈጸሚያ አስፈላጊው በጀት ተያዘ።⁸⁸

በተያያዘም የእነዚህን ፖሊሲዎች አተገባበር የሚከታተል ከፍተኛ የአስፈጻሚዎች ኮሚቴ ተቋቋመ። ኮሚቴው ከውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ሁለት፣ ከአገር መከላከያ ሚኒስቴር እና ከአገር አስተዳደር ሚኒስቴሮች አንድ አንድ እንዲሁም

⁸⁸ ዝነ. ከማሁ

ከካቢኔ ልዩ መምሪያ ሁለት ተወካዮችን በማካተት ተዋቀረ። በድኑ ተጠሪነቱ ለሚኒስትሮች ኮሚቴ ሆኖ በጅቡቲ ጉዳይ ላይ በማዕከላዊ መንግሥትም ሆነ በጠረፍ አውራጃዎች የሚደረጉ እንቅስቃሴዎችን እንዲከታተልና እንዲያቀናጅ ኃላፊነት ተሰጠው።⁸⁹

ቅድሚያ የተሰጠው የድርጊት መርሐ-ግብር መጨመን የጅቡቲ ምርጫ ለኢትዮጵያ ፍላጎት ተስማሚ በሆኑ አካላት ተዕዕኖ ሥር እንዲሆን ማስቻል ነበር። በተለይም የአፋሩ ጎሳ በምርጫው በስፋት እንዲሳተፍ ማድረጉ ይህንን ዕቅድ የማስፈጸሚያ ዋነኛ መሳሪያ ተደርጎ ተወሰደ። “ፕሮጀክት አቃቁ” የዚህ ውጥን ተግባራዊ መገለጫ ነበር። የፕሮጀክቱ ዓላማ በጥር ወር 10,000 የኢትዮጵያ አፋሮችን ወደ ጅቡቲ በማስገባት የምርጫ መታወቂያ ካርድ እንዲወስዱ ማድረግ ነበር።

ዘርዘር ፕሮግራሙ እንደሚያመለክተው 1,000 አፋሮች ከአሰብ ወደ ሙላሒሌ በእግር ተጉዘው ወደ አቦክ የምርጫ ቀበሌ ይገባሉ፤ 4,000 ከአውሳ በዳደቶ በኩል በመኪና ጠረፍ ከደረሱ በኋላ እነሱም ወደ አቦክ ያቀናሉ፤ 2,000ዎቹ ከገዋኔ እስከ አሳይታ በመኪና ከዚያም ወደ አፋምቦ በእግር ተጉዘው ወደ ዲኪል ምርጫ ጣቢያ የሚገቡ ሲሆን ቀሪዎቹ 3,000 አፋሮች ከሚሌ፣ ከሎጊያና ከኤሌዲረ ወደ በልሆና ዳይሞሌ መቃረቢያ ድረስ በመኪና ከተጓዙ በኋላ ወደ ታጃራ ቀበሌ እንዲገቡ ተደረገ። አፋሮቹ በሚንቀሳቀሱበት ጊዜ አደጋ እንዳይደርስባቸው በኢትዮጵያ ጦር ኃይሎች አስፈላጊው ጥበቃ የተደረገላቸው

አትመው (ከአገር አስተዳደር ሚኒስቴር)፣ እና አቶ ተወልደበርሃን ታዕዛዝ (ገንዘብ ያዥ)ና መ/አ አንዳርጌ ብርሃኔ ከካቢኔ ልዩ መምሪያ ነበሩ።

⁸⁹ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 52-D3 8፣ የአስፈጻሚ ኮሚቴ ተግባርና ኃላፊነት መመሪያ፡ የካቲት 15፣ 1969። የኮሚቴው አባላት አቶ ወሰን በሿህ (ከውጉሚ-ሊቀ መንበር)፣ አቶ ዓለማየሁ መኮንን (ከውጉሚ-ጸሐፊ)፣ ሌ/ሎሎኔል ዓለሙ ጥበብ (ከአገር መከላከያ ሚኒስቴር)፣ ኮሎኔል ተስፋዬ።

⁹⁰ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 54-D3 24፣ ብርሃኑ ዲንቃ (ውጉሚ- አፍሪካ መምሪያ ኃላፊ) ለኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ገደለ ጊዮርጊስ (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) ስለ ፕሮጀክት አቃቁ የቀረበ ማስታወሻ፡ ታህሳሥ 21፣ 1969

ሲሆን ጅቡቲ ሲገቡም ችግር እንዳያጋጥማቸው ለዩኒ ፓርቲ ተወካዮች በጅቡቲ ቆንስል በኩል መመሪያ ተላለፈ። አጠቃላይ ፕሮጀክቱ ወደ 150,000 ብር ወጪ ጠየቀ።⁹⁰

በዚህ መሐል የኢትዮጵያን ጥረት ያቀዘቀዘ ክስተት ተፈጠረ። የጅቡቲን ነፃነት ታሳቢ ያደረገና በቀጣይነት የሚመሠረተውን ፓርላማ አወቃቀር ለመወሰን ፈረንሳይ በመጋቢት 1969 በፓሪስ የግዛቱን ፓርቲዎች ያሳተፈ ስብሰባ አዘጋጀች። ስብሰባው ከተሳታፊ ወገኖች ጋር በሃደቱ ዙሪያ ስምምነት ላይ ከመድረስም ባሻገር ስለ አፈፃፀሙ ውሳኔ እንዲተላለፍ አደረገች። በዚህ ስብሰባ አብዛኛዎቹ የኢሳ-ሶማሌ ፓርቲዎች እና በካሚል የሚመራው የጅቡቲ አስተዳደር ተካፋይ የነበሩና ውሳኔውን የተቀበሉ ሲሆን ዋነኞቹ የአፋር ፓርቲዎች (በተለይ ዩኒ፣ ኤም.ፒ.ኤል እና ኤም.ኤል.ዲ) በኢትዮጵያ መንግሥት ገፊነት በፓሪስ ስብሰባ ሳይሳተፉ ቀሩ።

ይህ የኢትዮጵያ ውሳኔ ከመነሻው ከአንዳንድ የአገሪቱ ዲፕሎማቶች ተቃውሞ ገጥሞት የነበረና ሲያስከትል የሚችለው አሉታዊ ተዕዕኖ የተዘረዘረ ቢሆንም ተግባራዊ ተደረገ። የዚህ ውጤት የፓሪስ ስብሰባ ተሳታፊዎች ከአፋር ፓርቲዎች ጋር በቀጣዩ የግዛቱ መንግሥት አወቃቀር ዙሪያ ለመደራደር ፈቃደኛ ሳይሆኑ ቀሩ። የፓሪስ ስምምነት ህዝቡ-ውሳኔው ሚያዝያ 30፣ 1969 እንዲካሄድ ከመወሰኑም ባሻገር አዲሱ የጅቡቲ ምክር ቤት ስልሳ አምስት መቀመጫ እንዲኖረው ተደረገ። በአምስት በተከፈለው የምርጫ ክልል ድልድል መሠረትም አፋሮች 29፣ ሶማሌዎች 3፣ አረቦች 2 እና ኢሳዎች 31 ወንበር ይኖራቸዋል።⁹¹

በኢትዮጵያ ገፊነት የአፋር ፓርቲዎች የተሳተፉበት ቀጣይ ስብሰባ በጋና አክራ ተደረገ። ዋነኛው የድርድር ነጥብ አፋሮች ያቀረቡት፡ በምክር ቤቱ ከኢሳዎች እኩል 31 መቀመጫ

⁹¹ Shehim and Searing, 219-222. Kadamy, 512-513.

እንዲኖራቸው የሚጠይቀው ሃሳብ ነበር። ሆኖም የአክራው ድርድር የፓሪሱን ስምምነት ሊለውጥ አልቻለም። ከአክራ መልስም በኢትዮጵያ ገፋፊነት አፋርቹና ኢሳዎቹ በወንበር ክፍፍሉ ዙሪያ በጅቡቲ ባደረጉት ንግግር አፋርቹ ለእኩል ውክልና መብት ቢከራከሩም በስተመጨረሻ ሐሰን ጉሌድ ባቀረቡት ማስታረቂያ ሃሳብ መሠረት አፋርቹ 30 መቀመጫ እንዲይዙ በደርግ በኩል ተፈቀደ።

ከሁሉም በላይ አደጋ ያስከተለው አፋርቹ በአብደላ ካሚል፣ አህመድ ዳኒ እና በርከት ጉሌድ በሚመሩ የጎሳ መዋቅሮች መከፋፈላቸው ሲሆን በተቃራኒው በተለይ በሐሰን ጉሌድ ፕሬዚደንትነት የሚመራው የኢሳ-ሶማሌ ጥምረት (L.P.A.I.) ጠንካራ የፓርቲ መዋቅር መመሥረት መቻሉ ነበር። አብደላ ካሚል በጊዜያዊነት የአፋር ፓርቲዎችን ውህደት መፍጠር ችሎ የነበረ ቢሆንም ከሥልጣን ጥማቱ የተነሳ በጅቡቲ ምክር ቤት ምርጫ ወቅት ለአፋርቹ የተሰጠውን 30 መቀመጫ በፓርቲ መዋቅር ሳይሆን ለግል ፍላጎቱ በሚያመች መልኩ በጎሳ ተዋረድ እንዲከፋፈል አደረገ።

ከሁሉም የከፋው በአፋር ፖለቲከኞች መካከል የተከሰተውን ምስቅልቅል ተከትሎ በኢትዮጵያ ደደገፉ የነበሩት ዩኒ እና ኤም.ፒ.ኤል ፓርቲዎች በምክር ቤት ምርጫው ሳይሳተፉ መቅረታቸው ነበር። ይህንንም ተከትሎ በምክር ቤቱም ሆነ በመንግስቱ አስተዳደር ውስጥም ተወካይ ሳይኖራቸው ቀረ። ይህ በአዲሱ ምክር ቤት የአፋርቹን ተሰሚነት ከመቀነሱም በላይ በጉሌድ የተመራው የኢሳ-ሶማሌ-አረብ ጥምረት (ኤል.ፒ.ኤ.አይ.) አጠቃላይ አብላጫ እንዲቆጣጠር አስቻለው። ይህንን ተከትሎም ወደ አፋርቹ ያዘነብል የነበረው የኢትዮጵያ የፖ.ሲ.ሲ. አቅጣጫ

92 ውጉሚ፡- ጅቡቲ፡ 51-D3 3፤ ኮማንደር ሙሳ ያሲን (በጅቡቲ ምክትል ዋና ቀንስል) ለኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ ገድለ ጊዩርጊስ - በፓሪስ እና አክራ ስብሰባዎች ውጤት ዙሪያ የቀረበ የግምገማ ሪፖርት፡ እ.ኤ.አ. መጋቢት 29፣ 1977።
ውጉሚ፡- የጅቡቲ፡ ሁኔታ ሪፖርት 9 2፤ ኮማንደር ሙሳ ለኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ፡ ሚያዝያ 14፣ 1969፤ ኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ ለሙሳ፡ ሚያዝያ 18፣ 1969

አደጋ ተጋረጠበት። ለሃገሪቱ ብቸኛ መዕናኛ የነበረው በአጠቃላይ የስምምነትና የምርጫ ሂደቱ በሶማሊያ መንግስት እና በሐሰን ጉሌድ ፓርቲ (L.P.A.I.) መካከል የተፈጠረው አለመግባባትና የዓላማ ልዩነት ነበር።⁹²

ሚያዝያ 30 በተደረገው የጅቡቲ ሪፈረንደም 98 በመቶ የሚሆነው የግዛቱ ህዝብ ነፃነትን መረጠ። በምክር ቤቱ ምርጫም በሙሴ ሐሰን ጉሌድ የሚመራው ፓርቲ አብላጫውን መቀመጫ አገኘ። ጅቡቲ ሰኔ 20፣ 1969 (29 June 1977) ነፃነቷን እንድትቀዳጅም ቀን ተቆረጠ። ይህንን ተከትሎ ቀጣዩ የኢትዮጵያ ጥረት በአዲሱ የጉሌድ ካቢኔ ውስጥ የዩኒና ሌሎችም የአፋር ፖለቲከኞች ውክልና እንዲኖራቸው ማድረግ ላይ አተኮረ። የአገሪቱ የአጭር ጊዜ የፖ.ሲ.ሲ. አቅጣጫ ከጉሌድና ከመንግስታቸው ጋር የቅርብ ግንኙነት ማድረግና በሁሉቱ አገሮች መካከል ያለው የኢኮኖሚ፣ የንግድና የባህል ግንኙነት እንዲስፋፋና እንዲጠነክር ማድረግ ሆነ። በረጅም ጊዜ ደግሞ ሶማሊያ ጅቡቲን እንዳትይዝ ማድረግና የግዛቱ ነፃነት ዘላቂ እና አንድነቱ የተጠበቀ እንዲሆን ተወሰነ። ለዚህም እንዲያገለግል በተለይ የአፋርን ወገን እና ከሶማሊያ መቀላቀልን የሚቃወሙ የኢሳ ፖለቲከኞችን ማደራጀት ዋና ዓላማ መሆን እንደሚኖርበት ተመክረ።⁹³

ኢትዮጵያ ሰኔ 20 ነፃ መንግስት በሚሆነው ጅቡቲ ዙሪያ ልትከተለው ስለሚገባው በአጠቃላይ ፖ.ሲ.ሲ. የሚኒስትሮች ምክር ቤት ግንቦት 16 ቀን 1969 ስብሰባ አደረገ። በዚህ ወቅት መፃኢው የኢትዮ-ጅቡቲ ግንኙነት የሁለቱንም አገሮች ጥቅም በሚያስከብር ሁኔታ ሊመሠረት እንደሚገባ ግንዛቤ ተወሰደ። ስብሰባው ጅቡቲን በተመለከተ በማናቸውም ጉዳይ የሚደረገውን እንቅስቃሴ እንዲያስተባብር ቀድሞ ለተመሠረተው ለአስፈፃሚዎች ኮሚቴ የበለጠ ኃላፊነት ሰጠ። ይህንኑ ኮሚቴ

93 ውጉሚ፡- የጅቡቲ ሁኔታ ሪፖርት 9 2፤ ቀንስል ዶ/ር ፍትጉ ለኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ፡ ግንቦት 16፣ 1969

ለማጠናከር በማሰብም የግዛቱ የወደፊት ሁኔታ በይበልጥ ከሚመለከታቸው ከትራንስፖርትና መገናኛ እንዲሁም ከንግድና ቱሪዝም ሚኒስትሮች የተውጣጡ ኢክስፐርቶች ተጨመሩለት።

በከፍተኛው የሚኒስትሮች ኮሚቴ በሚሰጠው ውሳኔና መመሪያ መሠረትም የአስፈጻሚው ኮሚቴ በጥበቃተሰብአዊት ኢትዮጵያና በአዲሲቱ ጅቡቲ መካከል በፖለቲካ፣ በኢኮኖሚ፣ በንግድና በመሳሰለው ሊኖር ስለሚገባው ግንኙነት ለውሳኔ የሚረዳ ሃሳብ እንዲያቀርቡ፣ ኢትዮጵያ በጅቡቲ ያላት ጥቅም የሚጠበቅበትን ሁኔታ በማጥናት ሃሳብና አስተያየት እያቀረቡ በማስወሰን ይኸው በሥራ ላይ መዋሉን እንዲከታተል፣ እና ስለ ሁለቱ አገሮች ግንኙነት በጅቡቲ መንግስት በኩል የሚኖረውን አስተያየት በመከታተል በየጊዜው ሊወሰድ ስለሚገባው እርምጃ ሃሳብ እያቀረበ አፈጻጸሙን እንዲከታተል ኃላፊነት ተሰጠው። አስፈጻሚ ኮሚቴው በኢትዮጵያና በጅቡቲ መካከል ስላለው የምድር ባቡርና የወደብ አጠቃቀም መብት ዙሪያ እና ከጅቡቲ መንግስትና ከፈረንሳይ መንግስት ጋር በሃኒህ መብቶች ዙሪያ በተናጠል ለሚደረጉ ድርድሮች መንደርደሪያ ሃሳቦች እንዲያዘጋጅ ታዘዘ።

በተጨማሪም ከባድ ዕቃዎችን፣ የጦር መሳሪያዎችን እና የመሳሰሉትን በማስመጣት ረገድ በጅቡቲ ወደብ ላይ ብቻ ያለውን ጥገኝነት ለመቀነስ እንዲቻል በአሰብ ወደብ በይበልጥ ለመጠቀም አስፈላጊው ዝግጅት እንዲደረግ ለትራንስፖርትና መገናኛ ሚኒስቴር ትዕዛዝ ተላለፈ። ከአዲሱ የጅቡቲ መንግስት ጋርም ለሁለት ዓመት የንግድ ስምምነት ለማድረግ በታቀደው

መሠረት የሚመለከታቸው አካላት በኢትዮጵያ በኩል ሊቀርቡ ስለሚችሉ የእርሻ ምርቶችና የእንዳስተራ ውጤቶች ዝርዝር መረጃ እንዲያቀርቡ ተደረገ። በሃገሪቱ ያለው ምርት ለራስ ፍጆታ እንደማይበቃ ቢታመንም በከታ ሥርዓት ለጅቡቲ የሚሆን ድርሻ እንዲዘጋጅ ተወሰነ።⁹⁴

እነዚህ ዝግጅቶች ተግባራዊ አልባት ከማግኘታቸው በፊት ግን የጅቡቲ ነፃነት ቀን ሰኔ 20 ደረሰ። በደርግ መንግስት በኩል ለጅቡቲ ነፃነት ቀን አከባባር ዝግጅት መደረጉ አልቀረም። የመጀመሪያው ለክብረ በዓል የሚውል የምግብ ዓይነት ተገዝቶ እንዲላክ በል/ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለ ማርያም በታዘዘው መሠረት ለዚህ የሚውል 1,000,000 ብር ወጪ ተደረገ። በዚህ አጋጣሚ በግዛቱ የኢትዮጵያን ጥቅም ሊገዳ የሚችል ማናቸውም አይነት እንቅስቃሴ እንዳይኖርም የዩኒ እና ኤም.ፒ.ኤል. አባላት የሆኑ የአፋር ወጣቶች በፍጥነት ተመርቀው በጅቡቲ እንዲሰማሩ ታዘዘ፤ አስፈላጊው ትጥቅም ተሟላላቸው።⁹⁵

በአዲሱ የሐሰን ጉሌድ መንግስት በኩል ስለ ኢትዮጵያ የነበረው አመልካከት ግን ከሚጠበቀው በታች ነበር። በተለይ ኢትዮጵያውያንን ያስከፋቸው በክብረ በዓል ላይ ለነሱ የተመደበው የልዑክ መጠን ከሶማሊያ በግማሽ ያነሰ መሆኑ (15 ለ 30) እና መቀመጫውን በሶማሊያ አድርጎ የነበረው የጅቡቲ ነፃ አውጭ ግንባር (F.L.C.S.) ዓርማ የጅቡቲ ሰንደቅ እንዲሆን መወሰኑ ነው። የኢትዮጵያ መንግስት ይህንን በዕኑ የተቃወመ ሲሆን በተለይ የሰንደቁ ጉዳይ የሶማሊያን ተዕዕኖ ማየል እንደሚያመለክትና በዚህም እንደማይሰማማ በግልፅ ለሐሰን ጉሌድ ተነገራቸው። ጉዳዩ በአስቸኳይ ካልተስተካከለም በኢትዮጵያና በጅቡቲ ግንኙነት ላይ አሉታዊ ተዕዕኖ እንደሚኖረው፣ ኢትዮጵያም የጅቡቲን

⁹⁴ ውጥሚ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ፋይልቶች 2 1፣ ኃይለ ይመኑ (የሚኒስትሮች ምክር ቤት ሰብሳቢ ጽ/ቤት ተቀዳሚ ሚኒስትር) ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ገድለ ጊዮርጊስ፣ ግንቦት 19፣ 1969፣ ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ገድለ ጊዮርጊስ ለአስፈጻሚ ኮሚቴ፣ ግንቦት 22፣ 1969፣ ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ገድለ ጊዮርጊስ ለአቶ ዘላ አስፋው (የእርሻና የህዝብ ማስፈራሪያ ሚኒስትር) እና ለአቶ ተስፋዬ ዲንቃ (የእንዳስተራ ሚኒስቴር ቋሚ ተጠሪ)፣ ግንቦት 24፣ 1969፣ ተስፋዬ ዲንቃ ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ፣ ሰኔ 14፣ 1969

⁹⁵ ውጥሚ፡- ጅቡቲ 51-D3 3፣ ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ለል/ኮ መንግስቱ፣ ሰኔ 1፣ 1969፣ ቍንስል ዶ/ር ፍትጉ ለወሰን በሻህ (የአስፈጻሚ ኮሚቴ ሊቀ መንበር)፣ ሐምሌ 6፣ 1969፣ ውጥሚ፡- የጅቡቲ ሁኔታ ረፖርት 9 2፣ ብርሃኑ ዲንቃ ለቍንስል ዶ/ር ፍትጉ፣ ሰኔ 2፣ 1969

ነፃነት የምትደግፈው የግዛቱ ነፃነት አውነተኛና ከማንኛውም ውጫዊ ተዕዕኖ የፀዳ ከሆነ ብቻ እንደሆነ ለጅቡቲው መሪ ተገለፀ።⁹⁶

በሁለቱ አገሮች መካከል የመጀመሪያዎቹ ወራት ግንኙነት የተጠበቀውን ያክል አዎንታዊ ገዕታ አልነበረውም። የምድር ባቡሩ መስመር ግንቦት 24፣ 1969 በሶማሊያ ሠርጎ ገቦች መሰበር፣ የዚያድ ባሬ የጅቡቲ ጉብኝትና ሊያሳድረው የሞከራቸው ፀረ-ኢትዮጵያ አቋሞች፣ የሐሰን ጉሌድ በተደጋጋሚ ኢትዮጵያን በድንበር ጥሰት መወንጀል፣ የሐምሩሬ አሊ ሚራህ በአረብ መንግስታት ድጋፍ በጅቡቲ የሚገኙ አፋሮችን ለውትድርና ዘመቻ እያዘጋጀ መሆኑ፣ በኢትዮ-ሶማሊያ ጦርነት ወቅት (1969/70) የጅቡቲ መንግስት ገለልተኛ ቢመስልም በተዘዋዋሪ ለሶማሊያ ያደላ አቋም መያዙና የሶማሊያ ጦር በግዛቱ እያለፈ ኢትዮጵያን እንዲያጠቃ መፍቀዱ፣ የወደብ ስምምነቱን በመጣስ በጅቡቲ በኩል ነዳጅ ወደ ኢትዮጵያ እንዳያልፍና በወደብ ላይ የተራገፉ ዕቃዎች እንዳይነሱ መከልከል፣ ፕሬዚደንት ጉሌድ ገንዘብ ፍለጋ በአረብ አገራት ያደረጉት ጉብኝት (ነሐሴ 1969) እና ከነዚህ መንግስታት በኩል ጅቡቲ ለሶማሊያ በመወገን የኢትዮጵያን ጥቅሞች እንድታጠቃ የቀረበላት ጥያቄ፣ የጉሌድ በይፋ የምዕራብ ሶማሌ ነፃ አውጭ ድርጅትን መደገፍ ወዘተ ለዚህ የጥርጣሬ መንፈስ አስተዋዕኦ አበርክተዋል። ከዚህም ባሻገር በኢላ-ሶማሌ የበላይነት የተያዘው የጅቡቲ ጦር ተከታታይ

⁹⁶ ውጉሚ:- ጅቡቲ 51-D3 3፣ ኮ/ል ዶ/ር ፊለቀ ለፕሬዚደንት ሐሰን ጉሌድ፣ ሰኔ 1969

⁹⁷ ውጉሚ:- ጅቡቲ 51-D3 3፣ ማስታወሻ ለሌ/ኮ መንግስቱ ኃይለማርያም፣ ሐምሌ 1969። ውጉሚ:- የጅቡቲ ሁኔታ ሪፖርት 9 2፣ ኮማንደር ሙሳ ያሴን (ጅቡቲ) ለዶ/ር ፊለቀ፣ ነሐሴ 7፣ 1969፣ ዶ/ር ፊለቀ ለደርግ ጽ/ቤት፣ ቋጉሜ 3፣ 1969፣ ምንዳዩ ደራሳ (ውጉሚ አማካሪ) ለኮማንደር ሙሳ ሰላ ጅቡቲ ከሶማሊያ ወገን መቆም፣ ቋጉሜ 5፣ 1969። Harry Ododa, "Somalia's Domestic Politics and Foreign Relations since the Ogaden War of 1977-78," in *Middle Eastern Studies*, Vol. 21, No. 3 (July 1985), 290-293.

የተጨማሪ ሥልጣን ጥያቄ እና ከአፋር ጎሳ የጦር አባላት ጋር በተደጋጋሚ የተደረጉ ግጭቶች በግዛቱ የውስጥ ጉዳይ የሶማሊያ መንግስት እጅ እየበረታ ለመምጣቱ አመላካች ተደርጎ ተወሰደ።⁹⁷

ይህ አጣብቂኝ በኢትዮጵያ በኩል አፋጣኝ የፖሊሲ ክለሳ እንዲደረግና የመፍትሄ እርምጃ እንዲወሰድ በር ከፈተ። የአስፈፃሚ ኮሚቴው በመስከረም ወር 1970 የመጀመሪያ ሳምንት ባደረገው አስቸኳይ ስብሰባ ከላይ የተጠቀሱትን ፀረ-ኢትዮጵያ እንቅስቃሴዎች በማጤን የፖሊሲ ሃሳቦችን አቀረበ። የፖሊሲ ሃሳቡ የተንደረደረው ሃገሪቱ በጅቡቲ ጉዳይ ስትከተለው የነበረውን አቋም ህጻዎች በመጠቀም ነው። ከዚህ አንፃር ሁለት መሠረታዊ ችግሮች ተነቅለው ወጡ፡ አንደኛው የሶማሊያ የምንግዜም የመስፋፋት እቅድ ሲሆን ሁለተኛው በጅቡቲ ላይ የሚስተዋለው የምዕራባውያን (በፈረንሳይ መሪነት) እና “የአረብ አድሃሪ ኃይሎች” ተዕዕኖና ጣልቃ ገብነት ነው።⁹⁸ የዚህ ሁለንተናዊ ተዕዕኖ ውጤትም ጅቡቲ ሶማሊያ በኢትዮጵያ ላይ ለነበራት የመስፋፋት ዓላማና ለፈፀመችው ወረራ ግልፅ ተባባሪ መሆን ነው። በሃደትም ኢትዮጵያ ስትከተለው የነበረው ፖሊሲ በጅቡቲ ውስጥ ያስገኘው ውጤት ከሶማሊያ ስኬት ጋር ሲነፃፀር ኢምንት ሆኖ ተገኘ።

በአስፈፃሚው ኮሚቴ ግንዛቤ መሠረትም በጅቡቲ መንግስት፣ አስተዳደርና የጦር ኃይል ውስጥ የሶማሊያ መንግስት ዓላማ ደጋፊዎች በብዛት መሰግሰግ በግዛቱ መፈንቅለ መንግስት ለማድረግ በሶማሊያ በኩል የነበረውን ፍላጎት አመላካች ተደርጎ ተወሰደ። ይህ እቅድ የሚፈፀም ከሆነ ደግሞ የጅቡቲ ወደ ሶማሊያ መቀላቀል በህጋዊ መንገድ የሚከናወን ያለቀለት ጉዳይ ይሆናል። ከዚህ አንፃር ኢትዮጵያ የምትከተለው የነፃ ጅቡቲ መርህ የሶማሊያን ሴራ ለማክሸፍ ያለመ መሆን ይኖርበታል። በኮሚቴው ግምገማ መሠረት ኢትዮጵያንና ጅቡቲን ካራራቃቸው

⁹⁸ J.P. Anand, "Horn of Africa: Superpowers' Manoeuvres," in *Economic and Political Weekly*, Vol. 12, No. 35 (Aug. 27, 1977), pp. 1537-1538.

ምክንያቶች መካከል ዋና ዋናዎቹ የባቡር ሐዲዳ መሰበር፣ የሐሰን ጉሊድ መንግስት በግምት ስዑተትና በተዕዕና በምስራቅ ኢትዮጵያ የሶማሊያ ጊዜያዊ ስኬት ተታሎ ከሶማሊያ ጋር መሰልና፣ ገበያ። በሌላ በኩል ደግሞ በወቅቱ በጅቡቲ የተከሰተ የሐሰን ጉሊድን መንግስት እድሜ በአጭሩ ሊቀጭ የሚችል ከባድ የኢኮኖሚ ችግር አለ። የኢትዮጵያና የጅቡቲ መራራቅ እና በጅቡቲ ያለው የኢኮኖሚ ችግር እየተባባሰ ከሂደ ኢትዮጵያ በግዛቱ ያላትን ዓላማና ብሔራዊ ጥቅም የሚባረር ለሶማሊያ አመቺ የሆነ ሁኔታ ይፈጠራል።

ይህ እንዳይሆን ለመከላከል እቅዶች ተነደፉ። እነሱም፡ መራራቁን ለማጥበብና ብሎም ለማሻሻል በአስቸኳይ በጅቡቲ አምባሳደር መሾም አምባሳውንም በሰው ኃይልና በገንዘብ ማጠናከር፣ የተፈጠረውን የኢኮኖሚ ችግር ለማቃለል በጅቡቲ ጋላሬ መንገድ የሚካሄደውን የንግድ እንቅስቃሴ ባስቸኳይ ማሻሻል፣ ይህም ለጅቡቲ መንግስት የመኖር ዋስትና ሊሆን ከመቻሉም በላይ የባቡር መስመሩን በማፍረስ ሂደት የተባበረውን የኢሳውን ወገን ከንግዱ እንቅስቃሴ ውጭ በማድረግ በፈፀመው ጥፋት ተገዳው ራሱ መሆኑን ማሳመን፣ የኢሳው ወገን ሁኔታውን ተገንዘቦ ተረድቶ ሶማሊያ የፈጠረችውን ችግር እንዲቃወም ማድረግና ለሐዲዳ ደህንነት ራሱ ዋስትና እንዲያበጅ መገፋፋት ይገኙበታል።

በተጨማሪም ሶማሊያ በጅቡቲ ያቀደችው ያለቀለተ ሁኔታ እንዳይፈፀም ከአፋሮች ጋር ይበልጥ ማበር፣ ድጋፍና እርዳታውን መቀጠል እና ቀደም ሲል የሠለጠኑና የታጠቁት ክፍሎች እንዲዘጋጁና ነቅተው እንዲጠብቁ ማድረግ፣ እና በሶስተኛ መንግስት በኩል የጅቡቲ መሪዎች የሶማሊያን እቅድ እንዲረዱ፣ የኢኮኖሚ ችግራቸው ሊቃለል የሚችለው ከኢትዮጵያ ጋር ሲቀራረቡ ብቻ መሆኑን እንዲረዱ ለማድረግ ታቀደ። ለተግባራዊነቱም ለመሻሻ የሚሆን የአንድ ሚሊዮን ብር በጅት ተፈቀደ። ከነዚህ ውጥኖች ቅድሚያ የተሰጠው የተቀባብዘውን የንግድ እንቅስቃሴ እንዲያንሰራራ ማድረግና በሃይቱም ኢትዮጵያ በጅቡቲ ላይ የነበራትን የኢኮኖሚ የበላይነት መልሶ ማረጋገጠን ነበር። የጋላባት ጅቡቲ መንገድ በአስቸኳይ ተጠገኖ ዋነኛው የገቢና ወርብ ዕቃዎች መመላለሻ በር እንዲሆን ከመደረጉም በላይ በሃይቱ ለሚሳተፉ ከባድ የጭነት መኪናዎች የፖራ ክንውን ህጋዊ ማዕቀፍ ተዘጋጀ።⁹⁹

በዚህ መሐል ግን በጅቡቲ ያለው የፀጥታ ሁኔታ

ከዕለት ወደ ዕለት እየተባባሰ፣ የኢሳ-ሶማሊ ጥምረት በመንግስቱ አስተዳደር ያገኘውን የበላይነት በመጠቀም በግዛቱ አፋሮችና በኢትዮጵያውያን ላይ የሚያደርሰው በደል እየከፋ መምጣቱ ተጨማሪ ውሳኔን ጠየቀ። በተከታይም የኢ.ም.ፓ.ኤ.ል.ን መታገድ ተከትሎ የዚህን ድርጅት እና የዩኒ.ፓርቲ አባሎች ወደ ኢትዮጵያ ሸሹተው ገቡ። በግዛቱ የመንግስት መዋቅር የኢሳ ጎሳ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ወታደራዊ የበላይነቱ የተረጋገጠ ሲሆን፣ በዚህም መሠረት የፕሬዚደንትነት መንበሩና የመከላከያ ሚኒስትርነቱ ቦታ በቋሚነት የኢሳዎች ሆኑ። በስልጣን ክፍፍል ስምምነት መሠረት የጠቅላይ ሚኒስትርነቱ ቦታ ለአፋሮች የተተወ ቢሆንም በግዛቱ የእለት ተእለት እንቅስቃሴ ውስጥ የውሳኔ ሰጭነት ሚናው እምብዛም ስላልነበር አፋሮቹን ሊያስደስት አልቻለም። አጠቃላይ ሁኔታው በመጀመሪያዎቹ ሁለት የነፃነት ዓመታት ለታየው የአፋሮች አመፅ እና ለተከታታይ የአፋር ጠቅላይ ሚኒስትሮች - አህመድ ዳኒና አብዱላህ ሞሐመድ ካሚል - በፍቃድ ከስልጣን መልቀቅም ምክንያት ሆኑ።¹⁰⁰

በታህሳስ 1970 የአፋር ጎሳ አባል የሆኑት የጅቡቲ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ሙሴ አብደላ መሐመድ ካሚል ከፓሪስ ቆይታ ወደ አገራቸው ሲመለሱ በአዲስ አበባ በኩል አልፈው ስለጉዳይ ከውጭ ጉዳይ ሚኒስትሩና ከሊቀ መንበር መንግስቱ

⁹⁹ ውጥሚ:- ጅቡቲ 51-D3፣ የአስፈፃሚ ኮሚቴ ስብሰባ ሪፖርት፡ መስከረም 3፣ 1970። ውጥሚ:- የጅቡቲ ሁኔታ ሪፖርት 9 2፣ ሻለቃ ዳዊት ወልደጊዮርጊስ (ውጥሚ ቋሚ ተጠሪ) ለሚኒስትር መ/ዘ.ቶች፡ መስከረም 26፣ 1970፣ መርሻ ቀፀላ (የአገር አስተዳደር ሚኒስትር ቋሚ ተጠሪ) ለክፍለ ሀገር አስተዳዳሪዎችና ለደህንነት ተቋማት፡ መስከረም 28፣ 1970

¹⁰⁰ Kassim Shehim and James Searing. "Djibouti and the Question of Afar Nationalism." In *African Affairs*, Vol. 79, No. 315 (April 1980): 209-210. Peter J. Schraeder. "Ethnic Politics in Djibouti: From 'Eye of the Hurricane' to 'Boiling Cauldron'." in *African Affairs*, Vol. 92, No. 367 (April 1993), 206-208. Kadamy, 512-513.

ጋር ሰፊ ውይይት አካሄዱ። ወገናቸውን ለመታደግም ኢትዮጵያ አፋጣኝ ወታደራዊና ፖለቲካዊ እርዳታ እንድትሰጣቸው ጠየቁ። በተለይም በጎሳቸው ላይ እየተፈጸመ የሚገኘውን በደል በመቃወም የጠቅላይ ሚኒስትር ሙሴ አህመድ ዳኒና ሌሎች አምስት የካቢኔ አባሎች ሥልጣን መልቀቅ እና አፋር የምክር ቤቱ አባላት ፓርላማውን ረገጠው መውጣታቸውን ተከትሎ በሁለቱ ዋነኛ ጎሳዎች መካከል ግጭት ሊነሳ ስለሚችል የኢትዮጵያ አፋጣኝ ድጋፍ አስፈላጊ መሆኑን ገለጸ።

የአፋሮችን ደህንነት በአስተማማኝ ለመጠበቅም ከዚህ ቀደም ኢትዮጵያ ያሰለጠነቻቸው የዩኒ እና ኤም.ፒ.ኤል. ወጣቶችና ሌሎች ለተመሳሳይ ዓላማ የተዘጋጁ የኢትዮጵያ አፋር ወታደሮች ተሰብስበው በአስቸኳይ ለእርዳታ ሊደርሱ በሚችሉበት ቦታ እንዲቀመጡ፤ እና የኢሳዎችን ማንአለብኝነት ለመቀነስ እና ከአፋሮች ጀርባ አንድ ኃይል መኖሩን ተረድተው ከድርጊታቸው እንዲታቀቡ ለማድረግ የኢትዮጵያ መንግስት በምስጢር እስከ 5,000 ለሚደርሱ የጅቡቲና ኢትዮጵያ አፋሮች የሦስት ወር ወታደራዊ ስልጠና እንዲሰጥና ለግዳጅ እንዲያዘጋጁ፤ የረጅም ጊዜ እቅድ ተይዞ ደግሞ በርዕሰ ከተማዋ በጅቡቲ የአፋሮችን ቁጥር ከኢሳዎች የበለጠ ወይም እኩል ለማድረግ ወደ 50,000 የሚጠጉ የኢትዮጵያ አፋሮችን ወደ ግዛቱ ለማስረግ እንዲቻል የጅቡቲው የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር ሊቀ መንበር መንግስቱን ጠየቁ።¹⁰¹

በጥያቄው ዙሪያ የኢትዮጵያን መልካም ፈቃድ የገለጹት ሊቀ መንበሩ ወደ አፈፃፀም ከመገባቱ በፊት በጅቡቲ በመገኘት ጉዳዩን የሚመረምር የመልዕክተኞች ቡድን ለመላክ ወሰነ። የልዑካን ቡድኑ ከሌሎች የአፋር መሪዎች ጋር ተገናኝቶ ከኢትዮጵያ የሚፈለገው እርዳታ ዓይነትና መጠን ምን መሆን እንዳለበት በምንስ መንገድ እንደሚሰጥ እንዲነጋገር ታቀደ። በዚህም መሠረት በአቶ ብርሃኑ ዲንቃ (የአፋርን መምሪያ ኃላፊ)

¹⁰¹ ወጉሚ.- ጅቡቲ 51-D3፤ በጉዳዩ ዙሪያ የተዘጋጀ ማስታወሻ፡ ታህሳሥ 21፣ 1970

የሚመራ ዶ/ር አስፋ መድኃኔና አቶ ወሰን በሻህ የሚገኙበት ቡድን ከታህሳሥ 17-24፣ 1970 በጅቡቲ በመገኘት ያለውን ሁኔታ አጥንቶ ሪፖርት አቀረበ። በተለይም ቡድኑ ከአፋር ፓርቲ ተወካዮች ጋር ባደረጋቸው ውይይቶች የጅቡቲ አፋሮች በሙሴ አላመድ ዳኒ መሪነት አንድነት መመስረታቸውን እና ከኢትዮጵያ ጋር ለመተባበር ፈቃደኛ መሆናቸውን አረጋገጠ። ይህ የአፋሮች አንድነት ከመቼውም ጊዜ በላይ ለኢትዮጵያ ዓላማ አመቺ ሁኔታን መፍጠሩንም አሳሰበ።

የቡድኑ የማጠቃለያ አስተያየት ካቀረባቸው የውሳኔ ሃሳቦች መካከልም ለሦስት ሺ ሰዎች ትጥቅ የሚሆን ልዩ ልዩ መሣሪያና ፈንጂ በአስቸኳይ ወደ ጠረፍ ተልኮ በኢትዮጵያ ጦር ቁጥጥር ሥር እንዲቀመጥ፤ ከዚህ በፊት ከጅቡቲ ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ለልጥነው የነበሩት 500 አፋሮች ሸሽተው ወደ ኢትዮጵያ በመግባት ላይ ስለሆኑ እነሱንና 500 ከዚህ ቀደም የሰለጠኑ ኢትዮጵያውያን አፋሮች እንዲታጠቁና እንዲዘጋጁ፤ ከጅቡቲ በመምጣት ላይ ከሚገኙ ወጣት አፋሮችና ከኢትዮጵያውያን የተውጣጡ ከ4,000-5,000 የሚሆኑ ሰዎች በሚቀጥሉት ሦስት ወራት በውትድርና ትምህርት እንዲሰለጥኑ፤ እና ጅቡቲ ውስጥ ግጭት ቢፈጠር እዚያ የሚኖሩትን ኢትዮጵያውያን ለማውጣት እንዲቻል አንድ ፕላን እንዲያዘጋጁ የአገር መከላከያና የመገናኛ ሚኒስቴሮች እንዲታዘዙ የሚሉት ይገኙበታል።¹⁰²

ከላይ በቀረቡ ጥያቄዎች መሠረትም የኢትዮጵያ ወታደሮች በጅቡቲ ድንበር አካባቢ ንቅናቄ ያደረጉ ሲሆን ዋነኛ ዓላማውም በግዛቱ ላሉት አፋሮች የሞራል ድጋፍ ለመስጠት ነበር። ለአፋር ወጣቶችም ወታደራዊ ስልጠናው እና የመሳሪያ አቅርቦቱ ተጠናክሮ ቀጠለ። አጠቃላይ ግራቱ ከፈጠረው ተዕዕኖ ባሻገር የጅቡቲ አፋር ፖለቲከኞች በጉሌድ ላይ ባሳደሩት ጫና የተነሳ በአብደላ ካሚል ጠቅላይ ሚኒስትርነት የሚመራ አፋሮች የሚበዙበት መንግስት ተመሠረተ።¹⁰³

በተለይ ከሶማሊያ ወረራ መቀልበስ በኋላ በጉሌድ

¹⁰² ዘኒ ከማሁ

¹⁰³ ወጉሚ.- ጅቡቲ 51-D3፤ ኮማንደር ሙሳ ለብርሃኑ ዲንቃ፡ ጥር 2 እና 24፣ 1970፤ ኮማንደር ሙሳ ለዶ/ር ፈለቀ፡ ጥር 29፣ 1970

መንግስት ላይ የደረሰው የሞራል ውድቀት እና የውስጥ መከፋፈል ለኢትዮጵያ ሌላኛው ድል ነበር። ይህን ተከትሎ የተወሰደው የኢትዮጵያ የዲፕሎማሲና ፖለቲካ የትግል መስመር ካተኮረባቸው ግቦች መካከል ዋነኞቹ የጉልድ መንግስት ከግትር ብሔረተኝነት ወጥቶ ለአፋሮች ተገቢ መብታቸውን በማጎናጸፍ የውስጥ ፖለቲካውን እንዲያረጋጋ፣ የውጭ ፖለቲካውን በፍፁም ገለልተኛነት ላይ እንዲመሰርት፣ በጅቡቲና በኢትዮጵያ መካከል ያለው የንግድ ልውውጥ እንዲዳብር አመቺ ሁኔታ እንዲፈጠር፣ እና በባቡር ሐዲዳና በጅቡቲ ወደብ በኩል የሚተላለፈው የኢትዮጵያ የውጭ ንግድ አለምንም እክል በጋራ ተጠቃሚነት መርህ እንዲካሄድ ማስቻል ነበር። ለዚህም በኢትዮጵያ በኩል እንደ መሳሪያ የተጠቀመችው በአህመድ ዳኒ አህመድ መሪነት የተመሠረተውን የአፋሮች አንድነት ነው። ይህን ቡድን በገንዘብ ለማጠናከር ሲባልም በአፍሪካ እና አውሮፓ እየተዘዋወረ ለሚያከናውናቸው የፖለቲካ እንቅስቃሴዎች የሚውል ተጨማሪ 100,000 ብር ተመደበለት።¹⁰⁴

ሶማሊያ በጅቡቲ ታደርገው የነበረውን ጣልቃ ገብነት ለዘለቂታው ለማክሸፍ ታስቦም በደወሌ አከባቢ ያለው የኢትዮጵያ ጦር እንዲጠናከርና በአቅራቢያው ባሉ የሶማሊ ወታደሮች ላይ ድብደባ እንዲፈፀም ተደረገ። በግንቦት ወር 1970 ሊቀ መንበር መንግስቱ ሞቃዲሾ ጅቡቲን ብትወር ኢትዮጵያን ለዳግም ጦርነት መጋበዝ መሆኑን በይፋ አስታወቀ። የአፋር ታጣቂዎች በተመረጡ የጅቡቲ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊ እና ማህበራዊ ተቋሞች ላይ አደጋ እንዲያደርሱ ተደረገ። ለጅቡቲ መንግስት ይህራሱ ተብለው የተጠረጠሩ ፈረንሳይያንም በተለያየ ጊዜ

¹⁰⁴ ውጉሚ:- ጅቡቲ 52-D3 5፣ ብርሃኑ ዲንቃ (አፍሪካ መምሪያ) ለኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ፣ መጋቢት 15፣ 1970። ውጉሚ:- ጅቡቲ 51-D3 3፣ ማስታወሻ ለሊቀ መንበር መንግስቱ፣ መጋቢት 15፣ 1970

¹⁰⁵ ውጉሚ:- ጅቡቲ 51-D3 3፣ ብርሃኑ ዲንቃ ለሻለቃ ዳዊት ወልደጊዮርጊስ (ውጉሚ ደሚ ተጠሪ)፣ መጋቢት 15፣ 1970፣ ኮማንደር ሙሳ ለብርሃኑ ዲንቃ፣ ነሐሴ 17፣ 1970፣ ጅቡቲ ቆንሰላ ለኮ/ል ዶ/ር ፈለቀ፣ ሰኔ 6፣ 1971። አዲስ ዘመን ግንቦት 11፣ 1970። ውጉሚ:- የጅቡቲ

በኢትዮጵያ መንግስት በሚደገፉት የአፋር ወታደራዊ ቡድኖች ይጠለፋ ጀመር። ከሁሉም በላይ ከጅቡቲ ተሰደው የነበሩት ዩኒ እና ኤም.ፒ.ኤል. በኢትዮጵያ አደራዳሪነት በሰኔ 1971 አር.ፒ.ኤል (Rassemblement populaire pour l'progres) የተሰኘ የጋራ ግንባር ፈጠሩ። እነዚህ አርምጃዎች ከጅቡቲና ሶማሊያ በተጨማሪ የፈረንሳይ መንግስትንም ወደ ድርድር ለማምጣት ያለሙ ነበሩ።¹⁰⁵

በኢትዮጵያ በኩል አሁንም በጅቡቲ ላይ የተፈለገውን ያክል አመኔታ ሊፈጠር ስላልቻለ ተጨማሪ አርምጃዎች ተወሰዱ። አንዱና ዋነኛው የአሱብ አውራጃ አስተዳደርን ማጠናከር ነበር። የሚኒስትሮች ምክር ቤት ጥር 16፣ 1970 ባካሄደው ስብሰባ ላይ እንደተባራረው ይህንን አርምጃ ለመውሰድ የተፈለገው በወቅቱ አሱብ የኢትዮጵያ የወጪና ገቢ ንግድ የሚከናወንበት እና ከውጭ የመገናኛ ብቸኛ ቦር ስለነበር ነው። የምፅዋ ወደብ መዘጋትና የአዲስ አበባ ጅቡቲ የባቡር መስመር መቋረጥ፣ የአሱብን ወደብ፣ የነዳጅ ማጣሪያውንና ሌሎችንም የኢኮኖሚ አውታሮች ከውጭ ጠላትና ከኢርትራ አማዕያን ጥቃት ለመጠበቅ፣ ከኢርትራ ክፍለ ሀገር ርዕሰ ከተማ ሆኖ አሱብን ማስተዳደሩ አስቸጋሪ እየሆነ መምጣቱ ጠዘተ አስተዳደራዊ ለውጥ እንዲደረግ ምክንያት ነበሩ። ስለሆነም ወደቡ የሚገኝበትን አውራጃ አስተዳደር በማሻሻልና በማጠናከር ተገቢውን አገልግሎት ለማግኘት ሲባል የአሱብ አውራጃን በማዕከላዊ መንግስት መዋቅር ስር ማድረግ አስፈለገ።

የውሳኔው ዋነኛ ነጥቦች የአሱብ አውራጃ አስተዳደር በጊዜያዊነት መልክ ተጠሪነቱ በቀጥታ ለማዕከላዊ መንግስት መዋቅር እንዲሆን፣ በዚህ መሠረት አሱብ አውራጃ የሚገኙ

ሁኔታ ሪፖርት 9 1፣ ኮማንደር ሙሳ ለብርሃኑ ዲንቃ፣ ግንቦት 19፣ 1970። ውጉሚ:- ጅቡቲ 51-D3 1፣ መሐመድ ኢ ሩፋ (የዩኒ ፖለቲካ ቢሮ ዋና ጸሐፊ) ለሊቀ መንበር መንግስቱ ያቀረቡት የሥራ ሪፖርት፣ መስከረም 24፣ 1972። Jeff Crisp, "The Politics of Repatriation: Ethiopian Refugees in Djibouti, 1977-83," in *Review of African Political Economy*, No. 30 (Sept. 1984), 75.

የመንግስት መሰሪያ ቤቶችና ድርጅቶች ቅርንጫፎች ተጠሪነታቸው ለጊዜው በቀጥታ አዲስ አበባ ለሚገኙት ለሚመለከታቸው ሚኒስትሮች ወይም ድርጅቶች እንዲሆን፤ ቅርንጫፍ የሌላቸውም እንደአስፈላጊነቱ እንዲያቋቁሙ፤ እና በዚህ ውሳኔ መሠረት የአሰብ አውራጃ ቅርንጫፍ መሰሪያ ቤቶቻቸውን ለማጠናከር አስፈላጊው በጀትና የሰው ኃይል እንዲመደብ ተደረገ። የአውራጃውን አስተዳደራዊ አቋም ይበልጥ ለማጠናከር ሲባልም የአውራጃው የአብዮት ዘመቻ አስተባባሪ ኮሚቴ የክፍለ ሀገር አቻውን ሥልጣንና ተግባር ደርቦ እንዲሰራ፤ ለኮሚቴው ሰብሳቢነትም ቋሚ የደርግ አባል እንዲመደብና ተጠሪነቱም በቀጥታ ለማዕከላዊ ዕዝ እንዲሆን ተወሰነ። በጉዳዩ ላይ ንግግር በተደረገበት ወቅት በግልፅ የተብራራው ነጥብ ይህ ውሳኔ በኢትዮጵያ አፋሮች ቀርቦ የነበረውን የአፋር ህዝብ ክፍለ ሀገር የመመስረት ጥያቄ ጋር በፍፁም ግንኙነት የሌለው መሆኑ ነው።¹⁰⁶

በተያያዘም ሰኔ 22፣ 1970 ሊቀ መንበር መንግስቱ በተገኙበት በተካሄደ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ስብሰባ የአሰብ ትራንስፖርት ልዩ ኮሚቴ የተሰኘ መዋቅር ተጠሪነቱ ለብሔራዊ አብዮታዊ ዘመቻ መምሪያ ሆኖ በአዋጅ ተቋቋመ። በመሐል አገር የተከሰተው የሸቀጣ ሸቀጥ እጥረት እና በአሰብ ወደብ የነበረው ከፍተኛ ክምችት ለትራንስፖርት ልዩ ኮሚቴው መቋቋም ዋነኛው ምክንያት ነበር።¹⁰⁷ በዚህ መካከል ግን የአሰብ ወደብ በመጣበቡ ምክንያት የተፈለገውን ውጤት ሊሰጥ ባለመቻሉ በጀቡቲ ወደብና በጅቡቲ-ጋላሬ መንገድ በይበልጥ መጠቀሙ አማራጭ የሌለው መሆኑ ስለታመነበት በጉዳዩ ዙሪያ ከጀቡቲ ባለስልጣናት ጋር የሚነጋገር ከፍተኛ የልዑካን ቡድን መላኩ ግድ ሆኖ ነበር።¹⁰⁸

¹⁰⁶ ጡጉሚ፡- ኢትዮ-ጅቡቲ ወደብ አጠቃቀም 1 1፣ የሚኒስትሮች ምክር ቤት ውሳኔ፣ የካቲት 10፣ 1970
¹⁰⁷ ዝቢ ከማሁ፣ ኃይሉ ይመኑ ለካ/ል ጾ/ር ፈለቀ፣ ሰኔ 26፣ 1970፣ የአሰብ ትራንስፖርት ልዩ ኮሚቴ የድርጅት አቋምና የአስተዳደር አመራር አዋጅ፣ ሰኔ 1970

ከሶማሊያ ወረራ መክሸፍ በኋላ የሐሰን ጉሌድ መንግስት ከኢትዮጵያ ጋር ለመግባባትና ለመተባበር በተደጋጋሚ ፍላጎት ማሳየቱን አልቀረም። በተለይም በውጭ ጉዳይ ሚኒስትሩ በሙሴ መሚን ብህዶን በኩል ዓላማውን ለማሳካት ተደጋጋሚ ጥረቶች ሲያደርግ ቆየ። ነገር ግን ይህንን ጥረት አስመልክቶ በደርግ በኩል የነበረው ግንዛቤ የጅቡቲው የኢሳ ሶማሌ መንግስት ዓይነተኛውና የመጨረሻ ዓላማ አፋሮችን ከኢትዮጵያ መነጠል ነው። ጅቡቲያውያን ለዚህ እቅዳቸው መሳካት ሁለት የትግበራ አማራጮችን እንዳሰቡ ተገመተ። አንደኛው የወደፊት ዕጣ ፈንታቸው ያለየለትን የምድር ባቡሩንና የጅቡቲን ወደብ ተጠቃሚነት በመደራደሪያነት በማቅረብ በስልጣን ላይ ካለው የኢሳ ሶማሌ መንግስት ጋር የቀረበ ግንኙነት እንዲደረግና በዚያም ሳቢያ ኢትዮጵያን ከአፋሩ ወገን ማራራቅ፤ ሁለተኛው አማራጩ ደግሞ ኢትዮጵያ ከጉሌድ መንግስት ጋር ለመተባበር ካልፈለገችና የጅቡቲ አፋሮችን መርዳቷን ከቀጠለች በሁልጣን አሊሚራ የሚመራውን የብሎክ አፋር ውጥን በማጠናከር አፀፋዊ እርምጃ መውሰድ ነው።¹⁰⁹

በስተመጨረሻ ግን ዘርፈ ብዙውን የኢትዮጵያ ጫና ተከትሎ በመስከረም 1971 በጅቡቲ የካቢኔ ለውጥ ተደረገ። የፕራዚደንቱ ካቢኔ ሹም እና የአገሪቱ የፀጥታ ኃላፊ ሙሴ አስማኤል አመር ጊሌ በተለይ በጅቡቲ ለሚገኙ የኢትዮጵያ ዲፕሎማቶች እንደገለፁት የለውጡ ዋነኛ ዓላማ የውስጥ አስተዳደሩን ማሻሻል እና የጎሳ ሚዛኑን ማስተካከል ነበር። በማያያዝም የኢትዮጵያ መንግስት በጅቡቲ መንግስት ላይ አመኔታ እንዲኖረውና የሁለትዮሽ ግንኙነቱን ለማበላሸት የሚጥር የየትኛውንም የውጭ ኃይሎች ቅስቀሳ እንዳያዳምጥ ጥሪ አስተላለፉ።¹¹⁰ ግንኙነቱን ይበልጥ ከማጠናከር አንጻር ግን የሁለቱ መንግስታት አለመተማመን ተጨማሪ የአንድ

¹⁰⁸ ስለዚህ ጉዳይ ቀጣዩን ምዕራፍ ተመልከት
¹⁰⁹ ጡጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 3፣ በወቅታዊ ጉዳዮች ዙሪያ የቀረበ ማስታወሻ፣ የካቲት 1971

ዓመት ተኩል ቆይታን ጠየቀ። ከጅቡቲ ነፃነት በኋላም ኢትዮጵያ በየካቲት 1972 ብርሃኑ ዲንቃን የመጀመሪያው አምባሳደር አድርጋ ሾመች። በነዚህ ጊዜያት በጅቡቲ የኢትዮጵያን ዲፕሎማሲ ሲያከናውኑ የነበሩት እንደ አርጋው ካብታሙ ያሉ የደርግ የደህንነት ሰዎች ነበሩ።¹¹¹

ነገር ግን ፕሬዚደንት ሐሰን ጉሌድ ኢትዮጵያን በአፊሴል ለመጎብኘት ይዘውት የነበረውን ፕሮግራም በተደጋጋሚ ማራዘማቸው (ከህዳር 1972 ጀምሮ) ችግሮቹ በተገቢው ሁኔታ ያለመፈታታቸው አመላካች ነበር። እንዲያለመግባባት ነጥብ የነበረው በምድር ባቡሩ ላይ በተከታታይ ሲደረግ የነበረው ድርድር ነበር። በጅቡቲ በኩል ከፕሬዚደንቱ ጉብኝት በፊት ለጉዳዩ እልባት ለማበጀት የነበረው ግፊት ኢትዮጵያ በተከተለችው ሃዲዱን እንደ መያዣ የመጠቀም አማራጭ ምክንያት በተከታታይ ከሸፈ። ይልቁንስ የወታደራዊው መንግስት ምርጫ የነበረው በጥቃትን የሁለትዮሽ ጉዳዮች ላይ ማተኮር ስለነበር በጅቡቲ የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ፣ የመድን ድርጅት እና የባህር ትራንዚት ኮርፖሬሽን ቅርንጫፎች እንዲከፈቱና የውጭ ንግድ ሚኒስቴር ተወካይ ጽ/ቤት እንዲከፈት ተደረገ። በስተመጨረሻም የደርግ ጫና አይሎ ሐሰን ጉሌድ ኢትዮጵያን በመጋቢት 1973 ለሰባት ቀናት ጎበኘ።¹¹²

በአንድ በኩል የሶማሊያ ጦር ከኢትዮጵያ ተሸንፎ መውጣቱ በአከባቢው ያስከተለው የኃይል ሚዛን ለውጥ፣ በሌላ

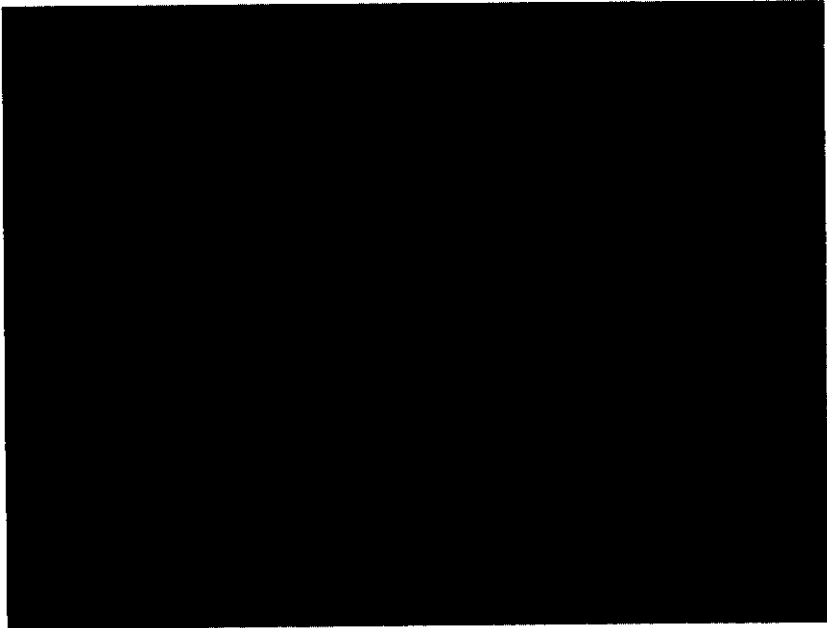
¹¹⁰ ውጉሚ፡- ጅቡቲ 51-D3 1፣ አርጋው ካብታሙ (በጅቡቲ ቆንስል አማካሪ) ለሻለቃ ዳዊት ወልደጊዮርጊስ፡ መስከረም 17፣ 1971

¹¹¹ ከአምባሳደር ብርሃኑ ዲንቃ በመቀጠል በውጭ ጉዳይ ለረጅም ጊዜ በጅቡቲ ጥናት ክፍል ያገለገሉት አምባሳደር ወሰን በሻህ (ከሐምሌ 1976-1986) ተሾሙ

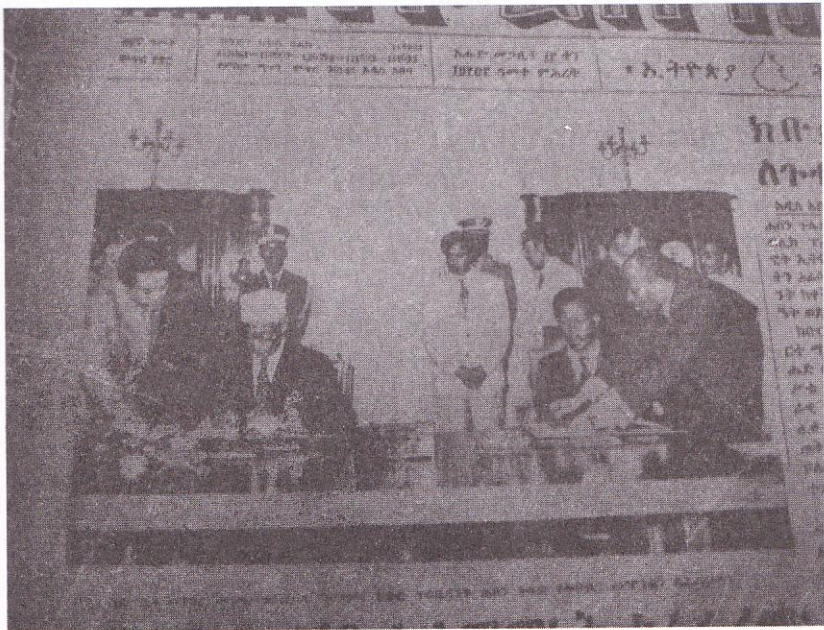
¹¹² ውጉሚ፡- ጅቡቲ 57-D3 3፣ አምባሳደር ብርሃኑ ዲንቃ (ጅቡቲ) ለውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር፡ የካቲት 18፣ 1973። ውጉሚ፡- ኢትዮ-ጅቡቲ ምድር ባቡር 1 2፣ አርጋው ካብታሙ (ጅቡቲ አምባሲ አማካሪ) ለዶ/ር ፈለቀ፡ መጋቢት 2፣ 1973

በኩል የኢትዮጵያን ሁለንተናዊ ጣልቃ ገብነት ተከትሎ የውስጥና የውጭ ደህንነት ዋስትና በማጣቱና የኢኮኖሚና ማህበራዊ ችግሮች ተደራርበው ባላደሩት ጫና የጅቡቲ መንግስት ከኢትዮጵያ ጋር ያለውን ግንኙነት ለማሻሻል እንዳስገደደው መገመት ይቻላል።

ከፕሬዚደንት ጉሌድ ጉብኝት በኋላም በሁለቱ መንግስታት መካከል የተፈጠረው መግባባት በጋራ ጥቅምና መግባባት መርህ መጓዝ ጀመረ። በጉሌድ ጉብኝት ወቅት ለቀጣይ ግንኙነት መሠረት የሆኑ በርካታ ውሎችና ስምምነቶችም ተፈረሙ። ከነዚህም መካከል የወዳጅነትና የተራድኦ ስምምነት፣ ጠቅላላ የትራንስፖርት ውል እና የምድር ባቡር ስምምነቶች ይገኙበታል። ከዚህም በተጨማሪ በጉብኝቱ ወቅት ጅቡቲ ከኢትዮጵያ ለምትገዛቸው ምርቶች መደጎሚያ የሚሆን 10 ሚሊዮን ብር ተፈቀደ። እንዲሁም በድሬዳዋ ከተማ ከፍተኛ 1 ቀበሌ 02 ክልል ለጅቡቲ ህዝብ አገልግሎት የሚውል 200,000 ካሬ ሜትር መሬት ተሰጠ።

ምንጭ፡ አዲስ ቸመን መጋቢት 13፣ 1973

ምንጭ፡ አዲስ ዘመን መጋቢት 13፣ 1973

ንድ። መንግስቱ እ.ኤ.አ. በ1984 ጅቡቲን በይፋ በጎበኘ ጊዜም የጋራ ኮሚሽን ማቋቋሚያ፣ የዲፕሎማሲክና ልዩ ፓስፖርት የያዙ የሁለቱ አገሮች ባለስልጣናትና ግለሰቦች ያለ ሺዛ እንዲዘዋወሩ የሚያስችሉ ስምምነቶች ተፈረሙ። የጋራ ኮሚሽኑ ለመጀመሪያ ጊዜ አዲስ አበባ በተሰበሰበበትም ወቅት ተጨማሪ ስምምነቶችና ፕሮቶኮሎች ተፈርመዋል። ከነዚህም መካከል የቱሪዝም ማስፋፊያ ስምምነት፣ የጠረፍ አስተዳዳሪዎች/ኮሚሽነሮች የጋራ ኮሚቴ ማቋቋሚያ እና የጋራ የደህንነት ኮሚቴ ማቋቋሚያ ስምምነት ይገኙበታል። በመጨረሻም እ.ኤ.አ. በ1987 ሁለቱ መንግስታት የመንገድ ትራንስፖርት ስምምነቱን አጸደቁ።¹¹³

የእነዚህ ስምምነቶችና ፕሮቶኮሎች መፈረም ከጅቡቲ ነፃነት በኋላ በሁለቱ አገሮች መካከል ተፈጥረው የነበሩ ችግሮች እልባት ለማግኘታቸው አመላካች ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ነገር ግን ሁሉን አቀፍ መግባባት ላይ ተደረሰ ለማለት አያስደፍርም። የፕሬዚደንት ጉሌድን ጉብኝት ተከትሎ በነበሩት አምስት ተከታታይ ዓመታት በሁለቱም መንግስታት በኩል ችግሮች ቢፈጠሩ እንኳን የሌላኛውን ወገን አጸፋ በመፍራት ጥንቃቄ ሲደረግ ነበር። በምሳሌነት ሊቀርብ የሚችለው ለጅቡቲ መንግስት ተቃዋሚዎች ጥገኝነት ላለመስጠት የተላለፉ ውሳኔዎች ናቸው። በሂደት ግን ተቃዋሚዎችን የማደራጀቱ እና የመርዳቱ እንቅስቃሴ ስለመበራከታቸው መረጃዎች ያመላክታሉ።

በአገራቱ መካከል ለተፈጠረው መግባባት ዋነኛ አመላካች ተደርጎ ሊወሰድ የሚችለው በምሥራቅ አፍሪካ በይን መንግስታዊ ድርጅት (Inter-Governmental Authority on Drought and Development, IGADD) ምሥረታና (ጥር 1978) ሂደት ወቅት የተስተዋሉ የጋራ ጥረቶች ናቸው። የድርጅቱ ቋሚ መቀመጫ በጅቡቲ እንዲሆን ሐሳብ ያቀረበውና ለዚህም ተፈጻሚነት

የግዛቱን ባለሥልጣናት ያሳመነው ኢትዮጵያ ነበረች። ይህም ከሱዳን በኩል ተነስቶ የነበረውን ተመሳሳይ ጥያቄ ለማከላከትና ክፍለ አህጉራዊው ተቋም በአረብ/አስላማዊ መንግስታት (ሱዳንና ሶማሊያ) ተጽዕኖ ስር እንዳይወድቅ በማሰብ የተከናወነ ነው። ለኢትዮጵያ ይህንን ለማስፈጸም በወቅቱ ወዳጅነቱን አድሶ ከነበረው ከጅቡቲ መንግስት የተሻለ አማራጭም አልተገኘም። በተጨማሪም የጅቡቲ ሰዎች እንዴት ጥያቄውን ማቅረብ እንዳለባቸው፣ አባል አገራቱን ለማሳመን መውሰድ ያለባቸው የቅድሚያ እርምጃዎች (initiatives) እንዲሁም የድርጅቱን ረቂቅ መተዳደሪያ ደንብ እንዲያዘጋጁ ወዘተ ጥቆማ ቀረበላቸው። የኢትዮጵያ እርምጃ ከጅቡቲ ጋር የተመሰረተውን ወዳጅነት ከማጠናከሩም ባሻገር ክፍለ-አህጉራዊው ድርጅት በቅርብ ክትትል ሥር እንዲውል መንገድ ጠረገ።¹¹⁴

ኢትዮጵያም ኢጋድ የሚያራምዳቸውን የማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ የልማት ፕሮጀክቶች እውን ከማድረግ ባሻገር በዚህ ተቋም ጥላ ሥር ከጅቡቲ ጋር የሚያስተሳስራትን የጋራ እቅዶች ነድፋ ለተግባራዊነቱ መንቀሳቀስ ጀመረች። ለምሳሌ በድርጅቱ የመጀመሪያ ሁለት ዓመታት ውስጥ ኢትዮጵያ አሥር ያህል ክፍለ-አህጉሩን የሚያስተሳስሩ ፕሮጀክቶች አቅርባ ከነዚህ ውስጥ ስድስቱ በተግባር እንዲውል ማስጸደቅ ችላ ነበር። ጅቡቲን በተመለከተ የተፈቀዱት በ150,000 ሚሊዮን የአሜሪካን ዶላር ወጪ ሊከናወን የታቀደው የአዲስ አበባ-ጅቡቲ የባቡር ሐዲድ መሥመር ጥገና እና 230,000 ሚሊዮን ዶላር በጀት የተመደበለት የኢትዮ-ጅቡቲ የኤሌክትሪክ ኃይል ማስተላለፊያ መሥመር ዝርጋታ ናቸው። ከነዚህም በተጨማሪ ክፍተኛ በጀት የተያዘላቸው የአዘዙ-መተማ-ገዳሪና፣ መንገድና ፓን አፍሪካን ቴሌኮሚኒኬሽን ማይክሮዋቭ መሥመር (ከሱዳን ጋር)፣ የራለገወይን-ቀለም-ናማረገገት-ሎዲታኤንግ-ሎድዋር መንገድ (ከኬንያ ጋር) ይገኙባቸዋል።¹¹⁵

¹¹³ ጡጉሚ፡- ኢትዮ-ጅቡቲ ግንኙነት፣ በሁለቱ አገሮች ግንኙነት ዙሪያ የቀረበ የዋናነት ሪፖርት፡ ጥቅምት 7፣ 1984

¹¹⁴ Belete Belachew, *Black Ethiopia: a Glimpse into African Diplomacy* (Tsehai Publishers: Los Angeles, 2014), pp. 41-43.

¹¹⁵ ዝጊ. ከማሁ, pp. 48-49.

ነገር ግን በህዳር 1979 የጅቡቲ መንግስት በድብቅ ወደ ኢትዮጵያ ግዛት እንዲገባ ያደረገው የጦር መሳሪያ ጉዳይ በኢትዮጵያ በኩል ለተወሰዱ አጻፋዊ አርምጃዎች መነሻ ሆነ። መሳሪያው በኢትዮጵያ የሚገኙት የኢሳ ጎሳ አባላት ከአፋሮች ጋር ለሚያደርጉት ውጊያ እንዲውል የታሰበ መሆኑ የጅቡቲ መንግስት የውስጥ ፖለቲካ ሚዛኑን ከጋራ ድንበሩም ባሻገር ለማስረዕ እየሞከረ ስለመሆኑ አመላካች ተደርጎ ተወሰደ። በወቅቱ በተካሄዱ የአፋር-ኢሳ ግጭቶች አፋሮች የበላይነት ነበራቸው። በጅቡቲው የኢሳ-ሶማሌ መንግስት እምነት ይህ ሊሆን የቻለው የኢትዮጵያ መንግስት ከአፋሮች ጋር በመወገኑ ነበር። የመሳሪያ አቅርቦቱ ይህንን ለመቀልበስ ያለመና በሂደቱም ኢሳዎችን ለማደራጀት ያቀደ እንደነበር በኢትዮጵያ በኩል ተገምቷል።¹¹⁶

በኢትዮጵያ በኩል ደግሞ የጎሳ ግጭቱን ለመፍታት አንዱ መፍትሄ የሆነውን አፋሮቹንና ኢሳዎችን በአኩል ትጥቅ ማስፈታት የሚለውን መፍትሄ ለመቀበል አልተፈለገም። ይልቁንስ የአፋሩን ወገን ማጠናከሩና የሐሰን ጉሌድን ተቃዋሚዎች ማደራጀቱ እና መርዳቱ የጅቡቲን ሁኔታ ለመቆጣጠር አማራጭ የተጸዕኖ መሳሪያ ሆኖ እንዲቀጥል ታቀደ።

1981 መጀመሪያዎቹ ላይ በኢትዮጵያ በኩል የሁለቱን አገሮች ግንኙነት እንደገና ለማጤን ያስገደዱ ውስብስብ ችግሮች ተከሰቱ። ከነዚህ መካከል ዋናዎቹ በጅቡቲ እየተባባሰ የመጣው ጭፍን የሶማላይዜሽን ፖሊሲ እና የሥልጣን ውርርስን በሚመለከት በኢሳ ጎሳ ውስጥ የተከሰተው ትግል ነበሩ። የሐሰን

¹¹⁶ ውጉሚ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ፋይሎች 2 5፤ ብርሃኑ ባዬህ (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) ለተስፋዬ ገብረኪዳን (የአገር መከላከያ ሚኒስትር)፡ ህዳር 9፣ 1979፤ አምባሳደር ወሰን በሻህ ለአምባሳደር ይልማ ታደሰ (ውጉሚ የአፍሪካ መምሪያ ኃላፊ)፡ ህዳር 9፣ 1979፤ ብርሃኑ ባዬህ ለተስፋዬ ገብረኪዳን ለተስፋዬ ወልደሥላሴ (የህገርና ሕዝብ ደህንነት ጥበቃ ሚኒስትር)፡ ህዳር 10፣ 1979፤ እንዳለ ተሰማ (የአገር አስተዳደር ሚኒስትር) ለብርሃኑ ባዬህ፡ ታህሳሥ 27፣ 1979

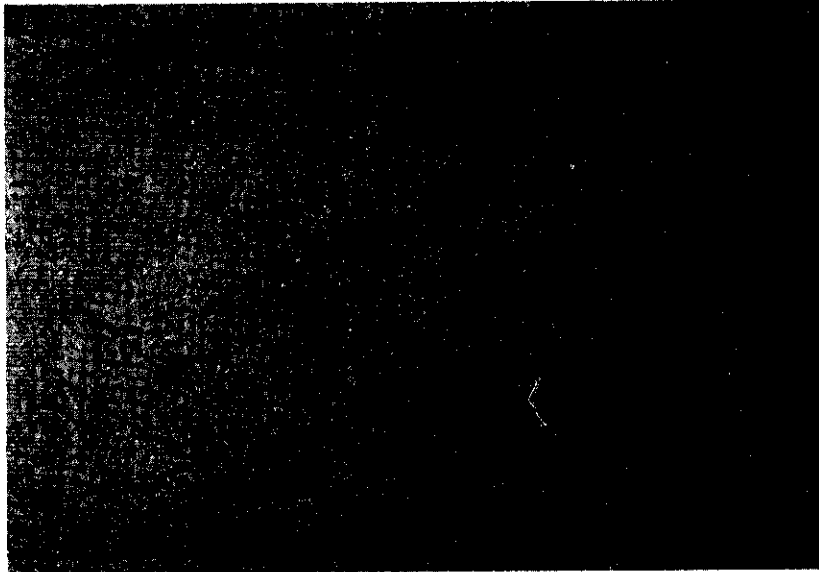
ጉሌድ መንግስት የተከተለው ኢሳ-ሶማሌዎችን በብዛት የማስፈርና የማደራጀት፣ አፋሩን ከምርጫ መዘገቦች የመሰረዝና የዜግነት መብት የመንፈግ እንዲሁም ከፖለቲካውና ኢኮኖሚው ሥልጣን የማግለል ይፋ ፖሊሲ፣ 75 ከመቶ የሚሆነውን የጅቡቲን ጦር ከኢሳ-ሶማሌ በተውጣጡ ኃይሎች ቁጥጥር ሥር ማድረጉ ወዘተ በኢትዮጵያ በኩል በአደገኝነት እንዲፈረጅ አደረገው። አጠቃላይ ሂደቱ በኢሳውና በአፋሩ መሀከል የፈጠረው ከባድ ትራኔ የጅቡቲን የውስጥ መረጋጋት ከማደፍረሱም በላይ በኢትዮጵያ ጥቅሞች ላይም አሉታዊ ተዕዕኖ እንደሚኖረው እሙን ነበር።¹¹⁷

ከነፃነት በኋላ በተደረጉ የሕዝብ ቆጠራዎች የኢሳ-ሶማሌውን ፍፁም የበላይነት ለማረጋገጥ ሲባል የጅቡቲ አፋሮች ብዛት የግዛቱን 20 ከመቶ ብቻ በሚወክል መልኩ ተስተካክለ። ቀደም ባሉ ወቅቶች በቁጥር ኦብላጫ የነበራቸው አፋሮች በ1980ቹ መጀመሪያ ብዛታቸው በከፍተኛ ሁኔታ እንዲቀንስ ተደርጎ 60,000 ብቻ እንደሆኑ በይፋ ተገለጠ። የኢሳ-ሶማሌው ቁጥር በአንፃሩ በ1947 በተደረገው ቆጠራ ከነበረበት 16,000 ከፍተኛ ዕድገት በማሳየት ወደ 200,000 ከፍ እንዲል ተደረገ። ይህ በግዛቱ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ማህበራዊ ህልውና ውስጥ የኢሳዎችን ፍፁም የበላይነት ለማረጋገጥ የተወጠነ እቅድ ነበር። በተጨማሪም እንደ አገር አስተዳደር፣ ኢኮኖሚና ፊናንስ፣ ውጭ ጉዳይ፣ ንግድ፣ ትራንስፖርትና ቱሪዝም፣ ወደብና የባህል ጉዳይ ያሉ ቁልፍ የሚኒስትር መሥሪያ ቤቶች በኢሳ-ሶማሌዎች የተያዙ ሲሆን የመከላከያ ሚኒስትርነቱ ለአፋር ቢሰጥም ዕውነተኛ ሥልጣኑ የፕሬዚደንቱና የኢታ ማገር ሹሙ ነበር።

አፋሮቹ በጎጥ መከፋፈላቸው የጋራ ግንባር እንዳይመሠርቱ ካገዳቸው ምክንያቶች ዋናው ነበር። በሂደትም ከጅቡቲ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ህይወት በከፍተኛ ሁኔታ የተገለሰበት

¹¹⁷ ውጉሚ፡- ኢትዮ-ጅቡቲ ግንኙነት፣ ስለ ጅቡቲ የቀረቡ የጥናት ሪፖርቶች፣ ጥቅምት 13፣ 1981፣ ጥቅምት 7፣ 1984.

ደረጃ ላይ ደረሱ። በተቃራኒው የጉሌድ ወገኖች ከኢትዮጵያ ጋር የተፈጠረውን የመግባባትና የመተባበር ፖሊሲ በመጠቀም የኢኮኖሚና የፖለቲካ ጡንቻቸውን ይበልጥ አጎለቡቱ። በተለይ በኢኮኖሚው ረገድ በባቡርና በመንገድ ትራንስፖርት የሚካሄደው ተመላላሽ ንግድ በኢሳ-ሶማሌዎች ተያዘ፣ የጫት ንግድ በሞኖፖል ለአንድ ኢሳ-ሶማሌ ተሰጠ፣ የኢትዮጵያና ፍራፍሬ እና የቁም ከብት ንግድ በኢሳ-ሶማሌዎች እጅ ሆነ ይህንኑም ተከትሎ የኮንትራባንድ ንግዱንም ተቆጣጠሩት። የባቡር መስመር ሙሉ በሙሉ በኢሳ-ሶማሌ ግዛት ውስጥ ማለፍ ለዚህ ዕውነት የበኩሉን ድርሻ አበርክቷል።¹¹⁸

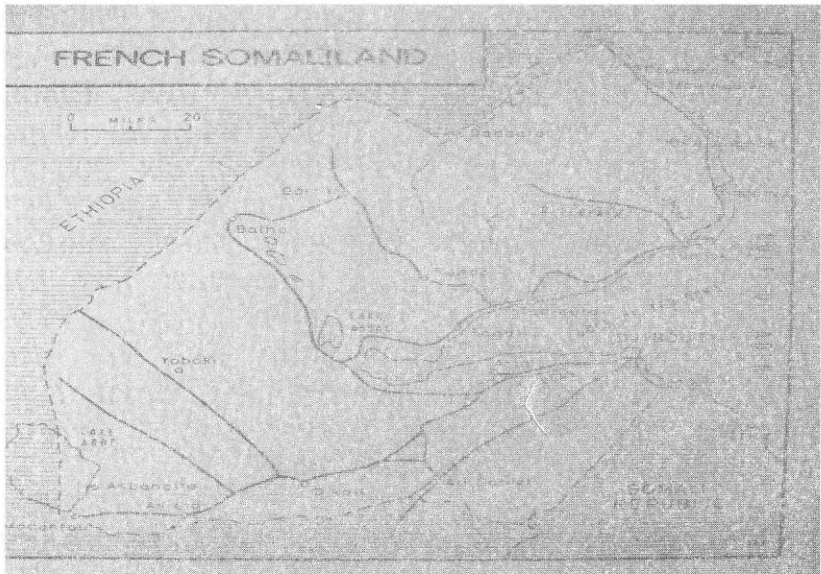
የጅቡቲ-አዲስ አበባ ምድር ባቡር መሥመር በጅቡቲ ግዛት ውስጥ (ምንጭ፡ ውጉሚ)

¹¹⁸ ዝነ, ዘማሁ. Schraeder, 206-211.

በኢትዮጵያ በኩል የጅቡቲን ጉዳይ ለማጤን ያስገደደው ሁለተኛው ምክንያት በኢሳዎች መካከል የተከሰተው የሥልጣን ሽኩቻ ነበር። የፕሬዚደንት ጉሌድ በዕድሜ መግፋት (በጊዜው ከ70 ዓመት በላይ መሆን) እና ጤና ማጣት በኢሳው መካከል ለተከሰተው የሥልጣን ፋክክር እና መከፋፈል ዋነኛው መንስኤ ነበር። ከህገ መንግስታዊ ድንጋጌና ከፓርቲው ሥነ ሥርዓት ውጭ በኢሳዎች የጎሳ ፖለቲካ ላይ የተመሠረተው የሥልጣን ውርርስ ሌላኛው የችግሩ ምንጭ ተደርጎ ሊወሰድ ይችላል። ኢሳዎች በሁለት ታላላቅ ቤቶች (አብጋልና ዳሎል) የተከፈሉ ሲሆን አገሪቱን የመምራቱ ሥልጣን በሁለቱ ቤቶች ተወካዮች በፈረቃ እንዲያዝ የሚያስችል ያልተገፈ ስምምነት እንደነበር ይታመናል። የውጥረቱ አንደኛው መነሻ በሥልጣን ላይ የሚገኘው የአብጋል ቤት ሥልጣኑን ለማስቀጠል ካሳየው ፍላጎት ባሻገር ከራሱ ንዑስ ጎሳ (ማማሳን) አባላት መካከል ቀጣዩን መሪ ለመሾም መፈለጉ ነው። በጅቡቲ ከሶማሊይዜሽን እንቅስቃሴው ጎን “የማማሳናይዜሽን” ፖሊሲ መካሄዱ እና የመንግስቱን ስልጣን በጉሌድ የሥጋ ዘመዶች ቁጥጥር ሥር ለማቆየት እየተደረገ ያለው ጥረት በሶማሊያ እንደታየው የሥልጣን ተዋረዱ ቤተሰባዊ አዝማሚያ እየያዘ ስለመምጣቱ አመላካች ተደርጎ ተወሰደ።

ሁኔታውን ይበልጥ ያወሳሰበው የሥልጣን ውርርሱ ቤተሰባዊ ገዕታ መያዙን የሚቃወሙ ማማሳኖች መኖራቸውና ይህም በአብጋል ቤት ውስጥ የፈጠረው ልዩነት፤ ጉዳዩ በአብጋልና በዳሎል ቤቶች መካከል ይፋ የሆነ ሽኩቻ ማስከተሉ፤ እና ይህን ተከትሎ የፕሬዚደንት ጉሌድን መንግስት የሚቃወሙ የኢሳ ወገኖች በውጭና በውስጥ መደራጀት መጀመራቸው ነው። በተከሰተው የሥልጣን ሽኩቻ በተለይ ኢስማኤል አማር ጌሌ፤ ሙሉን ባህድን ፋራህ፤ ኢስማኤል ጌሌ ሀሬድ እና ሞሀመድ ጃማ ኤላቤ ለፕሬዚደንታዊው ወንበር ዋነኞቹ ተቀናቃኞች እንደሆኑ ተለይቶ ታወቀ። የስልጣን ሽኩቻውም በሚያዝያ 1991 ሲጠናቀቅ ኢስማኤል አማር ጌሌ አጎታቸውን ተክተው ቀጣዩ የጅቡቲ ፕሬዝደንት ሆኑ።¹¹⁹

¹¹⁹ Amedee Bollee, “From French Outpost to US Base”, in *Review of African Political Economy*, Vol. 30, No. 97 (Sept. 2003), 481-484.

የጅቡቲ-አዲስ አበባ ምድር ባቡር መሥመር በጅቡቲ ግዛት ውስጥ
(ምንጭ: ወ.ጉ.ሚ.)

በዚህ መካከል በኢትዮጵያ በኩል የነበረው ግንዛቤ እንደሚያመለክተው ችግሩን ለዘለቁታው ለመፍታት ብቸኛ መፍትሔ ተደርጎ የተወሰደው የሁለቱን ዋነኛ ጎሳዎች (አፋር እና ኢሳ) ሚዛናዊ የሥልጣን ክፍፍል ማረጋገጥ ነው። በጅቡቲ የተከሰቱት ኢኮኖሚያዊ፣ ፖለቲካዊና ማህበራዊ ችግሮች ቀድሞውንም በኢትዮጵያ በኩል ተጠንክሰው ለነበሩ ተቃዋሚዎችን የማደራጀትና የመርዳት ፖሊሲ መጠናከር በር ከፈቱ።

ከ1978 ጀምሮ በኢትዮጵያ በፖለቲካ ጥገኝነት እንዲኖሩ የተፈቀደላቸው የቀድሞው የጅቡቲ ወታደራዊ መረጃ ኃላፊ ኤደን ሮብሌ አዋሌህ (ኢሳ) ለዚህ የመንግስት ውጥን መንደርደሪያ ሆኑ። ግለሰቡ ድንበር ጥሰው ወደ ኢትዮጵያ ከገቡበት ጊዜ አንስቶ ወደ ፈረንሳይ ተሻግረው ከመሰል ተቃዋሚ ቡድኖች ጋር ጥምረት እስከፈጠሩ ድረስ በመንግስት አስፈላጊው ድጋፍ ሲደረግላቸው ቆይቷል። የሚመሩት Mouvement national djiboutien pour l'instauration dela democratie (MNDID) የተሰኘው ንቅናቄ በተደጋጋሚ በጅቡቲ ከተማ ውስጥ ጥቃት ሲያደርስም ሁኔታው ከኢትዮጵያ ባለሥልጣናት እውቅና ውጭ አልነበረም። በጥር 1982 MNDID ከዋነኛው የአፋር ተቃዋሚ ቡድን Front Democratique de Liberation de Djibouti (FDLD) ጋር በመዋሃድ l'Union des Mouvements Democratiques (UMD) ሲመሰረትም ሂደቱ በኢትዮጵያ እውቅናና ምርቃት የተከናወነ ነበር። FDLD በጅቡቲ ነፃነት ዋዜማ ተመስርቶ የነበረውን Mouvement Populaire Djiboutien — MPL የተሰኘ የአፋር አንጃ የተካ ነው።¹²⁰

ኤደን ሮብሌ ከFDLD መሪ ከሞሐመድ አዶኤታ ጋር በጥምር (co-president) አዲሱን አንጃ መምራት ጀመሩ። UMD ጅቡቲና ኢትዮጵያን በአንድ የኢኮኖሚ ክልል (Espace Economique) የማጣመር ፖሊሲን እንደሚያራምድም ይፋ አደረገ። አጠቃላይ ሂደቱ ኢትዮጵያ ያቀደቻቸው ብሔራዊ ጥቅምቷን የማስጠበቅ እና የጅቡቲ ዋነኛ ጎሳዎች የአኩል ተጠቃሚነት ፖሊሲ አተገባበር አካል ስልመሆኑ አመላካች ነው። አዲሱን የተቃዋሚዎች ህብረት ከጅቡቲ መንግስት ጋር ለማደራደርና ለማስታረቅ የቀረበለትን ጥያቄ የኢትዮጵያ መንግስት ችላ ማለቱም ከስተጀርባ የነበረውን ድብቅ አጀንዳ ያንፀባርቃል። በተጨማሪም Action pour la Ravision de l'ordre a Djibouti (A.R.O.D.), Front pour la Restauration du Droit et de l'Egalite (F.R.D.E.) እና Front de la Rasistance Patriotique de Djibouti (F.R.P.D.) የተሰኙ የአፋር ተቃዋሚ አንጃዎች በሐምሌ 1983 ተዋህደው Front pour la Restauration de l'unite et de la Democratie (F.R.U.D.) የጋራ ግንባር መሠረቱ።¹²¹

የጋራ ግንባር መሪዎች አዋድ ሀሰን፣ ዓሊ ማኬ እና ሞመድ አራሚስ ቀድሞ M.P.L. በኃላ F.D.L.D. የሚባለው የአፋርኛ ድርጅት አባል የነበሩና ከ900 በላይ ከሆኑ ወገኖቻቸው ጋር እ.ኤ.አ. ከ1976 (1968/69 ዓ.ም.) አንስቶ በወታደራዊው መንግስት እርዳታና ድጋፍ ፖለቲካዊና ወታደራዊ ሥልጠና ያገኙ ናቸው። ፍሩድ (F.R.U.D.) የተሰኘው የአፋር ተቃዋሚ አንጃዎች ህብረት ከሐምሌ 1983 ጀምሮ በጅቡቲ የተከሰተውን የፖለቲካ ሽኩቻ በዋነኝነት ከማቀጣጠሉም ባሻገር በኢትዮጵያና በጅቡቲ ግንኙነት ላይ አሉታዊ ተጽዕኖ ያሳደረ እንቅስቃሴ ማድረግ ቻለ።

¹²⁰ ውጥሚ፡- ጅቡቲ ልዩ ልዩ ፋይሎች 2 5፣ ሌ/ኮ ዱሬሣ ዋማ (በሀገርና ሕዝብ ደህንነት ጥበቃ ሚኒስቴር የጥበቃና አስተዳደር ጉዳዮች ማጣሪያ ዋና መምሪያ ኃላፊ) ለአምባሳደር ይልማ ታደሰ (ውጥሚ አፍሪካ መምሪያ ኃላፊ)፣ ጥር 18፣ 1979፣ አምባሳደር ይልማ ታደሰ ለአምባሳደር ወሰን በሻህ (ጅቡቲ)፣ ግንቦት 4፣ 1979፣ አምባሳደር ሀብተማርያም ሥዩም (ፓሪስ) ለአምባሳደር አሰፋ ወልዴ (ውጥሚ ተጠባባቂ ሚኒስትር)፣ መጋቢት 22፣ 1981፣ አምባሳደር ሀብተማርያም ሥዩም (ፓሪስ) ለተስፋዬ ዲንቃ (የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር)፣ የካቲት 16፣ 1982፣ ተቀዳ ዓለሙ (የአፍሪካ መምሪያ ኃላፊ) ለሞቃዲሾ ኤምባሲ፣ ጥቅምት 14፣ 1983፣ ፓሪስ ኤምባሲ ለውጥሚ፣ ሐምሌ 26፣ 1983. Shehim and Searing, 224-226. Schraeder, 210-212.

¹²¹ ዝኒ ከማሁ፣ አምባሳደር ወሰን በሻህ ለሥዩም መስፍን (ውጭ ጉዳይ ሚኒስትር) ስለ ጅቡቲ ወቅታዊ ሁኔታ ፃቀረበ ማስታወሻ፡ ታህሳሥ 5፣ 1984። Schraeder, 203-221. Kadamy, 513-519.